

# **J e g y z ő k ö n y v**

**a Közoktatás-politikai Tanács**

2008. március 4-én, kedden, 10 órakor

az Oktatási és Kulturális Minisztérium (Budapest V., Szalay u. 10-14.)

101. számú tanácstermében megtartott

üléséről

## Napirend:

Személyi javaslat a Közoktatási Értékelési Tanács tagjára, a 3/2002. (II. 15.) OM rendelet szerint

Előadók: az egyes oldalak szóvivői jogosultak jelöltet állítani

- 1.1. Javaslat az oktatási és kulturális miniszter rendeletére a minőségbiztosítás, mérés, értékelés, ellenőrzés támogatása és a teljesítmény motivációs pályázati alap igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól
- 1.2. Javaslat az oktatási és kulturális miniszter rendeletére az alapfokú művészetoktatás támogatásával kapcsolatos végrehajtási rendelet (a 2008. évi költségvetési törvény 5. számú mellékletének 22. pontja) alapján
- 1.3. Javaslat az oktatási és kulturális OKM rendeletére az esélyegyenlőséget, felzárkóztatást segítő támogatásokkal kapcsolatos végrehajtási rendelet (a 2008. évi költségvetési törvény 5. számú mellékletének 16. pontja) alapján
- 1.4. Javaslat az oktatási és kulturális miniszter rendeletére a szakmai vizsgák lebonyolítására nyújtott támogatás igénylésének, folyósításának és elszámolásának rendjéről

Előadó: Brassói Sándor főosztályvezető-helyettes  
 Szakértők: Hegyiné Pallaghy Szilvia osztályvezető  
 Dr. Madarász Hedvig jogi referens  
 Domján Istvánné szakképzési referens

2. Különfélék, bejelentések

**Elnököl:** Mihályi Zoltánné, az önkormányzati intézményfenntartók oldaláról

**Jegyzőkönyvvezető:** Varga Erzsébet (Magyar Gyorsírók és Gépírók Országos Szövetsége beszédgyorsíró szolgálat)

**Az ülés résztvevői**

**Az országos pedagógus szakmai szervezetek képviselőiben:**

Dr. Dobos Krisztina  
Miklósi László  
Pecsenye Éva

**Az országos pedagógus szakszervezetek képviselőiben:**

Menyhárt Pál  
Muity Mária  
Kerpen Gábor  
Szlankó Erzsébet

**Az országos szülői szervezetek képviselőiben:**

Keszei Sándor  
Novák János  
Simonné Toldi Ágnes

**Az országos diákszervezetek képviselőiben:**

**A helyi önkormányzatok érdekképviseleti szervei részéről:**

Nádor Rudolfné dr.  
Dr. Sáska Géza  
Vargha Károly

**Az országos kisebbségi önkormányzatok képviselőiben:**

Dr. Schäffer István

**A nem állami, nem önkormányzati iskolafenntartók képviselőiben:**

Bajzák Erzsébet  
Braun József  
Mihályi Zoltánné

**Az Oktatási és Kulturális Minisztérium és más, az oktatásban érdekelt minisztériumok képviselőiben:**

Kajtárné Botár Borbála  
Paulik Antal  
Kiss Mária  
Lóczy Péter  
Simon Henrietta  
Dr. Madarász Hedvig  
Domján Istvánné  
Hegyiné Pallaghy Szilvia  
Csibran Katalin  
Horváth Gréta  
Ambrus István  
Balogh Gyula

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 00 perc)

KAJTÁRNÉ BOTÁR BORBÁLA: Tisztelt Közoktatás-politikai Tanács! Napirend előtt egy nagyon fájdalmas kötelességemnek kell elget tennem: a Közoktatás-politikai Tanács korábbi, sokak által ismert tagja, Molnár Péter a közelmúltban elhunyt. Azt szeretném kérni, hogy a Péter iránti tiszteletből, az ő emlékének egyperces felállással adózzunk. *(A jelen lévők egyperces néma felállással emlékeznek meg az elhunyt Molnár Péterről.)* Köszönöm szépen.

AMBRUS ISTVÁN: A mai ülésen na nem önkormányzati iskolafenntartók elnökölnék.

KAJTÁRNÉ BOTÁR BORBÁLA: Mielőtt átadnám az elnöklés jogát a nem önkormányzati iskolafenntartóknak, szeretném bejelenteni, hogy az oktatási minisztert a mai ülésen Csibran Katalin fogja képviselni. Köszönöm szépen.

MIHÁLYI ZOLTÁNNÉ, az ülés Ivezető elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Szeretettel köszöntöm a Közoktatás-politikai Tanács ülésének minden résztvevőjét a nem állami, nem önkormányzati oldal nevében. Kérem az oldalak bejelentkezését. Az országos szakmai szervezetek képviselőiben?

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Miklósi László, illetve az egyes napirendeknél konkrétan is megnevezzük.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Pedagógus szakszervezetek?

SZLANKÓ ERZSÉBET: Szlankó Erzsébet, és az egyes napirendeknél lesz majd változás – mi is bejelentjük.

ELNÖK: Szülői szervezetek?

KESZEI SÁNDOR: Keszei Sándor, és az egyes napirendeknél nem lesz más, aki beleszól.

ELNÖK: Diákszervezetek? *(Nincs jelentkező.)* A diákszervezetek nem képviseltetik magukat.

A helyi önkormányzatok?

VARGHA KÁROLY: Dr. Sáska Géza.

ELNÖK: Országos kisebbségi önkormányzatok?

DR. SCHÄFFER ISTVÁN: Schäffer István.

ELNÖK: A nem állami, nem önkormányzati intézményfenntartók?

BRAUN JÓZSEF: Braun József.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szeretném megkérdezni, hogy napirend előtt van-e valakinek hozzászólása, kérdése vagy bármije?

AMBRUS ISTVÁN: Kizárólag a napirenddel kapcsolatban a titkárság szeretné jelezni, hogy a szülői oldal kérésére meghívtuk az Országos Integrációs Hálózat képviselőit, mert a szülői oldal kérdéseket kíván fölteni nekik. Ezt a második napirendi pont, tehát a különfélék keretében szeretnénk lebonyolítani.

KESZEI SÁNDOR: Elnézést, csak annyit, hogy ez az 1-3. napirend miatt van, a képességkibontakoztató...

AMBRUS ISTVÁN: Hangsúlyoznám, arra kaptam felhatalmazást, hogy a különfélék között, és ne a napirenddel együtt tárgyaljuk ezt a dolgot. A kollégák nem erre a napirendre jönnek, csak a különfélékre.

Az 1-4., úgynevezett költségvetési törvényből származó miniszteri rendeleti kötelezettségeket szeretnénk kiegészíteni egy témakörrel, amelyet egy bővebb szóbeli kiegészítéssel szeretnénk ellátni, nevezetesen az informatikai feladatokra szánható pénzeszközök felhasználásának módszertanáról van benne szó. Ugyan e-mailben nem küldtük ki, de a helyben kiosztott írásos dokumentumokban már megtalálható ez is. Kérem, hogy ezt vegyük föl napirendre.

ELNÖK: Én vagyok az ülés levezető elnöke, mégis szeretnék egyetlen kérdést fölteni a kormányzati oldalnak a 20-as kormányrendelettel kapcsolatban. A nem állami, nem önkormányzati intézményfenntartók most igénylik második fordulóban a normatívát. Szeretném megkérdezni, hogy a kormányrendelet eme rendkívüli módosítását valójában átgondolta-e a kormányzat, tekintettel arra, hogy márciusban olyan beadandóik vannak a nem állami, nem önkormányzati fenntartók képviselőinek, amit egész egyszerűen nehéz megérteni, másrészt pedig erre nem lettek felkészítve sem az önkormányzatok, sem a jegyzők. Ez azt jelenti, hogy mindenki fut mindenhová, a jegyzők lerázzák magukról ezt a feladatot, ugyanakkor pedig a Magyar Államkincstár különböző régiói mást és mást kérnek. Ennek oka pedig a 20. kormányrendelet 10. §-ának mindenféle bekezdései, amelyek a 18/e §-ra utalnak vissza.

Köszönöm szépen, ez lett volna a kérdésem.

Szakmai oldal!

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Köszönöm szépen. Én nem az egyes napirendekhez, hanem az ülésünk jellegéhez kötődve szeretném tisztázni, hogy milyen ülésen is vagyunk most. Ez a Közoktatás-politikai Tanács rendes ülése vagy rendkívüli ülése? Tulajdonképpen ehhez kötődik a következő mondatom az A vagy B változat szerint.

AMBRUS ISTVÁN: Kati megkért, hogy a kormányzati oldal nevében mindkét kérdésre válaszoljak.

Az első kérdésre, a 20-assal kapcsolatban, tudomásom szerint az egész rendelet módosításának előkészítése folyamatban van, ide kerül a testület elé. Amikor itt lesz, a kolléganőm, Simon Henrietta, aki az egyik napirendi pontnál szakértőként közreműködik, konkrét választ tud adni a 18.§-sal kapcsolatos fölvetésre. Ő ennek az előkészítésében dolgozik, tudom.

A másik, hogy milyen ülésen vagyunk itt... Jelen pillanatban nehezen tudtam eldönteni. Ezt jegyzőkönyvön kívül kérdezem: mit szeretnél? (*Derűtség.*) Mert akkor az lesz, amit te szeretnél. Gyakorlatilag nagyon nehéz eldönteni, hogy rendkívüli vagy soros ülést tartunk. Mivel én azt mondtam, hogy februárban lesz egy következő ülés, és jeleztem, hogy ezekkel a napirendekkel, vélhetően nem nagy meglepetés. Ebből az okból nem tűnne rendkívülinek. De a technikája miatt, ahogy ez összehívásra került, rendkívülinek kell tekinteni. Ez a válaszom.

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Nem azért tartom fontosnak, hogy különbséget tegyünk a kettő között, mert váratlan volt számunkra, hogy most találkozunk – azonkívül örömteli is, hogy ismét látjuk egymást –, hanem amennyiben rendkívüli az ülés, azt gondolom, érthető, hogy 20-60 oldalas anyagokat nem volt idő, mód, lehetőség postán előre nyomtatásban megkapni. Ugyanakkor fölvehet olyan nehézséget, amit például az én esetemben föl is vetett – csak a példa kedvéért mondom, és lehetett esetleg más is így: nem biztos, hogy így ugyanolyan elmélyülten tudtam átnézni az egyes anyagokat, mint ahogy egyébként szerettem volna, vagy önmagamtól elvárnám minden más esetben.

A tiszteletteljes javaslatom és kérésem, hogy máskor, ha rendkívüli az ülés jellege, akkor ez lehetőleg legyen benne a meghívóban, mert akkor tudjuk, hogy ilyen a jellege.

A dolog lényege pedig, hogy mit szeretnék... Nyilván azt szeretném, hogyha minden szereplőnek ideje, módja, lehetősége lenne tisztességesen felkészülni. Ehhez két dolog biztosan célszerű. Az egyik, hogyha nem itt kapunk meg, helyben egy anyagot, hanem előre, és hogyha lehet, nyomtatásban is. Én ezt szeretném. Köszönöm szépen. (*Ambrus István: Mea culpa, mea maxima culpa!*) És ez nem az itt ülő személyeknek, hanem az elkövetkezendőkre szól.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azt gondolom, haladhatunk tovább a napirend szerint, ha önök elfogadják azt a napirendet, amelyet a rendkívüli ülésre szóló meghívóban megkaptunk. Kérdezem tehát az oldalakat, elfogadják-e azt a napirendi javaslatot. (*Szavazás.*) Köszönöm szépen, azt gondolom, egyértelmű.

Következik tehát a személyi javaslat a Közoktatási Értékelési Tanács tagjaira, a 3/2002. számú OM-rendelet értelmében. Az egyes oldalak jogosultak jelöltet állítani.

AMBRUS ISTVÁN: A titkárság nevében szeretnék szólni.

Tisztelt Tanács! Az elmúlt ülésen több fordulóban igyekeztünk ezt a választást végrehajtani: 4-4-es szavazategyenlőség alakult ki. Az előző testületi ülés ugyan nem kötelezi semmire a mai testületet, mert személyi összetételében változott azóta, de kérem, fogadjuk el. Azt mondtuk, hogy napirend előtt ezt a feladatot tűzzük zászlónkra.

Azt szeretném, ha a levezető elnök megkérdezné, módosítanák-e a jelölést az egyes oldalak. Amennyiben nem változtatják meg a jelölést, akkor két jelölttel végrehajtanánk magát a választást még egy fordulóban. Amennyiben szavazategyenlőség van, esetleg más módszerrel döntenénk el, mint ahogy eddig. Javaslom, próbáljuk meg, ha nem állítunk más jelölteket, az ismételt választást.

ELNÖK: Köszönöm. Azt szeretném javasolni, hogy sorban mondják el az oldalakat.

KESZEI SÁNDOR: Nem tudom, lehet-e ehhez szót kérni. Én feltettem a kezem.

ELNÖK: Parancsoljon!

KESZEI SÁNDOR: Három jelölt volt.

AMBRUS ISTVÁN: Kettő. Nem kapta meg a nyilvános jelölésen csak kettő, ti pedig elálltatok a jelöléstől...

KESZEI SÁNDOR: Ahhoz senkinek semmi köze, hogy mi elálltunk a jelölt támogatásától. Három jelölt volt. Nem vontuk vissza a Novák úr jelölését.

AMBRUS ISTVÁN: Igen, ez igaz: nem vonták vissza, csak nem szavaztak rá.

KESZEI SÁNDOR: És ha most rá szavazunk?

ELNÖK: Akkor tovább szeretném kérdezni. A szakmai oldal legyen szíves elmondani, hogy változtat-e a javaslatán, vagy tartja.

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Ennek a napirend előtti témának az oldal részéről Dobos Krisztina lesz a szóvivője.

DR. DOBOS KRISZTINA: Köszönöm szépen.

Tisztelt Tanács! Szeretnénk, ha minél előbb lenne jelöltünk a bizottságba. Én visszalépek a jelöléstől, köszönöm szépen a bizalmat, de az egyetemen egy olyan projektbe léptem be, ami nagyon kemény munkát jelent. Magam helyett Pecsénye Évát szeretném javasolni. Ő a minőségbiztosítást nemcsak az iskolai oldalról, hanem az önkormányzati és a fenntartói oldalról is ismeri: mint szakértő, az elejétől kezdve működik. Ezért szeretném a figyelmükbe ajánlani Pecsénye Évát.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szeretném megkérdezni Évát, hogy ő vállalja-e a jelölést.

PECSÉNYE ÉVA: Igen, vállalom, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A szakszervezeti oldal?

SZLANKÓ ERZSÉBET: Mi megerősítjük és megismételjük korábbi javaslatunkat: Sáska Gézát javasoljuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szülői oldal!

KESZEI SÁNDOR: Mi is megerősítjük Novák János urat. Nekünk az nem kifogás, nem előny, hogy ért-e valaki az értékeléshez. Személy szerint az a véleményem, attól, hogy valaki pedagógus, még nem biztos, hogy alkalmas arra, hogy különböző bizottságokban vegyen részt ott, ahol szülőnek is kellene lenni. Ezt fenntartjuk továbbra is, de lenne egy javaslatunk:

Általában a szülői képviselet nem kíván részt venni olyan tanácskozásokon, olyan testületekben, ahol szavazni kell – kettő kivétel: ez a Közoktatás-politikai Tanács és az Országos Szülői Érdekképviseleti Tanács. Nem kívánunk folyamatosan nemet mondani, ellene szegülni a dolgoknak. De nagyon szívesen elfogadnánk, hogyha a tanács támogatná azt a kérésünket, amit

már máskor is fölvetettünk: javasolnánk Novák János urat állandó meghívottként, tanácskozási jogú tagként ebbe a testületbe. Akkor úgy éreznénk, hogy ez a gesztus megvan. Nem tudom elképzelni az oktatási reformot úgy, hogy maguk a pedagógusok fogják csinálni, és abban se szülő, se tanuló nem vehet részt egyetlen testületben sem.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm szépen. Tehát a szülői oldal Novák János urat javasolja.

A diákoldal nem képviselteti magát.

A helyi önkormányzatok?

DR. SÁSKA GÉZA: Továbbra is köszönettel elfogadom.

A szülői oldalnak azt válaszolhatom, hogy ha a tanács többségi szavazata rám esik, azt tudom ígérni, hogy ennek a Közoktatási Értékelési Tanács napirendére fölvetem, hogy a szülői oldal állandó meghívottként vegyen részt. Hogy a Tanács hogy dönt, az nyilván a többség szavazatától függ.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Kisebbségi önkormányzatok?

DR. SCHÄFFER ISTVÁN: Nincs önálló jelöltünk.

ELNÖK: A nem állami, nem önkormányzati fenntartók?

BRAUN JÓZSEF: Nincs önálló jelöltünk, de támogatjuk Pecsénye Évát.

ELNÖK: Megállapítható, hogy három személyi javaslat született...

AMBRUS ISTVÁN: Bocsánat, tessék megengedni, hogy a kormányzati oldal is szóljon!

CSIBRAN KATALIN: Nincs önálló személyi jelöltünk.

AMBRUS ISTVÁN: Annyira van felhatalmazásom, hogy elmondjam, amit Sáska Géza mondott, az a jövő zenéje, amennyiben őt választja meg a testület, hogy ő ezt ott kezdeményezi. De mivel a tanács működését alapvetően egy miniszteri rendelet határozza meg, az ilyen kéréseket egyrészt a tanács belügyének kell tekinteni – tehát erre itt semmilyen aktív ígéret nem hangozhat el -, másrészt azt is hozzá kell tenni, hogy a miniszter úrnak jogában áll a tanács működési szabályzatát felülbírálnia a rendelet szövege szerint, tehát a tárca részéről sem lehet ilyen támogatást jelen pillanatban megfogalmazni.

Hogy ennek a tanácsnak a működése, az ülése nyilvános lesz-e, az egy másik kérdés. A nyilvánosság ugyanis megengedi a jelenlétet, a meghívásos rendszer viszont tanácskozási jogot adna, és nem biztos, hogy ezt megfogalmazza, hiszen a „legfeljebb tagból állhat” megfogalmazás szerepel a rendelet szövegében. Köszönöm.

ELNÖK: Sáska Géza szeretne még szólni.

DR. SÁSKA GÉZA: A titkár úr félreértette a szavaimat – bizonyára homályosan fogalmaztam. Az én ígéretem passzív. Nem aktív ígéretről volt szó. Minden feltételes, szándékról van szó.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Három jelöltünk van: Pecsénye Éva, Sáska Géza és Novák János. Szeretném megkérdezni a kormányzati oldalt, hogy a titkos szavazásra elő vannak-e készítve.

AMBRUS ISTVÁN: Tíz perc szünetet kérek.

ELNÖK: Haladhatunk-e közben a témával, amíg elkészülnek a szavazócédulák? Úgy látom, az igen kedves kormányzati oldal tagjai megérkeztek.

AMBRUS ISTVÁN: A kormányon nem múlik, ha a testület elfogadja, hogy közben menjen a napirend.

KESZEI SÁNDOR: Nem támogatjuk! Itt komoly munkáról van szó, amit nem lehet megszakítani úgy, hogy most beszélünk, aztán majd megszakítgatjuk! Vagy elhatározzuk, hogy utolsó napirend lesz, vagy azt mondjuk, hogy ezt le kell bonyolítani. A kormányzati oldal tíz percet kért, nyilván tanácskozni akar...

AMBRUS ISTVÁN: Dehogyan akar! Fénymásolni akarok!

KESZEI SÁNDOR: Ha a szülői oldal kér tíz perc szünetet, mert szeretnénk egyeztetni, akkor nem lehet, hogy folyják a hátunk mögött egy napirend.

ELNÖK: Mielőtt kitörne a háború, én azt gondolom, tartsunk tíz perc szünetet – bár meg kell mondani, hogy öt oktatási minisztériumi rendelet áll az asztalunkon, amit szakaszosan akár meg is beszélhettünk volna. Tíz perc szünet!

*(Szünet: 10.32 – 10.41)*

AMBRUS ISTVÁN: Szerintem a zsinórmértéket mindig előbb kell meghatározni. Ki tekinthető megválasztott személynek? Aki a legtöbb szavazatot kapja, aki ötven százaléknál több szavazatot kap? Mi van szavazategyenlőség esetén? Most kiosztanám a szavazólapokat, de ebben kérem a testület állásfoglalását.

DR. SÁSKA GÉZA: Az szmsz-ünk szerint oldalanként egy szavazat van. Miután nyolc oldalból áll a Közoktatás-politikai Tanács, és egy nincs jelen, így heten vagyunk. Ennek következtében, ha valamelyik oldal érvénytelen szavazatot ad le, az egy új helyzet, de nem hinném. Akkor kell újra tárgyalni minden olyan extrém helyzetet, ami kialakul. Most heten vagyunk, és induljunk ki abból, hogy a tanács komolyan veszi ezt a teendőjét. Ha meg nem, meglátjuk, hogy hogy lesz. Én ezt javaslom.

ELNÖK: Van-e ehhez még valakinek hozzátennivalója? Miklósi Laci!

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Azt gondolom, ahogy a korábbiakban is elhangzott, hogy célszerű előre tisztázni, mi szerint járunk el. És hogyha nem akarjuk ezt a témát esetleg még tovább nyújtani, igyekezzünk olyan eljárási szabályt megállapítani, ami ezt elősegítheti.

A legpraktikusabbnak a mi számunkra az tűnik, hogy aki a legtöbb szavazatot kapja. Ha – ne adj’ isten – szavazategyenlőség lenne, akkor lehet rátérni a folytatásra. Köszönöm.

ELNÖK: Szeretném megkérdezni az oldalak képviselőit, egyetértenek-e a szakmai oldal javaslatával. Aki igen, legyen szíves föltenni a kezét! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Azt gondolom, egyértelmű.

Szeretném megkérni Ambrus urat, legyen szíves kiosztani a szavazólapokat.

AMBRUS ISTVÁN: Annyit szeretnék hozzáfűzni, hogy a szavazólap három nevet tartalmaz. Azt a szavazatot tekintjük érvényesnek, ahol egy név mellett iksz vagy pipa jel található. *(Titkos szavazás.)*

Elfogadja a testület, hogy nyilvánosan felolvassam? *(Igen.)* Pecsénye Éva, Sáska Géza, Pecsénye Éva, Pecsénye Éva, Sáska Géza, Sáska Géza, Sáska Géza.

Megállapítom, hogy hét szavazólap érkezett be, mindegyik érvényes volt, és 4:3 arányban megnyerte a választást Sáska Géza úr, akinek gratulálunk. *(Dr. Sáska Géza: Köszönöm szépen.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, és a Közoktatás-politikai Tanács nevében gratulálunk Sáska Gézának: képviselje a Közoktatás-politikai Tanácsot!

KESZEI SÁNDOR: És az ígéreteit tartsa be!

DR. SÁSKA GÉZA: Egy mondatot! Nagyon szépen köszönöm a tanács többségi határozatát, a szavazás eredményét. Már most kérném, hogy a decemberi vagyis az év végi napirendi pontok egyikeként szíveskedjék a tanács napirendre venni a beszámolómat arról a munkáról, amellyel abban a testületben a tanácsot képviseltem. Miután a napirendről a tanács szavaz, kérném, hogy az elnök asszony ezt a határozati javaslatot fogadtassa el. Tehát év végén, a Közoktatás-politikai Tanács egy november-decemberi ülésén Sáska Géza beszámol a Közoktatási Értékelési Tanácsban végzett tevékenységéről.

ELNÖK: Kérdezem az oldalakat, elfogadják-e a az előző határozati javaslatot. Aki elfogadja, legyen szíves jelezni! *(Szavazás.)* Köszönjük szépen. Tehát az év végén, és nem a tanév végén Sáska Géza beszámol. *(Keszei Sándor: Jegyzőkönyvbe van véve!)* Köszönjük szépen.

Azt gondolom, rátérhetnénk a napirend 1., 2., 3., 4. és alkalmasint a meghívóban nem lévő 5. pontjára, mely szerint az OKM-rendeletek tárgyalása fog sorra kerülni. Az első a minőségbiztosítás, mérés, értékelés, ellenőrzés támogatása és a teljesítmény motivációs pályázati alap igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló OKM-rendelet. Átadnám a szót az Oktatási és Kulturális Minisztérium képviselőjének.

DR. MADARÁSZ HEDVIG: Tisztelettel köszöntöm a tanácsot. Madarász Hedvig vagyok. Ezt a napirendi pontot és az alapfokú művészetoktatási intézmények támogatását én ismertetem önökkel.

A minőségbiztosítás, mérés, értékelés, ellenőrzés támogatása és a teljesítménymotivációs pályázati alap egy rendeletben került szabályozásra, noha a két teljesen különböző témát tartalmaz. Ezt szeretném előrebocsátani.

A másik fontos tudnivaló, hogy mindkét támogatási lehetőség már a tavalyi évben is rendelkezésre állt, ugyanezekkel a jogcímeikkel, a költségvetési törvény 5. számú mellékletében. A minőségbiztosítás, mérés, értékelés támogatására 600 millió forintos keret, a teljesítménymotivációs pályázati alapra pedig 1100 millió forintos támogatási keret áll rendelkezésre, csak a helyi önkormányzati fenntartók számára. Természetesen a többi fenntartói körn – a nem állami, nem önkormányzati fenntartók –, központi költségvetési szervek is pályázhatnak, ők azonban más keretből kerülnek finanszírozásra. Ez a 600 plusz 1100 millió csak és kizárólag az önkormányzatok támogatására szolgál.

A minőségbiztosítás, mérés, értékelés, ellenőrzés támogatása, a tavalyi évhez hasonlóan, azt a célt szolgálja, hogy az éves alapkészségeket, képességeket, kompetenciákat mérő országos méréseken egy bizonyos átlag alatt teljesítő, tehát aluteljesítő intézmények számára célzott támogatást nyújtson a pedagógiai tevékenységük továbbfejlesztéséhez.

Két különbség van a tavalyi és az idei év támogatása között. Az egyik az, hogy most nem egy ponthatárban állapítottuk meg a határértéket, hanem minden évfolyamnak a saját országos átlagához viszonyítva. Kivétel a negyedik évfolyam, ahol megtartottuk a három vizsgált területnek, kompetenciának a 35 százalékos alatti átlagát. Azok a közoktatási intézmények nyújthatják be a pályázatukat, amelyek a 4., 6., 8., 10. évfolyamon ezen átlagértékek alatt teljesítettek. És itt jön a másik változás a tavalyi évhez képest, amikor a minőségirányítási program továbbfejlesztéséhez kaphatták a támogatást: idén ezen is változtattunk, és egy komplex fejlesztési csomag kidolgozásához kapják a támogatást. Ebben a fejlesztési csomagban, illetve a fejlesztés keretében egyrészt elvárjuk, hogy a nevelőtestületek leüljenek, értékeljék a mérési eredményeket, és erről a nevelőtestületi értekezletről készüljön egy összefoglaló jegyzőkönyv – ezt is be kell nyújtani. Ezen kívül természetesen egy részletes intézkedési tervet kérünk, továbbá lehetőséget nyújtunk arra, hogy különböző továbbképzéseken vegyenek részt a pedagógusok, és ezeknek a továbbképzéseknek a díjára is fordítható a támogatás.

Ugyancsak újdonság, hogy a minőségfejlesztési feladatokban részt vállaló pedagógusok számára kiemelt munkavégzésért járó keresetkiegészítésre is fordítható a támogatás.

Amennyiben még ezzel a fejlesztési csomaggal kapcsolatban kérdések lennének, természetesen válaszolok, de ezeket tartottam fontosnak kiemelni.

Ebből a 600 millió forintos keretből egy kisebb, 50 millió forintos keretet azon közoktatási intézmények fenntartóinak különítettünk el, amelyek a korábbi években úgymond önszorgalomból, a pályázati támogatástól függetlenül is már értékelték a mérési eredményeiket, és annak érdekében, hogy javítsák ezeket, már bizonyos lépéseket tettek, tehát önállóan, maguktól átdolgozták a pedagógiai programjukat, tantervüket, minőségirányítási programjukat. Ezeknek a fenntartóknak is elkülönítettünk tehát egy külön keretet, a jó gyakorlat megismerése céljából.

Ennyit szerettem volna a minőségbiztosítási támogatáshoz mondani.

A másik ezen a rendeleten belül a Teljesítménymotivációs Pályázati Alap. A tavalyi évben szintén meg lehetett ezzel ismerkedni. Most 100 millió forinttal több áll rendelkezésre. Az azonban igaz, lényeges változás a tavalyihoz képest, hogy tavaly még nem voltak kötelesek alkalmazotti vagy pedagógus-teljesítményértékelési rendszert működtetni a közoktatási intézmények. 2007. március 31-éig azonban át kellett dolgozniuk az intézményi minőségirányítási programjukat, és először a 2008/2009-es tanévben kell kötelező jelleggel értékelniük. Tehát a különbség az, hogy tavaly tényleg csak azokat díjaztuk, akik már

önszorgalomból elindították és működtették ezeket a programokat, az idei évben viszont lényegesen több pályázó lesz, hiszen kötelező ezt a teljesítményértékelési rendszert bevezetni.

Amivel mégis lehet szűkíteni a pályázatok körét, az az, hogy csak a ténylegesen működő rendszereket díjaznánk, tehát azokat, akik valóban, bizonyíthatóan alkalmazzák. Ebből a számos mellékletből, amit be kell csatolni, illetve abból a szempontrendszerből, ami a rendelet mellékletében van, egyértelműen kiderül, hogy kik azok az intézmények – csak óvodák, iskolák és kollégiumok –, amelyekben már megvalósult az alkalmazottak vagy a pedagógusok értékelése, magyarul, már legalább egy értékelési ciklust lezártak.

A pályázati támogatás a tavalyi évhez hasonlóan csak és kizárólag kiemelt munkavégzésért járó keresetkiegészítésre fordítható, tehát bérként kell kifizetni a pedagógusok számára.

Ezek tehát a rendelet főbb elemei. Amennyiben további kérdés, észrevétel, javaslat van, állok rendelkezésükre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm a kormányzati oldalnak az ismertetést. Azt gondolom, ezeket az OKM-rendeleteket csak véleményezzük, ezért itt nem kellene külön kérdés és véleményezés, hanem egy körben le lehetne bonyolítani. Ha önök ezzel egyetértenek, legyenek szívesek kézfeltartással jelezni ezt. *(Szavazás. – Ambrus István: Látható többség.)* Köszönöm szépen.

Megadom a szót a szakmai oldalnak.

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Pecsénye Éva beszél erről.

PECSÉNYE ÉVA: Köszönöm a szót. Olvastam az előterjesztést, és most sor került a kiegészítésekre, úgyhogy már nem is tenném fel néhány kérdésemet.

Van viszont egy látványos észrevételünk. Tartalmaznia kell-e – csak a kérdésfelvetés szempontjából mondom – egy rendeletnek a pályázati kiírásban szereplő, illetve azt igénylő dolgokat? Például mit kell tartalmaznia, milyen dokumentumokat kell benyújtani a fenntartóknak? Ez lenne egy általános kérdés.

Fontos-e, hogy papír alapon is beadják a dokumentációt, nem elég-e elektronikusan? Ha az intézmények rendelkezhetnének digitális aláírással, akkor ez olcsóbb is lenne, és esetleg megoldható volna.

Néhány részletet mondanék:

Rögtön itt a minőségbiztosítás, mérés, értékelés 2. §-ához mondanám, hogy ez nagyon sok időt és energiát vesz igénybe a pedagógusoktól, ezt a sok dokumentumot elkészíteni, az intézkedési tervet elkészíteni. Hogyan tudnak gondoskodni az intézmények esetleg helyettesítésről? Hogy tudják biztosítani a saját munkaidejüket, munkafeltételeket? Nem lehetne-e ebbe a rendeletbe beilleszteni valami külön tól-ig határt a pedagógusok számára? Valami pénzbeli juttatást vagy munkaidő-juttatást?

A negyedik oldalon a 6. §-ban fogalmazódik meg, hogy az intézmények szakértőt vehetnek igénybe a szakértői listáról. A későbbiekben pedig – majd mondom a paragrafus számát is – úgy hangzik, mintha cégeket vehetnének igénybe, tehát humánszolgáltatást. Csak az ellentmondás miatt jó lenne tisztázni, hogy egyéni szakértőket – mert a szakértői listákon ők szerepelnek –, vagy cégeket vehetnek igénybe, amelyek szolgáltatásokat nyújtanak. Majd mondom a következő paragrafusszámot is, ha odajutok, de ezt egyelőre itt, a 6. §-nál jegyzem meg.

Az 5. oldalon az 5. §-nál szerepel, hogy a bíráló bizottság 5 tagú, amelyből 4 tagot az OKM, egy tagot az Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztérium jelöl ki. Ők honnan választják a szakértőket? Mennyire nyilvános az, hogy kik bírálják el? Javaslatot tennék ennek a kiegészítésére azzal, hogy a szakértők nevét nyilvánosságra kell hozni.

A következő pontban az áll, hogy ötven ilyen intézmény részesülhet egyenként 400 ezer forintban. Tudható-e, hogy hány ilyen intézmény pályázatára kerülhet sor? Kevesebb, mint ötven, vagy ennél jóval több? Van-e ilyen háttér tanulmány vagy adat erről?

Itt mondom, a 7. §-nál, ezen az oldalon, hogy „a közoktatási humánszolgáltató”: alulról a harmadik sorban jelenik meg ez a szó. Az 5. § szerint egyéni szakértőt vehetnének a listáról, itt pedig úgy tűnik, mintha szervezetet bízhatnának meg.

A következő – megint általános – kérdésem, hogy ez azért egy hosszú távú program, tehát ha egy intézmény ebbe a fejlesztésbe belevág, intézkedési tervet dolgoz ki, gondolom, nem egyetlenegy évre dolgozza ki. Ez a pályázat pedig egy évre szabja meg az időhatárokat.

A teljesítménymotivációs pályázat. Örömmel üdvözlöm, hogy ez ebben az évben ismét létezik. Nagyon jó dolog. Az előzőről is azt gondolom, nagyon pozitív, ha lehet erre valamilyen keretet szálni. A kérdésem, hogy újonnan pályázhatnak-e azok is, akik tavaly pályáztak. Elindultak valamilyen munkával, és esetleg szükségük van a folytatáshoz anyagi bázisra. Lehet-e?

A hatodik oldalon, a teljesítménymotivációsnál, a g) és a h) pont arról szól, hogy két munkavállaló teljes dokumentációját kell mellékelni ehhez a pályázathoz. A következő pont pedig arról, hogy egy vezetőét. Azt én értem, hogy az ő hozzájárulásukkal történik ez a nyilvánosságra hozatal, ugyanakkor felmerül bennem az a kérdés, vajon kell-e, hogy személy szerint valakinek az anyaga a minisztériumba vagy akárhová bekerüljön. Nem volna tisztább dolog, hogy bárki anyaga bekerül, az név nélkül kerüljön be? Lehet-e erre valamit kitalálni, hogy ne kerüljenek hozzá a nevek? Adja be az intézmény – ez így rendben van, jogos is –, de vajon kell-e, hogy a nevek szerepeljenek rajta?

Az esélyegyenlőség... – vagy erről most még ne beszéljek? *(Közbeszólás a kormányzati oldalról: Nyugodtan!)* Az esélyegyenlőséget szolgáló intézkedések ugyanebben a csomagban találhatóak. Az 5. § a 8. oldalon kezdődik, a 9. oldalon folytatódik. Azt kérdezném, hogy a (8) bekezdésben van egy olyan, miszerint „Az e paragrafusban meghatározott nyilatkozat benyújtása annak tudomásulvételét is jelenti, hogy valótlan nyilatkozat esetén, vagy a nyilatkozatban vállaltak nem teljesítése esetén - e tény feltárását követő évben - a fenntartó által benyújtott bármilyen közoktatási célú pályázatot érdemi elbírálás nélkül el kell utasítani.” Ha egy fenntartó több intézménnyel pályázik, és egy vagy kettő nem tudja teljesíteni ezeket a feltételeket, kell-e büntetni a többi intézményt is ezért, hogy a fenntartó ne nyújthasson be? Ez egy dilemma.

Ezekre szeretnék válaszokat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ha a szakmai oldal befejezte, a szakszervezeti oldalé a szó.

SZLANKÓ ERZSÉBET: Köszönöm szépen. Az oldal nevében szeretném elmondani, hogy összességében támogatja az oldalunk azt az előterjesztést, ami előttünk fekszik. Ahogy a szóbeli beajánlásban hallottuk, két, egymástól független vagy viszonylag független kérdés szerepel benne. Mind a kettőről támogató véleménnyel van az oldalunk összességében és általánosságban. Azért mondom ezt, mert az oldal egyik tagja, ahogy jeleztem is, szeretne majd részletkérdéshez hozzászólni – rövidesen szeretném átadni neki a szót. A szakmai oldal által feltett kérdésekben megtalálható volt a mi kérdéseink egy része is.

Mi örülünk annak, hogy nem a pedagógus szakszervezeti oldalnak kellett fölvetni azt a kérdést, amit nem is mindig olyan népszerű feltenni: arra gondolok konkrétan, hogy a pedagógusoknak bizony, az itteni folyamatok bevezetése plusz munkát ad, és már tudjuk, hogy több minden, egyéb új dolog kapcsán is elő-előfordult a pályán dolgozó kollégáinkkal – részben örömteli, részben sajnálatos módon.

Van egy kérdésünk. Ez pedig arra vonatkozik, hogy a tantestületeknek ezt az önértékelési és értékelési dokumentációját hol kell közzétenni, hol teszik közzé, hol ismerhetjük meg, és milyen társadalmi réteg ismerheti meg ezt a dokumentációt. Tulajdonképpen az én mondanivalóm ennyi lett volna, és akkor rövid megjegyzésre átadom a szót Menyhárt Pál kollégámnak.

Köszönöm szépen.

MENYHÁRT PÁL: Köszönöm szépen. Az én kérdéseimnek is legalább ötven százalékát elvitte már az előttem szóló. Szeretném javasolni, hogy ne egy vezető és két pedagógus legyen a 6. oldalon, hanem egy összesített tantestületi dolog. Ennek ugyanis ez a lényege, nem az, hogy egy emberről milyen bizonyítványt állítok ki. Egy intézmény, tehát dolgozók, pedagógusok, egy számítógépes szoftverrel összesített adatai. Mivel minden intézmény más minőségbiztosítási programot hajtott végre, a mi értékelésünk sem egyforma. Mi háromszor hét kulcsmutató alapján dolgozunk, és nem úgy, ahogy egyes cégek. Voltak nagy cégek, pontosan ezek a humáncégek, sőt, az iskola tanácsadóját be sem fogadta az utolsó értekezletre, ahol a minőségi díj pályázatot elfogadja.

Azt szeretném tehát kérdezni, hogyan lehet egységesen értékelni akár a nevelőtestületeket, akár az iskolákat, hogyha nincs egységes rendszer. Ha nincs egységes rendszer és nincs egységes teljesítményértékelési rendszer sem.

A főváros mint fenntartó az iskolákat 160 indikátorral méri – aki fővárosi fenntartású, az tudja, mi az a százhatvan indikátor, amit ő kiad -, mi kidolgoztunk háromszor hét kulcsmutató alapján egy rendszert. Ez a rendszer egy tanácsadónak a know-how-ja, nem adja közre. Az a kérdés tehát, hogy a 7. oldalon a 9. § (4) szerint a jó gyakorlatot nyilvánosságra hozzák, ez a cég pedig nem hozza nyilvánosságra. Azért nem, mert nem fizetik meg. Ennek a kitalálása nem kétfilléres dolog. Annak a tanácsadónak, aki ezt kitalálta, több millió forintot fizettek iskolák. Korábban a tanácsadók tízezer forintot kaptak, ha jól emlékszem, tavaly már egy fillért sem, már saját zsebből fizettük, és az idei évben is. E mellé tanácsadó kell. Egy rendszer bevezetése nem úgy működik, hogy rálöcsölöm az iskolára, amit egyébként sem akart. Ezt hangsúlyozom, hogy nem akarta.

2004-től és 2008-tól az IMIP. Most jár le. Kérdezem én: mit kap az intézet ezért? Mindkét Comenius meghalt. Az első is, a második is. Van egy nagyon szép dokumentumunk a falon, hogy a Comenius I. és II-t megcsináltuk. Ha ISO-ba szálltam volna be, akkor most ISO-minősítésű lehetne az iskola, elismernék Európában is, és egymás között is. Az Oktatási és Kulturális Minisztérium mit ad nekem azért, felírhassem, hogy én ezt végigjártam? Mert úgy működik az élet, hogy ha egy intézmény végigszenvedett egy minőségirányítási rendszert vagy programot, amit maga megtanult – én is így tanultam meg, mi is a tanácsadótól tanultuk meg. A pedagógusnak meg kellett tanulni, a vezetőnek meg kellett tanulni. Akkor tessenek kitalálni egy minősítés módot, hogy én ezt a rendszert négy év alatt elvégeztem, mert még a levélpapírok sarkára is rá van írva, ha valaki ISO-minősített meg nem tudom, milyen minősített. Akkreditálásnál és hasonlóknál szűrő: ránéz, azt mondja, kérem, ez az iskola kikínlódta ezt a minőséget, nála biztos minőség van. Ez már nagyon jó reklám is egyúttal. Nem látom sehol a

koncepciót ebben a teljesítményértékelésben, és ezt is bevezettük. Értékelni kell a pedagógust. Hát értékeljük! Eddig is értékeltük! Most hogyan értékelem? Nekem megvan a rendszerem, mert egy nagyon jó rendszer – azt mondom, hogy a legjobb -, de mi az, hogy csak ötven iskola kaphat esetleg pénzt? A szövegértés és a matematikai gondolkodás kompetenciamérés hallatlanul kemény meló. Mi négy éve verjük a pedagógus agyát – azt a legnehezebb átmosni – erre az egész kompetenciadolagra. Rengeteget kellett tanulni nekik is, a gyerekeknek is. Nem érjük el az országos szintet, mert nem a Fazekas Gimnáziumról van szó, hanem szakközépiskoláról, illetve szakiskoláról. Nincs összhangban a követelményrendszer az iskolatípusokkal, a befektetett energiával és a befektetett munkával. Eddig a pedagógus sem kapott erre, mert öten vagy hatan voltak egy ilyen csoportban, ami elvitte a minőségi bér egy részét. Miután nagyon sok tehetséggondozás van, a minőségen kívül nagyon sok hátrányos helyzetű.

Szakértő és tanácsadó. Én nem a külső szakértő tanácsadót akarnám megfizetni, hanem a sajátomat. A saját tanácsadómat nem tudom megfizetni!

Annak örülök, hogyha külön pénzt kap a pedagógus ezért. Elvégeztem ezt a hallatlan melót – mert ez megint egy hallatlan meló, amit itt leírtak, hogy mit kell benyújtanom –, és utána egy kis fecnival kihúzzák a nevem, hogy a Kézműipari nem részesül ebből. Akkor fölösleges volt dolgoznom.

Ma már annyi feladat van a pedagógus nyakán, de annyi! Nem akartam elhozni, de a következő alkalomra elhozom, hogy a 22 és a 18 között mit hajt a pedagógus – és akkor még a minőségbiztosításba is be kell vonnom.

Én most csinálom ezt az önértékelési rendszert. Tőlem, igazgatótól naponta négy órát elvon. Hallatlan! Ha értékelni szeretném a munkát, nyolc oldal. Az önértékelést ő csinálja meg, aztán megbeszéljük. Van, amikor egy pedagógussal egy órába kerül. Úgy elviszi az időmet a féléves értékelés, az év végi értékelés, hogy mást se csináljak ilyenkor, csak pedagógust értékelek igazgatóként. Nagyon sok ez. Vagy kitaláljuk, hogy ezt rövidíteni kell – bár tudom, hogy a köztisztviselőké most jelent meg... *(Közbeszólások, derűltség.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ha a szakszervezeti oldal befejezte, a szülői oldal következik.

KESZEI SÁNDOR: Köszönöm a szót, elnök asszony. Mivel véleményt is lehet nyilvánítani, megpróbálunk. Onnan indulunk, hogy volt egyszer egy Comenius program, ami került iksz milliárd forintba *(Dr. Sáska Géza: 3,5 milliárdba.)*, és mondhatni, hogy nyomtalanul eltűnt. A Báthory utcából még ki is költöztették őket, és az összes anyagot lerakták egy pincébe...

Jöttek utána különböző intézkedések – próbálkozik az oktatási kormányzat – egy valóban nagyon fontos dologról. De hallottuk, hogy megvolt az ISO-rendszer és egyéb, csak adaptálni kellett volna bizonyos dolgokat. Most egy újabb kétségbeesett kísérlet van arra, hogy rávegyék az iskolákat, készítsék el az intézményi fejlesztési tervet és az intézményi minőségirányítási programot. Nyilván arról van szó, amikor azt mondjuk, úgy szűkítjük a pályázókat, hogy akik ezt eddig nem csinálták meg, azok most pályázhatnak. Mi van azokkal, akik nem készítették el? Azok kikerülték a jogszabályokat, és nincsenek meg ezek – és én tudom, hogy nincsenek meg, még az önkormányzat sem készítette el a saját minőségirányítási programját, ami szerint kell megcsinálni tulajdonképpen az intézményi minőségirányítási programot. Én úgy érzem, most jutalmazzuk azokat, akik eddig nem jól dolgoztak. Ha rosszul gondolom, akkor majd kérem hozzá a segítséget.

Ugyanakkor mi nem ezt mondjuk, hanem azt kérdezzük, hol vannak a szankciók. Hol van a szankció, hogyha valaki nem készíti el ezt a programot, nem véleményeztetni? Hol az Oktatási Hivatal ilyenkor? Jutalmazzuk? Lehet, hogy rosszul értem, és itt nem erről van szó, de mert tudom, hogy nagyon sok intézmény nem is készítette el, nem is működik ez a minőségirányítási program és az intézményfejlesztési terv, mi úgy éreztük az előadásból, hogy a szűkítés úgy történik, hogy nem fog kapni, ahol ténylegesen működik, mert azok nem vehetnek részt a pályázatban.

Nem akarom ezzel húzni az időt, de itt van egy olyan, hogy a szülőknek kell véleményezni ezeket a programokat. Ez nem gyerekjáték! Erről szólna az egész. A szülőket ki a csuda készíti fel rajtunk kívül? Miért nem tudunk mi pályázni, hogy felkészíthessük a szülőket a minőségirányítási program véleményezésére? Mit fognak csinálni szegények: aláírják! Ha egyáltalán létezik ott az intézményi szülői szervezet.

Itt tehát nagyon komoly kérdések vannak. Mi úgy érezzük, lehet, hogy jó, lehet, hogy jogos, nem támogatjuk a rendeletet, de el fogjuk fogadni. Én azt mondom, ez egy kétségbeesett kísérlet arra, hogy valamit rendbe hozzunk az elmúlt évekből.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A szülői oldal befejezte. A diákoldal nincs jelen. Az önkormányzati fenntartóké a szó.

DR. SÁSKA GÉZA: Köszönöm szépen a szót.

Tisztelt Közoktatás-politikai Tanács! Nagyon érzékeny terület, amiről beszélünk, és nagyon érzékeny jogszabályt tárgyalunk. Ismét el kell mondanom azt, amit eddig mindig, hogy szerencsésebb lett volna, hogyha egy koncepcióról vitatkozunk vagy tárgyalunk előbb: mit is akarnak szabályozni, mi a célja – és utána jön az eszköz, hogy hogy akarják ezt elérni. Nem fordítva, mert akkor jönnek ezek a kérdések, és lehet, hogy a célok kicsit homályban vannak hagyva. Így érezzük.

Két fontos dolgot szeretnék világossá tenni. Az itt megjelent dokumentumok, anyagok, értelmezésünk szerint közérdekű adatokként jelennek meg. A közérdekű adatok nyilvánosságra hozatalának szabályai ebből az anyagból teljes egészében hiányoznak. Ebben az anyagban az adatok meg ez a szöveg nem laikus párti, hanem szakmai párti. Két szakma – a tanügyi bürokrácia és a pedagógusok – kapcsolata, amelyben a rövidebbet teljes egészében a pedagógusok húzzák. Mert ez a rengeteg bürokratikus lépés nem a pedagógiai munka, nem az önkormányzat, nem a laikus, tanulatlan szülő, hanem a bürokrácia szükségleteit, logikáját elégíti ki. Hozzáteszem: helyesen, mert a bürokrácia nélkül nincsen közszolgáltatás, de hogy aránytalanul, az kétségtelen. Ez nagyon fontos, és kérem, hogy ezt gondolják végig.

Ha a műveltséget, a mérést úgy tekinti ez az anyag, mint objektív dolgot, mint a gyorsulás értékét, valami konstansként, amit csak szakmailag lehet megállapítani, amely mögött nincs értéktartam, ami vitatott, az iskolában viszont óraszámért küzdenek a pedagógusok, akkor nagyon jól tudjuk, hogy itt nem a minőségről van szó, hanem egzisztenciáról, és a gyerek ebben az esetben csak az egzisztenciális csatának egy ideológiája. Ha ezt valamennyien tudjuk, akkor ebből a szempontból kell ezt a dolgot végignézni. Mondanék egy példát is.

A 2. § (4) bekezdésében azt mondja, hogy határértéknek minősül a 35 százalék. Nekem ez tetszik. Azért tetszik, mert nem 24,5, nem 35,2, hanem 35. Ez egy komoly szakértői magatartás, az a szakértői attitűd, ami az egész anyagon végighúzódik, aki megmondja, hogy 35,2 vagy 35. Miből jön ez ki? Honnan van ez? Mi ennek a politikai legitimációja, hogy 35 a határérték, aminek a konzekvenciái drámaiak? Az egész anyag ezt mondja. Ki döntött arról, mi ez, amiből ez

a 35 jön ki? Ugyanez a következő francia bekezdésben: „az országos jelentésben megadott átlagérték”. Remek! Valószínű, hogy az országos jelentés maga fogja ezt megállapítani. Nem emberek. Ha emberek csinálják, akkor meg kell mondani, hogy ki dönt, minek alapján dönt – ugyanis ez így puha. A formáját mondja meg, de a tartalmát nem. Határértékről van szó, egy olyan szabályozási mechanizmusban, aminek az előnyeit-hátrányát nem vitatom – ez az előterjesztő szíve joga -, de hogy elszámoltatható legyen, az önkormányzati és közpolitikai érdek. Hogy az országos jelentés alapján van, ez helyénvaló, de döntsön valaki! Vagy azt kell mondani technikailag, hogy a két szóráson túli, vagy oda kell tenni egy képletet, normál elosztássá kell ezt transzformálni, és a két szóráson túliak automatikusan... Ez egy technikai megoldás. Ez lehetséges – de ha ez nincs meg, akkor személyek döntenek, és akkor el kell mondani, hogy ki az, vagy mi az, hogy lehessen tudni. Akik a határértékről döntenek, az ország népességét két csoportra osztják, és ez nagyon nem szerencsés.

Szeretnénk, nagy nyomattal, hogyha a teljesítmény értékelésére kialakított indikátorok, meg minden egyéb nyilvánosságra kerülne – mégpedig a laikusoknak. Miután a tankötelezettség tizennyolc éves korig tart, minden magyar állampolgárnak, akinek gyereke van, tudnia kell, hogy milyen az iskola, hová akarja vagy hová tudja beírni a gyereket. Ez nem szakmai kérdés, hanem közérdekű adat. Ezt meg kell tenni. Az indikátorok nagyon jók lehetnek, de meg kell magyarázni, mégpedig a legtanulatlanabbra méretezve, nem az itt lévő szakértőkre, akik az életüket erre szánták, és egyetemi tanszékeken dolgoznak, meg intézményekben. Nem nekik szól ez a rendszer, hanem közügy.

Nagyon szépen köszönöm, a szakmai oldal felhívta a figyelmet, hogy bármilyen közoktatási célú pályázat... Ez nyilván elírás, hiszen nem lehet azt mondani, hogy ha egyet nem, akkor soha az életben nem lehet. Ez tévedés lehet, elírás, de köszönjük szépen.

Van egy dolog, ami rendkívül fontos, nevezetesen: ki az, aki elbírálja ezeket a pályázatokat. Elmondom önöknek: a bürokrácia. Nevezetesen a két minisztérium dönti el, hogy az önkormányzatok esetében ki jogosult erre. Azt gondolom, tisztelt tanács, hogy ez mindenképpen kiegyensúlyozatlan. Nem azt mondom, hogy ezeknek a minisztériális szempontoknak nincs helye. Hogyne lenne, hiszen a közpénzek szétosztásában technikai szerepük van, és azok a politikusok, akiknek az akaratát képviselik ezek a minisztériumok, természetesen szakértők, nekik tényleg ott kell lenni. De itt van a helyük például a szülőknek. Az önkormányzatoknak nincs. Ez az a hely, ahol az önkormányzatoknak nincs, hiszen az összeférhetetlen lenne. De más társadalmi szervezeteknek, országos szervezetek képviselőinek itt volna a helyük, legalábbis azt a politikát kellene mutatni, hogy a közoktatás közügy, kötelező közügy, az alkotmányból adódóan. Ezt a magatartást kellene valami módon sugallni.

Van néhány technikai javaslatom, de azokkal nem terhelném a tisztelt tanács tagjait, amely egy közoktatás-*politikai* tanács. Tehát az értékválasztásokról, az értékekről ejtettem szót, különben az anyag végiggondoltságát, a maga inherens logikáját, azt az értékrendet, amiben elkészült, amiben ez végig volt gondolva, aprón és nem túl jelentős hibák mellett jónak tartjuk. Csak éppen ezzel az inherens logikával kapcsolatban vannak politikai természetű és nem szakmai természetű észrevételeink.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kisebbségi önkormányzaté a szó.

DR. SCHÄFFER ISTVÁN: Tisztelt Közoktatás-politikai Tanács! Az előzőekben szó volt arról, hogy egyes intézményeknek, éppen a fenntartók jóvoltából mennyi indikátornak kell

megfelelni. Szeretném felhívni a figyelmet, hogy ezzel párhuzamosan – és ez kizárólag a kisebbségi iskolákat érinti – létezik egy német-magyar projekt, aminek keretében egy nagyon komoly közös minőségbiztosítási rendszer működik, és gyakorlatilag a nem kis számú német iskola – középiskolából 15-17, általános iskolából százas nagyságrendben – ennek a rendszernek a tagja. Ezeket rendszeresen mérik, ellenőrzik, és gyakorlatilag nagyon előrehaladott állapotban van. Arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy ezeknek a rendszereknek, legalábbis, amik már Magyarországon bevett rendszerek, kompatibilissá kell lenniük, hiszen ahogy elnéztem, nem biztos, hogy mi ebbe bekapcsolódhatnánk. Már csak azért is, mert az első nagy kérdés a szövegértéssel kapcsolatban nem tér ki rá, hogy ez milyen szövegértés a kisebbségi iskolákban. Magyar szövegértés? Én megválaszolom: igen. De gyakorlatilag a másik rendszer az anyanyelvi szövegértést méri. Hogyan ellenőrizzük akkor? A kisebbségi iskolában két anyanyelv van? Van a kisebbségi anyanyelv és a magyar anyanyelv? Hogyha megközelítem a törvényesség oldaláról, akkor a törvény azt mondja, hogy a kisebbségi iskolákban – és ezt most pontosan idézem – „Biztosítani kell a magyar nyelv megfelelő szintű elsajátítását.” Ennyit ír a magyar nyelvről. Ezáltal ezek az iskolák hogyan tudnak kapcsolódni, min keresztül kapcsolódnak? Nyilván van egy olyan törekvés, hogy ezt az egész rendszert kiterjesztik Magyarországon a magyarországi kisebbségi iskolákban az anyanyelvre, tehát a kisebbségi nyelvre. Tudom, ez kicsit bonyolultnak hangzik, de miután nagyon sok iskolát érint most már, szeretném, hogyha a két rendszer kapcsolatának utánaéznének, és szakemberek megnéznék, hogyan csatlakozhat egymáshoz.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A nem állami intézményfenntartók nevében szólnék. Braun kolléga úr elment, ezért, ha megengedik, néhány gondolatot én mondanék el az előterjesztéssel kapcsolatban.

A legfontosabb, amit nagyon szeretnék elmondani, hogy összességében olyan hihetetlenül sok dokumentációt kell benyújtani mind a három pályázat esetében – mert itt tulajdonképpen három pályázatról van szó – a fenntartónak, ami önmagában is rendkívüli terhet jelent az intézményekre – mert ezeket az anyagokat össze kell állítani -, utána pedig a fenntartónak papír és elektronikus úton a Magyar Államkincstár és az OKM felé is be kell nyújtania ezeket az anyagokat. Nem tudom, hogy a végén vagy most mondjam el, hogy én csináltam egy határidőnaplót a benyújtandó anyagokból – ebben még nincs benne a szakmai informatika, hiszen ez ma került az asztalomra papír formátumban. Szeretném elmondani, hogy március 20., április 5., április 18., április 30., május 1., május 15., május 30., június 22., július 1. – augusztust nem találtam benne -, szeptember 5., október 1., október 28. és november 28. azok a dátumok, amelyeket a fenntartónak be kell nyújtania az összes intézményére, vagy csak egyre, vagy csak kettőre egy vagy két helyre papír alapon, az OKM-nek és a Kincstárnak elektronikus úton. Tessék szíves lenni megmondani, hogy ki az, aki ezt bírja cérnával! Hány munkavállalót kell foglalkoztatniuk a fenntartóknak ahhoz, hogy ezeket az anyagot egy vagy az összes intézményére be tudják nyújtani? Még egyszer mondom: ebben nincs benne a szakmai informatika, nincs benne az érettségi vizsga, mert az még nem található sehol sem. És e mellett egy nem állami, nem önkormányzati egy évben kétszer igényel normatívát - ami nem piskóta, és erre nekem már volt egy kérdésem napirend előtt -, és egyszer elszámol.

Köszönöm szépen.

Megkérem a kormányzati oldalt, legyen szíves a feltett kérdésekre válaszolni.

DR. MADARÁSZ HEDVIG: Nagyon sok kérdés, vélemény hangzott el. Szeretném előrebocsátani, hogy a költségvetési törvény a kereteket kijelölte. Nagyon sok kérdés abból ered, hogy ezt nem az Oktatási Minisztérium találta ki, hanem a Magyar Köztársaság 2008. évi költségvetéséről szóló törvény 5. számú mellékletének 18/b-c pontjában áll. Itt van például meghatározva, hogy az országos mérések keretében átlag alatti teljesítményt elért iskolák... Nem vagyok szakértő, de mondom, ezt a költségvetési törvény határozta meg.

Ez a válasz arra is, hogy miért kell ilyen részletszabályokat belevinni, hogy meddig kell benyújtani, hogy bíráljuk stb. Ezt megint csak a költségvetési törvény írta elő számunkra, hogy március 15-éig kötelezően kiadandó rendeletek, és ezekben nekünk pontosan ezeket kell részletezni: a támogatások igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának, ellenőrzésének részletes szabályait.

És akkor lássuk egyenként!

Papír alapon fontos-e? Két igény ütközik. Van, aki pont azt kérdezi, hogy elektronikus úton miért kell benyújtani, merthogy neki nincsen, nem hogy digitális aláírása, de még internetelérése sem, kisebb településekben, kisebb iskolákban. Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium kifejezett kérése volt, hogy az elektronikus igénylés mellett hagyjuk meg a papír alapú igénylést is.

Hogy ezeknek a dokumentációknak az elkészítése sok időt és energiát igényel. Mint látom, keveredett a két pályázati rendszer. Mert van, ugye, a mérés, értékelés, ellenőrzés és a teljesítménymotiváció. A mérés, értékelés, ellenőrzést nemcsak pedagógusokkal, hanem szakértővel is megcsináltathatják, szakértői díjra is fordíthatják. Megnyitottuk a lehetőségét annak is, hogy ha a pedagógusok óhajtják-tudják ezt elkészíteni, akkor az ő bérezésükre is lehet fordítani, tehát ez teljesen helyben eldöntendő kérdés, hogy szakértőt bíznak meg, arra fordítják a támogatást, vagy maguk készítik el, és arra fordítják a támogatást.

A humányszolgáltatók fogalma itt keveredett: az nem szakértői céget jelent, hanem a közoktatási intézmények nem állami, nem önkormányzati fenntartóinak költségvetési törvényben meghatározott fogalma. Magyarul: szakértőt – elsősorban egyéni szakértőt - lehet igénybe venni, le is van írva, hogy mely szakterületre szakosodott szakértőt.

A bíráló bizottság tagjai. A bíráló bizottság olyan céloknál, ahol előtte szakértői bírálat van, úgymond csak az áment mondja rá. A minőségbiztosítás, mérés, értékelésnél nincs is szükség szakértőre, mert automatizált pályázat, tehát minden intézmény, aki átlag alatt teljesít, meg fogja kapni ezt a támogatást, és akkor kell elkészíteni ezt a dokumentációt, illetve terv szinten már van, amit a pályázathoz is be kell nyújtani, de akkor még nem kell.

Abból lehet probléma, ha egy intézmény még azt sem tudja, hogy ő alatta van-e az átlagértéknek, mert annyira fogalma sincs arról, hogy egyáltalán hogyan teljesített az intézmény. Ezt tavaly döbbenet tapasztaltuk, hogy a pontszámokat nem tudták sok helyen beírni, hogy a hatodik évfolyamon szövegértésből hány pontot teljesített. Ha egy intézmény ezt nem tudja, és elrontja, akkor nem nyert a pályázaton.

Az 50 intézménynek 400 ezer forint egyenként, csak a jó gyakorlatokra van elkülönítve, tehát a mérés-értékelésnek abban a blokkjában, akik már a korábbiakban is önszorgalomból teljesítettek. Nekik egyébként semmi további dokumentációt nem kell benyújtani, csak a már elkészített, korábbi években átdolgozott dokumentumait, és erre megint csak automatikusan megkapják a támogatást.

A másik keretben, a mérés-értékelés többi részénél nincs behatárolva, hogy hány intézmény fog nyerni: amennyi a 650 millióból kitelik. Illetve, hogyha nem lesz ötven intézmény, akkor kevesebben fognak ebből nyerni.

Jó hosszú távú program és egy évre szól – amint látják, ez már a tavalyi évben is benne volt, idén növekvő összeggel van benne, és valószínű, hogy ez a trend folytatódik. Látszik a váltás, hogy eddig ez egy forint per fő összegű normatíva volt, most pedig konkrétabb célokhoz kötöttek, úgy néz ki, folytatódik.

A következő kérdéskör, hogy pályázhatnak-e a teljesítménymotivációra azok, akik tavaly. Természetesen igen, nincs semmi kizáró ok.

Itt volt még egy fontos kérdés, hogy szükséges-e, hogy valakinek az anyaga névvel kerüljön be. Itt is látom, hogy olyan fogalmak keveredtek, mint az egész intézmény önértékelése és minőségének értékelése, illetve az egyes pedagógusteljesítmény értékelése. Ez a pályázat az utóbbira szól. Az intézményi minőségirányítási program már jó néhány éve kötelező, hogy működjön, és önkormányzatok esetében az ömipnek is működni kellene – hogyha ezek nem működnek, elég nagy gond, és ha ez egy ellenőrzésen kibukik, biztos, hogy vannak következményei. Az az újdonság, hogy az imip részeként teljesítményértékelési rendszert kell bevezetni, ami hangsúlyosan a pedagógusokra, illetve az alkalmazottakra szól. Ez a válasz arra, hogy miért kell név szerint. Azt mondtam, hogy a valóban működő rendszereket – tehát nem a nem működő, hanem éppen azt mondtam, hogy a nemcsak papíron létező, hanem tényleg működő –rendszereket díjazzuk, ezt pedig csak úgy tudjuk megállapítani, ha nem egy biankó önértékelést küld be valaki, hanem valóban egy adott pedagógusnak az értékelését.

A következő kérdéskör: megint csak összesített adatokat szeretnének, ne egyes pedagógusok adatait. Erre kitértem, hogy ez miért szükséges így.

Az is igaz, hogy az országban többféle rendszer alakult ki. A közoktatási törvénynek ez a liberális szabályozása lehetővé tette, hogy mindenki magára alakítsa ki ezt a teljesítményértékelési rendszert, és nem mi határoztuk meg kötelezően, hogy ez hogy nézzen ki. A tavalyi pályázat is éppen azt a célt szolgálta, hogy a jó gyakorlatokat összegyűjtsük, és erről egy kiadvány készüljön, amely most már nemsokára meg fog jeleni a honlapon, és talán nyomtatott formában is. Nagyon sokan hozzájárultak ehhez, cégek is, úgyhogy ezt így nem érzékeltük, hogy azt mondták volna, hogy nem jelenhet meg. Persze, sokszor anonimá tettük, tehát olyan elemeket emeltünk ki, ami jó gyakorlatnak minősül, és nem mi, nem a bürokrácia – én sem értek hozzá így részleteiben -, hanem természetesen ehhez értő szakértőket kértünk fel.

Felmerült megint, hogy csak ötven iskola kaphat, de erre már kitértem, hogy nem.

Megint fölmerült, hogy a külső szakértőt nem akarja, hanem saját tanácsadóját... Azért nem értem a kérdést, mert a mérés-értékelésnél jön be egyáltalán a szakértő, a teljesítményértékelési rendszernél megint csak nem kell önöknek újabb és újabb dokumentumokkal költségekbe verni magukat, mert ezek elvileg mind meglévő dokumentumok. Annyi kell, hogy az iskolában odamegy az igazgató, és kiveszi a teljesítményértékelési rendszert az imipből, azt szépen kimásolja; előveszi egy pedagógus önértékelési kérdőívét, aláírhatja, hogy hozzájárul, és beteszi – és ez az összes dokumentumnál így van. Ha ez nincs meg, és most óhajtja a pályázathoz legyártani egy intézmény, akkor az már régen rossz, mert nem erre irányul a pályázat.

Már reagáltam arra, hogy az imipek, ömipek nincsenek meg. Ez elég nagy gond, ha így van, és egy ellenőrzésnél kibukhat. Sajnos, akiknél nincs meg, nem tartalmazza a teljesítményértékelési rendszert, nincs ömip, nincs összhangban a két dokumentum, nem tudnak pályázni, nem fognak nyerni.

1100 millió a pályázati lehetőség, és mindenképpen be kellett építeni. Ezeket a kereteket, mint mondtam, a költségvetési törvény határozta meg, kötelezően előírva. Ez egy pályázat, nem kötelező indulni rajta.

Az értékhatárookra már válaszoltam. A költségvetési törvény írta elő, hogy az országos mérések keretében átlag alatti teljesítményt elért iskolák. Ez valóban automatizáltan történik: bejönnek a mérési eredmények, és ott látszik, hogy a hatodik évfolyamnak mi az átlaga, és aki az alatt van, tud pályázni, illetve támogatási igényt benyújtani. Amikor valami szakmai kérdést kell megítélni, mindig szakértőket kérünk fel, de itt automatizált a pályázat, tehát azt kell megnézni, hogy alatta volt-e az átlagnak, vagy sem, ezt meg az egyik háttérintézmény, a támogatáskezelő intézi.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e az oldalaknak még? Szakmai oldal! *(Nincs jelentkező.)* Szakszervezeti oldal?

MENYHÁRT PÁL: Csak szeretném felhívni a figyelmet, hogy a szakképzési iskoláknál a tiszkesedés miatt az egész országban teljesen megváltozik a rendszer. Azt még nem tudjuk, hogy a minőségbiztosítás hogyan legyen, sem egy egységes értékelési rendszert nem tudunk. Ez az egyik dolog.

A másik, hogy bejön a munkaerőpiac, és tudjuk, hogy igazából oda képezünk ki, tehát ameddig a jelenlegi állapot szerint a szülő és a tanuló vevő volt az iskola felé, tehát egy szolgáltatást várt el, most már nemcsak az a lényeg, hogy ő szolgáltatást vár el, hanem amikor kikerül a piacra, akkor már eladóként fog fellépni. Itt tehát az a dilemma, hogy nemcsak a szülő és a diák véleményét, annak a hangsúlyozását kell most már értenünk, hanem magát a piacot is. Ezt most már a szakképzési intézményeknél kőkeményen figyelembe veszik a beiskolázásnál. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szülői oldal!

KESZEI SÁNDOR: Nem kívánom kegyedet és az Oktatási Minisztériumot ilyen dolgokba bevonni. Ha a szankciók nincsenek meg, vagy nem jól vannak, és nem szankcionáljuk, akkor a kollégám, aki ezzel foglalkozik, az Oktatási Hivatalhoz fordul, hogy mérje fel, megvannak-e ezek a dokumentumok az iskolákban, és megvannak-e a fenntartónál. Mivel azonban az Oktatási Hivatal tízből kilenc vagy tízből tíz megkeresést elutasít, áthárítva a miniszter úrra, kétségeim vannak, hogy ott eredményt fogunk elérni.

A másik a költségvetési törvény. Amikor a költségvetési törvényt csinálják, kikérik az Oktatási Minisztérium véleményét, sőt, legtöbbször az Oktatási Minisztérium fogalmazza meg a költségvetési törvény passzusait. Laikusként én azt mondom, lehet, hogy az Oktatási Minisztérium találta ki az 5. számú melléklet 18. §-át, és most utólag próbálja valami rendelettel betartatni azt, amit saját maga csinált. Ez a véleményem.

A másik ilyen problémám még: a tavalyi eredmények, és amit abból leszűrtek. Nem tudom, jól értettem-e, hogy azt tetszett mondani, azok is pályázhatnak, akik tavaly is pályáztak. *(Dr. Madarász Hedvig: Igen.)* Tehát ők pályáztak, elértek valamit – és még egyszer pályázhatnak. Akik már elértek valamit eredetileg, azok meg nem pályázhatnak... Nem tudom, jól értettem-e.

A következő: a szülők felkészítése. Nem viccből mondtam. Felkészítjük az iskolákat, a pedagógusokat, a minőségbiztosítási folyamatok megvalósítására, és abban a jogszabályban szerepel egy olyan fontos dolog, miszerint ez csak akkor fogadható el, ha a szülői szervezet egyetértését nyilvánítja, illetve részt vesz az egészben. És nem képezzük ki ezeket a szülőket

ugyanúgy? Minimum 100 milliót kérünk erre. Nem mi akarjuk kiképezni: ugyanezen a rendszeren fusson át, de mondjuk azt, hogy ne csak a pedagógusok – nem akarom bántani a pedagógusokat, mert természetesen szükséges az a teljesítménypótlék meg egyéb -, hanem biztosítsuk a szülőknek, ha nem is a pénzt, hanem azt, hogy valamilyen szakértői folyamaton menjenek keresztül. A szülői egyesületek sokféle képzést vállalnak, de 3200 iskola szülői szervezetének a képzését nem tudjuk vállalni – sem ötvenét. Kerüljön ez be, vagy innen ki kell húzni, hogy ez nem feltétel, hogy a szülői közösség értékelése kell.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Önkormányzati oldal?

DR. SÁSKA GÉZA: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony.

A szülői oldal sokat segített, hiszen ugyanez a kör tárgyalta az ez évi költségvetésről szóló törvényt, amit éppen az önök előterjesztésében volt, és nem is értem az önök csodálkozását, hogy ez megjelenik. Hogy van egy jogszabályi függés, azt értem, hogy az önök számára ez kötelező, de hogy ezt a jogszabályt alakítani lehet – az emberi mozzanatra szeretném felhívni a figyelmet, mert a politikát csinálják, nem pedig „van”. Akkor elmondtuk az átlaggal kapcsolatosan is, hogy eloszlás nélkül átlagról beszélni épp olyan értelmetlenség, mint képességről tárgya nélkül beszélni. Lehetetlen. Akkor is lehetetlen, hogyha ez a költségvetésről szóló törvényben van benne. Láthatóan benne van, mármint szakmailag, de akkor van ennek egy politikai értelmezése, nevezetesen, hogy az átlagok értelmezési szabadsága – és ez a politika lényege: az értelmezési szabadság – hallatlanul nagy. Ugyanis miért nem mondják azt, hogy normál eloszlássá transzformálják, és akkor automatikusan a fele átlagnál alacsonyabb, mármint ez az eloszlás, és akkor oda ez a hercehurca, nem kell 35 százalék. Az átlag alatti értelmezésről van szó, és az értelmezés szabadságáról, ennek a mozgásteréről beszélek. Ez azért is fontos, mert a közszférában, az önkormányzati szférában ennek van egy stigmatizációs jellege, még akkor is, hogyha segítő szándékú. Hogy a helyi iskolarendszeren belül, amelyik alatta van, az nem lesz vonzó a helyi középosztály számára, az nyilvánvaló – persze segítő szándékkal. Nos, ezt is bele kell kalkulálni ebbe az egész rendszerbe, és ez az, amit valami módon mérlegelniük kell. Nem egy technikáról van szó. Ide tartozik a nyilvánosságra hozatal felelőssége. Tehát az, hogy az oktatási irányításon, az iskolai pedagógusain belül marad-e ez a zárt rendszer, és olyan nyelven fogalmazódik meg. Szeretném felhívni a figyelmet, hogy az önkormányzat politikai testület, oda bárki mehet, akit megszavaznak, mert egy demokratikus intézmény – és egy demokráciában a közszolgáltatást arra mérik, erre a közpolitikára. Ezért azt javasolnám, hogy gondolják ezt végig.

A másik pedig az, hogy a minisztériumban a szakértői anyagra csak rábólintanak – ezt nem is értem. Meg se hallom. Azt tanácsolom, ezt a mondatot húzassuk is ki a jegyzőkönyvből – ha jól értettem, nevezetesen, hogy a két minisztérium dönti a pályázatról a szakértői előterjesztések alapján. Javaslom, húzassa ki ezt a mondatot a jegyzőkönyvből, mert hiszen ez azt jelenti, hogy ezek a névtelen, a nyilvánosság számára megfoghatatlan szakértők véleménye alapján döntenek bürokratakról arról, hogy melyik iskola hátrányos helyzetű, melyik stigmatizálódik, melyik kap több pénzt, és melyik nem. Ennek azért van politikai kockázata, és ennek a politikai kockázatnak a felmérését javaslom, hogy önök gondolják végig. Miután mi egy tanácsadó, javaslattevő szervezet vagyunk, tessék végiggondolni, hogy lehet itt a legnagyobb mértékben békét csinálni ezen a nagyon szenzitív területen! Nagyon szenzitív ez a terület. Az egyik megoldás a szabályok egyértelművé tétele, de a másik elem, hogy a szabályok kölcsönös elfogadtatása épp úgy szükséges, mint az, hogy szakmailag zárt logikájú rendszer jöjjön létre.

Ennek a rendszernek a logikája jól felépített, zárt, szakmailag lehet gratulálni. Hogy politikailag vannak önkormányzati tekintetben ellenérzések, az teljesen természetes, hiszen ezért vagyunk itt, és ezt mondtuk el.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Elfogytunk, és gondolom, mindenki elmondta a nem önkormányzati oldal még felmerülő kérdéseit. Megadnám a szót a kormányoldalnak, hogy a felmerült kérdésekre reagáljon.

DR. MADARÁSZ HEDVIG: Az első körben elfelejtettem válaszolni a nemzetiségi és a nem állami fenntartói oldalnak.

A nemzetiséginek tényleg nem tudom, milyen külön rendszerük van. Az biztos, hogy ez a pályázat az országos mérés, értékelés keretében vizsgálandó területekre irányul, tehát akkor tudnak pályázni, hogyha ezeket nézik meg.

A nem állami fenntartók részéről felmerült egyrészt a dokumentációk, másrészt az időpontok sokfélesége. A dokumentációra részben válaszoltam: ezeket szakértővel lehet elkészíttetni, vagy amúgy is meglévő dokumentumok, és ezek nélkül nem lehet elbírálni az ezeknek a szempontoknak való megfelelést – gondolok itt különösen a teljesítménymotivációs pályázati alagra. Az pedig, hogy sok időpont van... Hát igen, sok pályázat is van. Tényleg, a tavalyi évi költségvetésben jelentek meg először az 5. számú mellékletben kötött felhasználású támogatásként ezek a formák, és ilyen módon pályázatot kell rá kiírni, és ahhoz meg bizonyos dokumentumokat be kell nyújtani.

Visszatérve a szülők és a szülői szervezetek véleményezési jogára: ezért van benne a rendeletben, amint említettem, az a) pontban, mert benne van a közoktatási törvényben. Azt hiszem, nem ennek a rendeletnek a kapcsán kellene a szülők felkészítését kezelni, de köszönöm szépen az észrevételt.

Szakértők, bürokrácia, átlátható rendszer... Nagyon sokan nem jutottak el már a rendelet mellékletéig, ahol azért ott van a részletes szempontsor. Nem arról van tehát szó, hogy valamit benyújtanak a pályázók, és azt valakik valahogy elbírálják, hanem itt nagyon pontosan le vannak pontozva azok a szempontok, amiknek meg kell felelni. Természetesen ezeket csak olyan szakértők tudják értékelni, akik ezen a területen bizonyítható tapasztalatokkal rendelkeznek, és azt hiszem, ez is benne van a rendeletben, hogy milyen szakértőket fogunk felkérni. A tavalyi évben a teljesítménymotivációs pályázat esetében pályázat volt kiírva a szakértőknek is, hogy ebben részt vehessenek.

Schäffer úr véleményét a nemzetiségi főosztály megvizsgálja, ez sem marad megválaszolatlanul.

Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna hozzátenni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem az oldalakat, hogy elégedettek-e a válasszal. Úgy látom, igen. Mivel véleményezésről van szó, nem tudom, szavazzunk-e egyáltalán arról, hogy elfogadjuk, hogy támogatja-e a testület. *(Többen: Nem.)* A szülői oldal szeretne még néhány gondolatot mondani.

KESZEI SÁNDOR: Csak egyet, ha szabad, nagyon röviden.

Mivel úgy van az alapszabályban, hogy a Közoktatás-politikai Tanács véleményét határozatba foglalhatja – ha nem akarják, nem, de a véleményünk határozat. Támogatjuk vagy nem támogatjuk a rendeletet? Ez az én álláspontom.

ELNÖK: Tisztelt Közoktatás-politikai Tanács! Térjünk vissza a költségvetési törvény 5. számú mellékletére, ahol az áll, hogy a megpályázható pénzekről az Oktatási és Kulturális Minisztérium március 15-éig köteles rendeletet alkotni. Most ez a rendeletet, illetve a rendeletek egyikét mi véleményeztük most. Azt gondolom, megkérem az oldalakat, jelezzék, hogy elfogadják-e, támogatják-e.

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Ügyrendi javaslatom van.

ELNÖK: Tessék szíves lenni mondani!

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Pont a vitát szerettem volna megelőzni. Az az ügyrendi javaslatom, hogy mivel az eddigi hozzászólások túlnyomó többsége sem konkrétan az adott jogszabály technikai javaslataihoz kapcsolódott, hanem jelentős része a jelenlegi helyzethez és szabályozási metódushoz szólt. Az elkövetkezőkben is bizonyos vagy várható, hogy ilyenek lesznek. Éppen ezért azt javaslom – mivel a megjegyzéseink zöme nem ennek a jelenlegi jogszabályi kötelezettségnek a technikai megvalósításáról szólt -, hogy ezekről a jogszabálytervezetetről ne szavazzunk ilyen módon, ahogy elhangzott. A véleményünket kifejtettük és kifejtjük, a jegyzőkönyv tartalmazza, és a minisztérium figyelmébe ajánljuk – ezért tesszük.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Én egyetértek ezzel, és azt gondolom, hogy ezzel ezt az 1.1-es napirendi pontot talán le is zárhatnánk. A szülői oldal még egy záró mondatot szeretne hozzáfűzni.

KESZEI SÁNDOR: Nem kifogásolom, ha így dönt – bár én megszavaztattam volna. Nyilván a kormány most nem tud ránk hivatkozni, hogy a Közoktatás-politikai Tanács megtárgyalta, és csak véleményezte. Ha erre volt kíváncsi a kormány, akkor nincs baj, de ha a kormány arra kíváncsi, hogy a Közoktatás-politikai Tanács megtárgyalta és támogatja-e a rendeletet... Én támogattam volna, de most lecsúsztam erről. *(Derűltség.)*

ELNÖK: Azt gondolom, hogy véleményeztük, a vélemény pedig jegyzőkönyvbe került. Köszönöm szépen. Két óra eltelt, és azt gondolom, hogy tartsunk tíz perc szünetet... *(Közbeszólások: Ne!)* Szeretném megkérdezni az oldalakat, ki az, aki szeretné, hogy szünetet tartsunk. *(Nincs ilyen jelzés.)*

Akkor rátérhetünk az 1.2-es napirendi pontra: alapfokú művészetoktatás.

AMBRUS ISTVÁN: A titkárság szeretné kérni, arra tessék ösztönözni a tanácsot – mivel még négy ilyen dokumentum van a kezünkben -, hogy valamivel tömörebben tárgyaljunk, tehát fogalmazzuk meg nyersen. Nem akartam mondani Sáska Géának, de amit ő elmondott, ismerve őt, három mondatban is el tudta volna mondani, főleg a második hozzászólását. Géát azért mertem így megszólítani, mert barátsággal gondolok rá, tehát nem bántásból mondom. Ha lehet, és ha a vélemény nem határozatszerű, taxatív fogalmazásokra törekedjünk.

DR. SÁSKA GÉZA: Azért mondtam el ennyire részletesen – ha már ilyen nyílt kártyákkal játszunk –, hogy tudjam, azért nem válaszol az előterjesztő, mert nem érti, amit mondok, vagy pedig azért, mert nem akar válaszolni.

AMBRUS ISTVÁN: Miért nem azt kérdezted?

DR. SÁSKA GÉZA: Ebből a dologból kiderült: nincs abban a helyzetben, hogy a kérdésemre válaszoljon. Ezzel a technikával elértem. Szerintem jó ez így, és kérem a titkár urat, hogy módszertani javaslatait majd a szünetben... *(Derültség.)*

ELNÖK: Most akkor szünet van vagy nincs? *(Többen: Nincs!)*

Akkor szeretném, ha az alapfokú művészetoktatással kapcsolatos OKM-rendeletet is előterjesztené Madarász Hedvig, és tényleg azt kérem, legyünk hatékonyabbak, tekintettel arra, hogy az idő mindenkinek drága.

DR. MADARÁSZ HEDVIG: Köszönöm szépen. Remélhetőleg egy sokkal egyszerűbb, sokkal kevesebb dokumentációval, részletszabállyal tűzdelt rendelet. Az alapfokú művészetoktatási intézmények támogatása a tavalyi évben is szerepelt a költségvetési törvényben, idén azzal a megoldással, hogy van egy 500 milliós keret a január 1-jétől augusztus 31-éig terjedő időszakra, erre valamennyi alapfokú művészetoktatási intézmény pályázhat, és van egy 360 millió forintos keret, amire csak a minősítéssel rendelkező alapfokú művészetoktatási intézmények pályázhatnak. A tavalyi évben lezajlott a művészetoktatási intézmények minősítési eljárása, így ezen a pályázaton már ennek az eredményére tudunk támaszkodni, és nem kell olyan részletesen kidolgozni a szempontokat, mint a tavalyi évben.

Rendkívül egyszerű a helyzet. Az 500 millió forintra minden művészeti oktatási intézmény fenntartója benyújthatja a pályázatát, és előnyben részesülnek azok az intézmények, amelyek minősítéssel rendelkeznek. Ugyancsak előnyben részesülnek azok az intézmények, ahol a halmozottan hátrányos helyzetű tanulók aránya a 25 százalékot meghaladja, valamint az is figyelembevételre kerül, hogy az alapfokú művészetoktatási intézmény székhelye vagy telephelye kedvezményezett, tehát hátrányos helyzetű térségben van-e. Ezeket különböző súlyszámok segítségével fogjuk értékelni. Magyarul, ezek nem együttes szempontok, bárki beadhatja, csak aki hátrányos helyzetű térségben van, vagy magas a halmozottan hátrányos helyzetű tanulók aránya, vagy minősített intézmény, az magasabb súlyszámot fog kapni.

A nem minősített intézményeknél egyetlen plusz követelményt építettünk be: nyújtsanak be egy intézkedési tervet, amelyben a minősítés megszerzése érdekében tervezett intézkedéseket írják le – főleg eszközbeszerzésekre gondoltunk ebben a körben.

Az elnyert támogatás egyébként működtetésre, fejlesztésre, beszerzésre, tehát lényegében mindenre fordítható.

A második keretre, mint említettem, a 360 millió forintos keretre csak a minősített intézmények pályázhatnak, itt is minden felhasználási kööttség nélkül lehet működésre, beszerzésre fordítani a támogatást.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szakmai oldal!

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Köszönöm szépen. Ennél a napirendnél az elején én szólok, utána sajnos el kell mennem, úgyhogy, ha lesz második kör, akkor az oldal egy másik tagja lesz abban a helyzetben, hogy reagálhasson.

Alapvetően nem szűken ehhez a jogszabálytervezetthez szólnék, hanem az előző gondolatokat folytatva, valamennyi előttünk lévő jogszabálytervezettel kapcsolatban hívom fel a figyelmet néhány szempontra, illetve bizonyos korábbiakra röviden ráerősítek vagy utalok.

Abból indultam ki, amire az előbb is utaltam már: pillanatnyilag van egy jogszabályi helyzet, egy feltételrendszer, egy kényszer a jogszabályok alkotásáról a költségvetési törvény nyomán és kapcsán. Ugyanakkor a Közoktatás-politikai Tanács lényegéből adódó felelőssége – meggyőződésem és az oldal véleménye szerint –, hogy egy ilyen helyzetben reagálnunk kell arra, hogy ez a metódus szakmailag célszerű-e és támogatandó-e. Nem azért, mintha most itt ezen változtatni tudnánk, de úgy gondolom, 2008. után lesz 2009. is, és most még reményünk szerint mind az oktatási kormányzat, mind a kormányzat kerülhet abba a helyzetbe, hogy netán a következő évben bizonyos dolgokat esetleg máshogy szabályozzon, az itt elhangzottak alapján is.

A mi részünkről tehát én arra kérem a kormányzatot, hogy az egész mai közös gondolkodást ilyen értelemben értelmezze, hogy azokat a megjegyzéseket, tapasztalatokat, amelyek most kötöttségek miatt nem megvalósíthatóak, a következő év tervezésekor vegye figyelembe. Ebben a szellemben és ezen az alapon kérdezem és kérdezzük tisztelettel, vajon minden esetben pályáztatni kell-e. És félreértés ne essék: jó magam civil szervezeti elnökként mást se csinállok, mint pályázatokat írok – mellékesen ez a tevékenységem nagyobbik részét jelenti, és az érdemi munkára harmada-negyede jut. Jómagam, mint a teremben ülők nagy többsége, pontosan tudom, személyes tapasztalatból, hogy mit jelent pályázatok készítése. A közoktatási intézmények vezetői, vezetőhelyettesei – és egyre inkább pedagógusai – szintén egyre inkább tudják, mit jelent a pályázatok készítése. De nem feltétlenül csak a pozitív oldaláról, hogy ennek milyen innovációs lehetőségei és többletforrásai adódhatnak, hanem, bizony, sokszor a kényszerből. Szerencsés-e az, hogy esetleg a működési költségek egy része közoktatási intézményekben pályázati úton biztosítható. Gyakorlatilag itt most – bár ezek kiegészítő normatívák – egyes esetekben erről van szó. Azt javaslom, hogy ezt igenis, akár csomagban gondoljuk végig egyszer, és a szakmai oldal nagy örömmel venné, ha mód lenne arra, hogy az oktatási kormányzat a következő évi költségvetési tervezetét még a tervezési időszakban ilyen szempontból végiggondolhatnánk. Vajon akkor ezek a kiegészítő normatívák mind megpályáztatandók-e? Akkor talán a következő naptári évben az intézményvezetők és az érintettek kicsit könnyebb helyzetbe kerülhetnek az előbb említett naptár kapcsán, és nemcsak a naptár kapcsán, hanem a ráfordított munkaórák és a ráfordított dologi költség kapcsán is. Azt is vegyük figyelembe, hogy ha ezzel foglalkozik az illető kolléga, akkor ebben az időben mással nem tud – például az intézményben folyó szakmai munkával, vagy mással –, mert ő éppen pályázatot ír. Összefüggéseiben érdemes ezt tehát végiggondolni.

Ha már a pályázatokról beszélünk, messze túlmegy a tárgyalt napirend kapcsán az egyéb pályázati kötelmek szisztémája. Ezt is érdemes végiggondolni, hogy mindazok a mellékleteket, amiket be kell adni, annyiszor kell-e beadni, ahány pályázatot írunk, hogyan lehetne ezt könnyíteni. Vannak erre jó gyakorlatok Budapesten és a NCA-nál is, máshol is. Ha már egy intézmény egyszer beadott egy dokumentumot, ugyanabban az évben be kell-e adnia még egyszer? Részletekbe menni nem szeretnék.

Szintén elhangzott az elektronikus és papír alapon történő beadás. Számomra furcsa, de elfogadható, hogy van, aki papír alapon kéri, hiszen az elektronikus hozzáférés tudomásom

szerint mindenhol megvan – de én nem tiltanám meg, hogy ezt lehessen kérni. De aki elektronikusan beadja, jó lenne, ha annak nem kellene papíron is beadnia.

Ehhez kötődött az a javaslat – és azt gondolom, érdemes lenne kiszámolni országos szinten hatékonysági és gazdaságossági szempontból –, nem járnánk-e jól mindannyian, hogyha a közoktatási intézmények megkapnák a digitális aláírást, amennyiben ez a feltétele, hogy ezt meg lehessen tenni. Szerintem sokkal olcsóbb volna, de ezt nyilván ki lehet számolni.

A következő nagy kérdés a túlszabályozottság kérdése. Ha megnézünk egy ilyen rendeletet – és ez simán csak egy végrehajtási utasítás, és előttünk van rögtön öt is –, mi az, amit rendeleti szinten kell szabályozni, és mi az, amit nem. Hogy csak egy egészen konkrét dolgot mondjak: szakmai meggyőződésem és véleményem szerint azokat a szakmai paramétereket – és most a szakmai szempontokat mondom – nem rendelet mellékletében kell leírni, amit ott teljesíteni kell. Az egyik jogszabálynak a 3. és 5. mellékletére utalok – nem ennek a mellékletei. Az egy pályázati kiírás része lehet esetleg, ha szükséges.

A következő kérdés, hogy az iskola napi gyakorlatában ez hogy jelenik meg – erre már sok utalás történt. Én még egy dologról szeretnék szólni: kik vegyenek részt ezekben a bizonyos bizottságokban? Ebben az előttünk lévő anyagok, bizony, nem teljesen koherensek. Vannak olyan jogszabálytervezetek, ahol nagyon jó metódus van arra, hogy az érintetteket vonják be – például a kollégiumi témában ott van az érintett civil szervezet, de van más is. Van, ahol ezt sikerült megoldani, vagy részben sikerült megoldani, de vannak jó minták a megoldásra. Ezen a nyomon az érintett civilek bevonása végiggondolandó.

Nem tudom, feltűnt-e az a hihetetlen önmérséklet, hogy, ha jól figyeltem, eddig még egyetlenegy oldal nem beszélt az érintett összegek nagyságáról – ami a költségvetési törvényt érinti –, arról, hogy a befektetett munka, amit itt egy intézmény elvégez, vajon arányban áll-e minden esetben azzal az összeggel, amit egy ilyen kiegészítő normatívaként netán elnyerhet az adott intézmény. És itt nem a forintok nagyságát vitatom, inkább a kettő arányosságát.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm szépen. Azt gondolom, nagyon kimerítő előzetest kaptunk az igen kedves szakmai oldaltól, amit én maximálisan támogatok. Kérem, hogy ettől kezdve tényleg csak a hozzáfűznievalókat mondjuk el.

A szakszervezeti oldal következik.

MUIITY MÁRIA: Ehhez a napirendhez én szeretnék hozzászólni: Muity Mária vagyok, a Magyar Zene- és Táncművész Szakszervezet küldötte.

Nagyon örvendetes, hogy ez a támogatási forma kidolgozásra került, most már második alkalommal. Megtörtént a terület minősítése, most először. Sajnos, a minősítő testület ítélezéseiben sokszor nem objektivitást tapasztaltunk, hanem bizonyos szubjektivitást, aminek kapcsán anomáliák keletkeztek. Remélhető, hogy a legközelebbi ilyen előfordulásakor közösen tudunk korrigálni.

A legutóbbi megbeszélés, ami a támogatás témájában zajlott, most szerdán történt. Azt hiszem, ezen ön is részt vett, és Brassói úr is. A szakma is és a szakszervezetünk is elmondott néhány olyan javaslatot, amit szükségesnek tartana ebben a jogszabályban megjelentetni, illetve ha ez ezzel kiegészülne.

Ön elmondta az elején, hogy a súlyszámok természetesen különbözni fognak a különböző szempontú minősítéseknél. Mi azzal egészítenénk ezt ki, az lenne a véleményünk, hogy a minősített és a nem minősített iskolák, illetve a fenntartók – akik az első 500 millióra

pályázhatnak – köre egészüljön ki. A minősítettekben belül a kiválóan minősítettek és a minősítettek súlyszáma nyilván nem azonos lesz, de a nem minősítetteknel még szükség lenne egy olyan kiegészítésre, hogy vajon miért nem lettek minősítettek. Sajnos, ez a bizottság sokszor olyan iskolákat is elutasított, akik önhibájukon kívül nem minősülhettek, illetve voltak olyan visszautasítások, amikor egy több száz fős művészetoktatási intézmény a legkisebb szakma miatt szenved. Például van 500 hangszeres növendék, 100 képzőművész, 50 táncos – és a tánc nem felelt meg, ezért a 650 fős iskola nem minősült. Itt szükségesnek tartunk egy olyan kategóriát is beiktatni, hogy a nem minősültek között is különbséget tudjunk tenni az okok miatt.

A másik javaslatunk, hogy szükséges normatíva alapon megkülönböztetni a támogatást, hiszen van az egyéni oktatás, ahol ez most hozzávetőleg 105 ezer forint, a csoportos oktatás meg egyéb művészetek esetében pedig 40 ezer forint. Nem szabad, hogy ugyanazok legyenek az arányok.

Az önkormányzatokat szerintünk hátrányosan érintené, hogy a tervezet kifejezetten csak halmozottan hátrányos helyzetűeket érinti. A mi területünkön elenyésző, amit mi konkrétan, jogszabályilag halmozottan hátrányos helyzetűnek hívunk. Az lenne a javaslatunk, hogy használjuk csak a „hátrányos helyzetű” kifejezést, hiszen az önkormányzat, a fenntartó egyszer már elesik egyfajta összegtől, amikor ezek nem fizetnek térítési díjat, és aztán még egy pontról azért, mert nem halmozottan hátrányos helyzetű, hanem csak hátrányos. Mert ilyen gyermekekkel rendelkezünk, de a halmozottan hátrányos helyzetű olyan szigorú kategória, hogy szerintem a mi területünkön nem is igazán fordul elő.

Ezek lennének a kéréseink. Gondolom, ezek logikus kérések és befogadhatók. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szülői oldal!

KESZEI SÁNDOR: Mi azt szeretnénk, hogy azonos időtartamban tudjunk hozzászólni, mint a többi oldal, ebben a kérdésben viszont nem kívánunk hozzászólni, elfogadjuk a szakmai véleményeket.

Ugyanakkor nagyon nehéz helyzetbe került a szülői oldal azáltal, hogy a Közoktatás-politikai Tanács nem kíván határozatokat hozni, nem kíván véleményt nyilvánítani szakmai programokról, rendeletekről. Nem tudom, akkor mi értelme van elénk terjeszteni, és mi értelme van annak, hogy én itt vagyok. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Önkormányzati oldal!

DR. SÁSKA GÉZA: Köszönjük szépen a szót, elnök asszony.

A szakmai és a szakszervezeti oldal álláspontját osztjuk, nem kívánunk mást hozzáfűzni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kisebbségi oldal!

DR. SCHÄFFER ISTVÁN: Nincs kiegészítésünk, köszönöm.

ELNÖK: A nem állami, nem önkormányzati oldal részéről én csak egyetlen gondolatot szeretnék elmondani. Nagy pénzt fektettek a fenntartók abba, hogy az alapfokú művészetoktatási intézményeket minősítsék. A minimálbér ötszörösét kellett sokszor kifizetni ahhoz, hogy

minősített legyen. Ezzel együtt azt gondolom, hogy ez a 360 millió forint, ami csak a minősített intézményeknek van fenntartva, nem fedezi azt ami az alapfokú művészetoktatásból, annak a finanszírozásából az elmúlt két évben kivonódott.

Szeretnék csatlakozni a kolléganőhöz a halmozottan hátrányos helyzetűekkel összefüggésben. A halmozottan hátrányos helyzettel nekem problémám van, mert ehhez a szülő egyetértése is kell. Akkor lesz valaki halmozottan hátrányos helyzetű, hogyha írásba adja, hogy ilyen, ilyen és ilyen önkormányzati támogatásban is részesül. Egyáltalán nem vagyok biztos abban, hogy ha egy szülő alapfokú művészetoktatási intézménybe járattja a gyermekét, ő ezt ott hajlandó – és miért is kényszerítjük rá? – írásba adni. Ettől kezdve nehezzé válik a helyzet, mert azt mondják, hogy csak minősített intézmény, kiválóan minősült intézmény, meg halmozottan hátrányos helyzetű, és még a térség olyan is legyen, hogy a kedvezményezett térség fogalmát is fedje. Nehéz ez a pályázati rendszer. Köszönöm szépen.

Visszaadom a szót a kormányoldalnak.

DR. MADARÁSZ HEDVIG: Köszönöm szépen. A koncepcionális kérdésekre most nem tudok válaszolni, de amiket a szakszervezeti oldal és a nem állami oldal mondott teljesen azonosulni tudunk, tehát nyitott kapukat döngöztünk. Az egyik, ami felmerült, hogy a kiváló többet kapjon, mint a minősített. Ez így tényleg nincs benne a rendeletben, de azáltal, hogy benne van, szempontot képez, hogy milyen a minősítése, ez azt takarja, egyébként lehet, hogy lesz fogalmazásbeli pontosítás, ami ezt még egyértelműbbé teszi.

Azzal is teljesen egyetértünk, hogy nemcsak a halmozottan hátrányos helyzetű, hanem a hátrányos helyzetűt vesszük figyelembe, tehát itt is pontosítás lesz.

Erre még nem tudok válaszolni, hogy egyéni és csoportos megkülönböztetés, de köszönöm, fel fogom vetni.

Zárójelben még talán annyit, hogy ez a 360 millió meg az 500 millió... Az 500 millióra is pályázhatnak a minősítettek is, tehát abból is részesülhetnek, és természetesen nem csak ez van számukra, ez csak egy további plusz. Ott van a 3. számú mellékletben most már két normatíva is: egy alap, ami a teljesítménymutató alapján számítódik, és egy külön a minősített intézmények számára. Ahhoz jön még pluszban ez a pályázati támogatás.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem az oldalakat, hogy akarnak-e még hozzáfűzni valamit. *(Nincs jelentkező.)* Ha nem, akkor az én álláspontom továbbra is az, hogy véleményeztük, hiszen mindenki elmondhatta a véleményét az 1. illetve a 2. számú OKM-rendelettel kapcsolatban.

Javasolom, hogy térjünk át a harmadikra: esélyegyenlőség, felzárkóztatás. A kormányoldalnak szeretném átadni a szót.

HEGYINÉ PALLAGHY SZILVIA: Köszönöm szépen a szót. Hegyiné Pallaghy Szilvia vagyok, az Esélyegyenlőségi Igazgatóságon dolgozom osztályvezetőként, én fogom előterjeszteni ezt a napirendi pontot. Oly módon fogjuk tárgyalni, hogy két másik kolléganőm segítségét kérem: Nagy Gyöngyi Máriának és Domján Istvánnénak. Bizonyára látják, hogy nyolc nagy részből áll ez a rendelet, amik egymástól eléggé eltérő szakmai tevékenységek támogatásáról szólnak.

Az 1. és a 2. § alatt tárgyalt szakmai tevékenység az integrációs, a képességkibontakoztató felkészítés, illetve az óvodai fejlesztő program szervezése esetén igényelhető támogatásokról szól.

Ez a forrás a 2007. költségvetési évben is rendelkezésre állt, és nagyon nagy arányban, 2,3 milliárd forintnyi támogatási összeget megigényelve vettek részt ebben a programban az önkormányzatok. Ezen túl vettek részt benne nem állami, nem önkormányzati, illetve költségvetési fenntartású közoktatási intézmények. Természetesen továbbra is mind a három fenntartói kör benyújthatja a pályázatát, az igénylését a szakmai feladatok végrehajtásával kapcsolatosan, a nappali oktatás munkarendje szerint oktatott halmozottan hátrányos helyzetű tanulók esetében. Meg is ragadnám az alkalmat, hogy egy fél mondattal kitérjek rá, kit is nevezünk halmozottan hátrányos helyzetűnek, mert az előbb egy kis félreértésre lehetőséget adó megjegyzést hallottunk.

Az a gyermek, az a tanuló halmozottan hátrányos helyzetű, aki egyrészt hátrányos helyzetű – az a gyermek, az a tanuló hátrányos helyzetű, akit vagy védelembe vett a jegyző, vagy rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre jogosult –, és ezen belül egy szűk kör a halmozottan hátrányos helyzetű gyerekek köre. Ezek azok a gyerekek, akiknek a szülei aluliskoláztak, ez pedig azt jelenti, hogy nyolc általános iskolai évfolyamnál nincsen magasabb iskolai végzettségük. Ez egy adott időpillanatban kerül megállapításra: hogyha óvodás korú a gyermek, akkor a gyermek hároméves korában, hogyha iskolás, akkor pedig tanulmányai megkezdésének az időpillanatában, erre vonatkoztatva nyilatkozik a szülő. Ez egy önkéntes nyilatkozat, amit a jegyzői feladatellátás során a jegyzőnek kötelessége a szülő elé tárni, felhívni arra a figyelmet, hogy ha ezt a nyilatkozatot kitölti, és önkéntesen vállalja, hogy ő aluliskolázott, a gyermekével kapcsolatosan további kiegészítő forrásokra lesz jogosult az adott intézmény, illetve maga a gyermek például az Útravaló ösztöndíjprogram kapcsán juthat pénzbeli támogatáshoz is, a mellett, hogy pedagógiai szolgáltatást is kap.

Tehát amit hallottunk, miszerint írásba kell adni a szülőnek, hogy milyen önkormányzati támogatásban részesül, erre nem kerül sor, ilyen típusú kötelezettsége nincsen a szülőnek.

Visszatérve az igénylési rendeletrre, az 1. és a 2. § írja le, hogyan és milyen módon kell benyújtani az integrációs, a képességkibontakoztató felkészítés, illetve az óvodai fejlesztő program szervezése esetén az igénylési dokumentumokat. Alapvető feltétel, hogy a 11/1994. MKM-rendeletben leírt szakmai tartalmi kereteket betartva kell megszervezni az integrációs, illetve a képességkibontakoztató felkészítést. A két felkészítés között a leglényegesebb különbség, hogy míg az integrációs felkészítés egy szigorúbb arányszámításnak való megfelelést kér, a képességkibontakoztató felkészítés a halmozottan hátrányos helyzetű gyermekenként megigényelhető támogatás felhasználása során nem kell úgy megszervezni az osztályokat az adott évfolyamokon belül, hogy ott figyelni kellene a halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek eloszlására. Az integrációs felkészítésnél tehát az a legfontosabb kitétel, hogy lehetőség szerint a szegregációt elkerülő oktatásszervezési gyakorlatot folytasson az adott intézmény. Ez oly módon érhető tetten, hogy ha például egy osztályban 50 százaléknál magasabb a halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek aránya, az az osztály már nem tud bekapcsolódni ebbe a bizonyos integrációs felkészítésbe. Hogyha egy iskolában egy évfolyamon belül több osztály van, és az osztályok között a halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek nem egyenletesen vannak elosztva, hanem az egyik osztályban van sok ilyen gyermek, sok cigánytanuló, a másikban pedig kevesebb vagy egy sem, abban az esetben nem jár ez a típusú pénzösszeg.

Ami megegyezik a két felkészítés esetében az egyéb részletszabályokon kívül, és abba nem belemenve, hogy a gyermekre szabott egyéni fejlesztési tervet kell készíteni, és ezt használva háromhavonta, a szülő bevonásával egy megbeszélést, értékelést kell tartani, ezt használva kell menedzselni az oktatási évet, a tanévet.

A forrás igénylése során adatlapokat kell kitölteni. Az adatlapokon természetesen szerepel az, hogy mely tanuló esetén kéri ezt a bizonyos támogatást. A támogatás összege képességbontakoztató felkészítés esetén legfeljebb 20 500 forint tanulónként, az integrációs felkészítés esetén legfeljebb 61 500 forint tanulónként.

Az óvodai fejlesztő program szervezésére vonatkozó kitétel nem a 11/1994-es MKM-rendeletben, hanem itt, az igénylési rendeletben van lefektetve. Ez két alapvető dolgot mond. Az egyik, hogy az óvoda felvételi körzetében élő, a 2008/2009-es nevelési évben 3 éves, halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek nagy része, 70 százaléka legyen benn az oviban, tehát a beóvodáztatást is serkenti. A másik feltétel pedig az, hogy az összes gyermek legalább 15 százaléka legyen halmozottan hátrányos helyzetű.

Borzasztóan sikeres volt a 2007-es évben ez az óvodai fejlesztő program, ugyanis az óvodáknak, az óvodai fenntartóknak kevésbé van lehetőségük kiegészítő források igénylésére. Ezt igénybe vették 2007-ben. Óvodásonként 68 500 forint volt a támogatási összeg, és ennyi a maximális összeg ebben a tanévben is.

Ezen a két feltételen túl még azt írtuk elő a forrásigénylésről szóló rendeletben, ügyeljenek arra az óvodai foglalkozásokat megszervező, a csoportokat összeállító, megszervező óvodavezetők, hogy egyenletes eloszlásban jelenjenek meg a halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek akkor, hogyha egy adott korosztály különböző csoportokban van benn az óvodában. Az egyéb részletszabályokra, szakmai, tartalmi keretekre itt most nem térnek ki.

Ami az igénylés rendjét illeti, egy olyan elektronikus igénylési módszer bevezetésére került sor, ami elősegíti, hogy a fenntartók pontos, nem rossz adatokkal feltöltött dokumentumokat juttassanak el. Előfordult ugyanis, hogy a fenntartók nem a jó OM-azonosítót írták be, vagy a közoktatási intézménynek nem a pontos nevét, vagy egyéb hibákat vétettek, és ez borzasztóan megnehezítette a tárca meg a támogatáskezelő dolgát, amikor a forrásra való jogosultságot megállapította, illetve feldolgoztuk a dokumentumokat, és a miniszter úrnak javaslatot tettünk. Ezen program esetében, mivel több tízezer gyermekről van szó, és csupán 800 fenntartó kapott tavaly is ebből a keretből, szükség volt arra, hogy egy egységes informatikai rendszert dolgozzunk ki, és erre állítsuk rá ezt az igénylést. Ez azt fogja jelenteni, hogy minden fenntartó fog kapni egy azonosító jelet és egy kódot, egy jelszót ahhoz a rendszerhez, amibe bejutva majd tud igényelni. Abban tér el a támogatáskezelő által működtetett eddigi rendszertől, hogy plusz biztosítékok vannak benne az elektronikus igénylési rendszerben a támogatási igény jó megadása érdekében. Nem lehet úgy igényelni, hogy nincs minden mező kitöltve, nem lehet úgy igényelni, hogy egészen fals adatok jelennek meg. A közoktatási intézménytörzs a KIR adatait felkínálja a rendszer, egyszerűen csak ki kell választani az intézmény nevét, az OM-azonosítót, a címet. Nem lehet elrontani, és ezáltal könnyebb lesz a bírálat, könnyebb lesz a feldolgozás.

Amit fontos tudni, hogy csak akkor tudja kinyomtatni a papír alapú igénylést az adott fenntartó, hogyha minden egyes cellát kitöltött, és ha az adott fenntartó a miniszteri rendeletet megjelentető Magyar Közlöny oldalait másolja ki, és töltögeti ki, nem kerül elfogadásra az igénylés. Csak akkor kerül tehát elfogadásra, hogyha az elektronikus rendszert felhasználva, az ottani információkat kinyomtatva juttatja el elektronikusan, illetve papír alapon az igénylését az adott fenntartó. Ezt úgy fogja ellenőrizni a támogatáskezelő, hogy egy kártyaleolvasóval odacsippent a szoftver és az elektronikus felület vonalkódjához, és ugyanez a vonalkód megjelenik a papíron, oda is odacsippent, és összehasonlítja ezt a két vonalkódot. Amennyiben a vonalkód megegyezik, természetesen elfogadásra kerül ez a bizonyos igénylés.

Volt egy másik félreérthető észrevétel a szakmai oldal részéről. A szakmai oldal képviselője – sajnos már elment – azt mondta, milyen kár, hogy nincs digitális aláírása minden közoktatási intézménynek. Az Educatio Kht. minden egyes közoktatási intézménynek adott elektronikus aláírást, ezzel nincsen probléma. Ami jelen helyzetben probléma, az az, hogy a fenntartóknak nincsen digitális aláírása. És mivel a fenntartók igénylik a támogatást, nem a közoktatási intézmények, így nem lehet a digitális aláírást alapul véve tiszta digitális igénylésre átállítani ezeket a bizonyos kiegészítő támogatásokat. Éppen ezért, az általam ismertetett program esetében az történik, hogy egy azonosítót és jelszót kapnak a fenntartók, ezzel belépnek az elektronikus rendszerbe, kinyomtatják, és papír alapon megküldik. Ez hitelesítésre szolgál, nem másra. Az aláírási jogosultsággal rendelkező, fenntartó képviselőjelemben eljáró jegyző vagy bárki más aláírásával megérkezik a papír alapú dokumentum, és hitelesíti azt, amit elektronikusan is megkaptunk.

A másik észrevétel, amit a szakmai oldal fölvetett, hogy miért kell pályáztatni és igényeltetni a kiegészítő támogatásokat. Erre az a válasz, hogy azért, mert ebben az esetben az igénylés menetét, a forrás felhasználását, annak ellenőrzését szabályozhatja a tárca, ami pont a szakmai oldal érdekeit védi, hiszen arra a szakmai tevékenységre kerül felhasználásra a forrás, amire szeretnénk, hiszen ezzel el kell számolni, bizonyos pedagógiai programok alkalmazását kell figyelembe venni stb., stb.

Amit még talán érdemes az 1. illetve a 2. §-ban leírt tevékenységekről tudni a beérkezett igénylésekkel kapcsolatosan, ez az, hogy a támogatáskezelő ellenőrzését követően figyelembevételre kerül az is, hogy a 200/2008-as tanévben ebben a programban benn lévő közoktatási intézmények, illetve fenntartók az általuk aláírt együttműködési megállapodásnak megfelelően használták-e föl a 2007/2008-as évre megítélt forrást. Lehet, hogy ez kicsit bonyolult volt, de azt jelenti, hogy aki a 2007/2008-as tanévben belépett ebbe a programba, az egy együttműködési megállapodást írt alá a szakmai, illetve a pénzügyi feladatokról. A szakmai feladatok az Educatio Kht.-ban működő Országos Oktatási Integrációs Hálózat segítségével végrehajtandó feladatok, tevékenységek. Itt egy olyan kötelezettsége van az iskolának, hogy intézményi önértékelést készítsen. A másik, a forrásoldala pedig a támogatáskezelővel való kapcsolatra vonatkozik, hiszen ezt az együttműködési megállapodást a támogatáskezelő is aláírta. Itt arról van szó, hogy egy pénzügyi elszámolást nyújtanak be ezek a bizonyos fenntartók, intézmények a támogatáskezelőnek, a támogatáskezelő ezt ellenőrzi, és csak akkor, csak abban az esetben lehet a 2008/2009-es tanévben folytatni ezt a programot, ha a 2007/2008. tanévre szóló pénzügyi és szakmai beszámoló elfogadásra került. Tulajdonképpen ez volt még egy kardinális pont.

Az egyéb részletszabályokról – hogy előértékelő bizottság vizsgálja meg az igényléseket, majd a miniszter úrnak javaslatot tesz – szerintem érdemben nem kell többet beszélni.

És most átadnám a szót kolléganőmnek, Nagy Gyöngyi Máriának.

KESZEI SÁNDOR: De ez nem a beilleszkedési, ugye?

NAGY GYÖNGYI MÁRIA: De, igen.

AMBRUS ISTVÁN: A rendelet egy rendelet.

KESZEI SÁNDOR: Egy rendelet, de ennyit nem tudunk felfogni egyszerre! Itt van hat pont. Ha ezt egymás után el tetszenek mondani... *(Nagy Gyöngyi Mária: Nyolc.)* Most álljunk meg, ezt véleményezzük, mert ez nagyon nagy anyag.

AMBRUS ISTVÁN: Ez a Keszei úr javaslata.

KESZEI SÁNDOR: Mert ez nagyon nagy anyag. A többen biztos át tudunk menni gyorsabban, de ennyi!

ELNÖK: Szeretném megkérdezni az oldalakat, egyetértenek-e a szülői oldal javaslatával. Amennyiben igen, kérem, tegyék fel a kezüket! *(Szavazás. – Ambrus István: Látható kisebbség.)* Ha nem, akkor szeretném kérni a kormányoldalt, legyen szíves a továbbiakat elmondani.

NAGY GYÖNGYI MÁRIA: Köszöntöm a tanács kitartó tagjait. Sokkal rövidebb leszek.

Biztos vagyok benne, önöknek is feltűnt, amikor a költségvetési törvény ide vonatkozó részét nézték, hogy a pedagógiai szakszolgálatok támogatása mint önállóan megjelenő cím, az idei költségvetési törvényből kimaradt – tavaly ennek önálló címe, önálló összege volt. Ennek eredménye lett az, hogy a minisztérium kezdeményezésére ennek a tavaly „hatlábú”-ként emlegetett rendeletnek az idén még több lába lett, de a pedagógiai szakszolgálat, a beilleszkedési, magatartási nehézségekkel küzdő gyermekek is megjelentek. Nyilván a kapcsolódó pénzügyi forrás megemelésére nem került sor olyan mértékben, mint ahogy ezekkel a feladatokkal ennek a címnek a támogatási céljai bővültek.

A beilleszkedési, magatartási, tanulási nehézséggel küzdő gyermekek, tanulók felkészítésének támogatásához semmi kiegészítést nem szeretnék tenni, mert azt hiszem, mindenki előtt egyértelmű, hogy tavaly ez teljesen elveszett. Korábban ugyanúgy 20 500 forintos kiegészítő normatíva illette meg a fenntartókat, tavaly az esélyegyenlőségi támogatásokról szóló jogszabályban ez a kör nem jelent meg. Most egy tízezer forinttal visszakerül, azzal a megszorítással, hogy szakmai kritériumként odakerült, hogy a nevelési tanácsadó együttműködésével egyéni fejlesztési terv kerüljön kidolgozásra. A másik lényeges, hogy aki az előző, Szilvi által részletesen elmondott támogatásokban igényjogosultként jelzett gyermek vagy tanuló, azoknak a létszámát itt nem szabad belevenni, hiszen a célok gyakorlatilag ugyanazok, és ott egy, az elmúlt évben már megszokott, magasabb támogatási összeg kapcsolódik hozzá.

Egyelőre ennyit szeretnék ehhez hozzáfűzni. Hogyha bajuszonként megyünk, ha ilyen döntés született, folytatom.

A következő a sajátos nevelési igényű gyermekek, tanulók tankönyvtámogatása. Mindenki előtt ismert, hogy számukra alanyi jogon biztosított, hogy ingyenesen jussanak tankönyvhöz. Nem előzménytelen ez a rendelet sem. A tavalyi nagyon sok adminisztrációs munkát követelt meg. Jelentősen egyszerűsítve kíséreltük meg ennek a résznek az összeállítását a látás-, hallás-, mozgáskorlátozott tanulók szempontjából, és egy lényeges változás az, hogy a vak tanulók esetében a rendelet a támogatás igénylésének jogát a könyv előállítójához rendeli, hiszen az elmúlt évben ez is sok fölösleges adminisztrációt okozott. Olyan ötven körül van most az integrált nevelésben-oktatásban részesülő vak tanulók száma. A fenntartó megrendelte a Vakok Iskolájától – hiszen tudjuk, hogy csak ott dolgozzák át, visszaigazolták, a fenntartó megkapta a pénzt, amiről a Vakok Iskolája számlát állított ki... Ez teljesen fölösleges dolog, most az átvételt fogadjuk el. A másik, hogy a könyvek felhasználásának többsége az előállító iskolában történik,

hiszen az Ajtósi Dürer soron van a legnagyobb létszám. Nevetséges, hogy önmagának adjon ki számlát. Nyilván meg lehet tenni, de fölösleges. Köszönöm szépen.

Most a „felzárkóztató oktatás” bajusz következik.

DOMJÁN ISTVÁNNÉ: A felzárkóztató oktatás normatív támogatásának kiegészítésére került sor végső soron. Tavaly szembesültünk azzal, hogy a felzárkóztató oktatásnál megszűnt a dupla normatíva, és ez olyan problémákat okozott, hogy akik ennek megfelelően terveztek, iskoláztak be, azok komoly nehézségekkel néztek szembe. Ezt kívánta kompenzálni most ennek a kiegészítő támogatásnak a megjelenése. Lehetne több is, de egyelőre ezt a forráslehetőséget kaptuk meg. Ez egy normatíva jellegű kiegészítés. *(Kérdésre:)* Tavaly tízezer forint volt. Tehát tavaly sem volt ekkora a kiegészítő támogatás, hanem lényegesen kevesebb, és most a kiegészítővel próbáltunk egy kicsit előrelépni. Osztálylétszám-szinten jelenik meg, pontosabban tanuló per hó, és ha így számolunk, akkor jelentősebb támogatás, mint az elmúlt évben volt. Természetesen lehetne még emelni. Ez egy normatív jellegű támogatás, aminek az összegéről tudunk egyedül vitát nyitni, azt viszont behatárolta a forrás.

HEGYINÉ PALLAGHY SZILVIA: Folytatnám. A IV-esben találják a halmozottan hátrányos helyzetű tanulók Arany János Kollégiumi-Szakiskolai programjának támogatását. A 2007-ben elindított kollégiumi-szakiskolai program folytatásáról van itt szó, illetve arról, hogy ebben az évben lehetőség nyílik arra, hogy további intézmények lépjenek be ebbe a programba.

Ami lényeges eltérés a tavalyihoz képest, az az, hogy a 2008-as költségvetési törvény szerint a szakiskoláknak is módjuk van arra, hogy külön támogatást kapjanak a program működtetésére. Ez együtt jár azzal, hogy a 11/1994-es MKM-rendelet 39/h §-át ki kell egészíteni a szakiskolai feladatokkal, illetve miniszteri közleményben meg kell jelentetni azt új pedagógiai keretrendszert, programot, ami a szakiskolai feladatokkal kiegészítve, kollégiumi–szakiskolai programról szól.

A feladat tehát lényegében nem változik. A szakiskolai feladatok kiemelten hangsúlyosá válnak, és úgy lépnek be a szakiskolák a programba – ez még egy lényeges pont -, hogy a kollégiumokkal együttműködési megállapodást írnak alá. A mellékletekben található az az adatlap, amit a kollégiumi fenntartó kitölt, hogyha folytatni szeretné a 2007/2008-as tanévben megindított programot, és itt egy szándéknyilatkozat kitöltésére kerül sor, amit a szakiskolai fenntartó a kollégiumi fenntartóval együtt tölt ki. Ezen felül egy plusz dokumentum bekérésére is sor kerül, ez pedig a szakiskolák által készített elemzés: a program szöveges elemzését kérjük. A 2007/2008-as tanévben ugyanis attól függetlenül, hogy a szakiskolák nem kaptak támogatást a tevékenységre, jelentős szerepük volt abban, hogy hogyan zajlott a program, és szeretnénk okulni abból a szöveges elemzésből, amit ők adnak erről a programról.

Az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézetben van az Arany János Programiroda. Az Arany János Programiroda kezében futnak össze az Arany János programokkal kapcsolatos szálak, így az igénylés befogadása is az ő feladatuk lesz. Az ő feladatuk lesz a szerződés előkészítése és a szerződés megkötése ebben a tanévben is. Azok a fenntartók, akik belépnek ebbe a programba, szerződést kötöttek, és a szerződésben foglalt feladatokat hajtják végre.

A program része, hogy egy mentor folyamatos támogatásával valósítják meg feladataikat az intézmények. A mentor havonta mentorálja az adott intézményeket.

Fontos része még a programnak, hogy egy független monitor, egy ellenőr nézi meg egy évben kétszer azt, hogy hogyan zajlanak a programok. Ez a szerződésben is benne van. A szerződés szerinti kötelezettségeknek való megfelelés és a monitor ellenőrzéséről készített

jelentés is figyelembevételre kerül, amikor a 2008/2009-es tanévre megigényelt forrásokról dönt majd a miniszter úr.

Ahogy említettem, a szakiskolák a költségvetési törvényben forrást kapnak a program működtetésére. Ez a 3. számú mellékletben található, egy 360 000 forint per fő összeg, a kollégiumok pedig legfeljebb 500 000 forint per fő összeget kapnak halmozottan hátrányos helyzetű gyerekenként, hogyha ezt a programot működtetik. Jelen pillanatban három intézmény van benne ebben a programban – ez egy pilot program –, de azt szeretnénk, hogy bővüljön, éppen ezért itt a rendeletben is megtalálják azt az utalást, ami az új pályázati kiírásra vonatkozik, amit az OKI Arany János Programiroda fog megjelentetni idén tavasszal.

Áttérnék az utolsóra, amiről még nem beszéltünk: ez a nem magyar állampolgár tanköteles tanulók oktatásának támogatása. Itt tulajdonképpen a migráns, menekült, menedékes gyermekek oktatásának a támogatásáról van szó. Összesen körülbelül 11 ezer olyan gyermek van az oktatási statisztikai adatok alapján, aki külföldi illetőségű. Ezen gyermekek közül azok esetében kerül sor a támogatás igénylésére, akiknek kiemelten szükségük van oktatási, pedagógiai segítségre. Így például azok esetében, akik anyanyelvükön nem tudnak részt venni az iskolában, tehát nem értik a magyar nyelvet, vagyis szükségük van nyelvi kiegészítő, nyelvi felkészítő programokra, a magyarra mint idegen nyelv órára. Ezek a gyerekek nem mások, mint a 2007. évi menedékjogról szóló törvény szerint menedékjogot élvezők menekültként, oltalmazottként vagy menedékesként elismert gyerekek, illetve a szintén 2007. évi, a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény szerinti befogadott, hontalan, kísérő nélküli kiskorú stb. gyermekek. Ezen gyermekek oktatása esetében miniszteri közleményben kiadott interkulturális pedagógiai program alkalmazására kerül sor, és egy legfeljebb 90 ezer forint per fő támogatási összeg lehívása van nyitva a fenntartók előtt. Ezt a forrást a rendelet egyik mellékletében meghatározott módon lehet felhasználni. Ez úgy néz ki, hogy a forrás felét a nyelvi előkészítő programokra, a magyar mint idegen nyelv oktatására lehet felhasználni, a forrás másik részét pedig a kulturális integráció támogatására, pszichoszociális segítség nyújtására, tehát alapvetően kulturális programok biztosítására, a szociális hátrány kompenzálására – vagyis eszközök biztosítására, tanszerre stb. –, valamint a családdal való kapcsolattartás finanszírozására. A gyermekvédelmi felelős vagy más, az iskolában dolgozó pedagógus megfinanszírozását lehet ebből megoldani, aki a szülőkkel tartja a kapcsolatot.

Sajnos, erre a keretre nagyon kevés fenntartó jelentkezett az elmúlt évben. Azért bontottuk meg ebben a formában, ahogy most látható, hogy lehetőség szerint többen is igényelhessék. Ezért adtunk lehetőséget arra, hogy igénybe lehessen venni a forrás első ötven százalékát, ami csak a nyelvi előkészítő programok támogatásáról szól, illetve a további ötven százalékot.

Köszönöm szépen.

**NAGY GYÖNGYI MÁRIA:** Van még két „bajusza” ennek a rendeletnek, az Esélyegyenlőségi Főigazgatóság részéről volt az utolsó pontja, ezért vezette így fel Szilvia. A gyermekgyógyüdülőben, egészségügyi intézményekben, rehabilitációs intézményekben tartós gyógykezelés alatt álló tanulók támogatásához úgy kíséreltük meg összeállítani a rendszert, hogy az igazodjon ahhoz az időtartamhoz, amit ma kórházban töltenek a tanköteles tanulók, továbbá igazodjék ahhoz, hogy nem biztos, hogy negyvenöt perc, mert esetleg egyik nap két órát ott tud lenni a pedagógus, de van, hogy csak egy fél órát. A rendelet melléklete ezeket egyértelműen megmutatja, hogy mi volt a szándékunk, a mellett, hogy egyszerűen valóban hozzáférhetővé

tegyük ezt a támogatást. Tavaly ugyanis egyetlen igénylés sem érkezett erre – nyilván a túlságosan szigorú szabályozás miatt.

A pedagógiai szakszolgálatok szervezéséhez kapcsolódó „bajusz”-ról annyit szeretnék mondani, hogy itt gyakorlatilag három különböző, olyan tevékenység jelenik meg a támogatás igényjogosultságának megalapozására, amelyek mind új feladatként kerültek be a 2007. évi nyári törvénymódosítás során. Két olyan pont van: a nevelési tanácsadó saját maga által kiadott szakvéleményében foglaltak megvalósulására vonatkozó ellenőrzési feladata, valamint az SNI-b – ha így mondom, azt hiszem, mindenki számára ismert, hiszen ebben a körben egy kicsit részletesebben beszéltünk a 14/1994-es rendelet módosításakor arról, hogy hogyan alakult a benyújtott törvénytervezet a parlamenti vita során. Itt is kapott egy olyan feladatot a nevelési tanácsadó, hogy segítse ezekben a gyermekeknek, tanulóknak a nevelését-oktatását. Itt tényleg csak arra jó a támogatási összeg, hogy megjelenjen ez, hogy szem előtt maradjon, hogy van ilyen feladat.

A harmadik az iskolapszichológiai szolgáltatás ellátása. Az iskolapszichológiai szolgáltatás jelentőségéről mindig nagyon sokat beszéltünk már más témák kapcsán is, azonban a szabályozottsága csak az utóbbi időben kezd kialakulni. Első lépésként a közoktatási törvény a nevelési tanácsadó feladatkörében lehetővé tette a szolgáltatás ellátását. Ez azt jelenti, hogy nem kötelező szolgáltatás, de ha úgy dönt a fenntartó, hogy a nevelési tanácsadás feladatai között ezt is megjeleníti, akkor természetesen számára már kötelező. Ennek a szolgáltatásnak az ellátásához igényelhetnek támogatást. Itt is az ellátott intézmények száma és a ráfordított órák számának függvényében került meghatározásra a támogatás. Köszönöm szépen.

AMBRUS ISTVÁN: A kormányzati oldal most fejezte be.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hogyha a kormányzati oldal befejezte, kérném a szakmai oldal véleményét.

DR. DOBOS KRISZTINA: Köszönöm szépen. Én nagyon röviden igyekszem – miután egy óra van, és több embernek el kell mennie.

Az első általános mondat az: nagyon jó, hogy a költségvetési törvénybe bekerült, és bizonyos újabb normatívák megjelentek. Sajnálatos, hogy ez a költségvetési törvénybe került bele, ennek következtében nem biztos, hogy a jövő évben ugyanez lesz. Ez pedig a tervezhetőség, a hosszú távon való gondolkodást az oktatásügyben nagyon gátolja.

A második, amit szeretnék mondani, hogy a támogatás igénylésében, a leírásban szerencsére sokkal kevésbé bürokratikus. Mégis azt gondolom, hogy miután sok helyen nemcsak a gyerekek hátrányos helyzetűek, hanem az iskolák is, nagyon meg kellene gondolni – és én bizonyos helyeken javasolnék egyszerűsítést –, ezeket mind szükségeltetik-e kitölteni az iskolának. Szeretném, ha arra gondolnának, hogy egy kistélepülésen lévő kisiskola milyen problémákkal küzd. Maga a megigénylés, aztán a számonkérés, aztán a kistélepülésen lévő önkormányzati képviselőkkel való elfogadtatás mind-mind olyan pluszmunkát jelent, amit nem biztos, hogy tud teljesíteni az iskola, miközben a hátrányos helyzet ott aztán igazán megjelenik.

A harmadik: a szegregáció ellen való küzdéssel és az integrációs normatívával kapcsolatosan van egy-két dolog. Leginkább, hogy azok az iskolák, amelyek nem azért nem integrálnak, mert nem szeretnék, hanem már túl vannak az integrációs mértéken - beszéljünk magyarul: ahol több mint 50 százalék a hátrányos helyzetű gyerek -, mit tudnak csinálni? Ő az, aki aztán igazán rászorul, de kiesik belőle.

Egypár mondatra hadd adjam át a szót, mert itt van egy speciálisan nemzetiségi kérdés, neked pedig el kell menned.

DR. SCHÄFFER ISTVÁN: Tiltakozásom ellenére megtörténtek ezek a kistérségi beiskolázások. Így a tiszta nemzetiségi községekből beérkeztek a nemzetiségi gyerekek ezekbe a kistérségi központokba. Azt az ígéretet kaptuk viszont, hogy ezek a gyerekek ott továbbra is együtt lehetnek. Általában ezek a gyerekek ott egy osztályban vannak. Igen ám, csak hogy ezekbe az iskolákba beérkeznek a többi falvakból ezek a hátrányos helyzetű gyerekek is. Senki nem gondolhatja komolyan – és akkor most nevesítsük –, hogy egy német osztályba azért raknak majd be magyar anyanyelvű cigány gyereket, hogy ne legyen probléma a hátrányos helyzetűek százalékos arányával! Ez nonszensz! Köztudott, hogy a cigány gyerekek többsége magyarul beszél, tehát nem is tudom máshová tenni, mint magyar osztályba. A német osztályba ezeket a gyerekeket nem lehet betenni. Gyakorlatilag azonnal fölfut a párhuzamos magyar osztályban a hátrányos helyzetű gyerekek százalékos aránya, amiből következik, hogy az iskola elveszíti. Ennek negatív hatása van visszafelé a nemzetiségi oktatásra is, úgyhogy kérem szépen ennek a felülvizsgálatát.

Köszönöm szépen.

DR. DOBOS KRISZTINA: Bekerült a beilleszkedési és magatartási zavarokkal küzdő diákok normatív finanszírozása, és ezt nagyon üdvözljük, azonban alapvetően szakmailag kevésnek tartjuk ezt az összeget. Úgy gondoljuk, hogy ez olyan komoly – és sajnálatos módon egyre nagyobb – problémát jelent a gyerekek, a diákok körében, hogy itt bizony egy lényegesen nagyobb összegre van szükség, hogy valódi eredményt érjünk el. Úgy érzem, az, hogy létezik, már maga pozitívum, de hogy valódi eredményt érjünk el, ahhoz kevés, ezzel nem fogjuk tudni megoldani.

Jeleztem már, úgy érzem, hogy a táblázatok kitöltésében problémák vannak – az előbb a kolléganő meg is erősítette, hogy több területen nem is jelentkeztek, valószínűleg azért, mert túl sok a formai kérdés, és nem vállalták föl. De van egypár határidő is. Szeptember 19-én ne döntsön a miniszter bizonyos kérdésekben. Azt gondolom, szeptember közepén már nem érdemes dönteni a miniszternek, tehát tessék szíves lenni megnézni a határidőket, hogy valóban megfelelő legyen az idő.

Az utolsó gondolatom: azt szeretnék javasolni, azt gondoljuk, hogy minden ilyen programnak csak akkor van igazi tartalma, hogyha több évre szól. Tehát a szakmai oldal mindenképpen javasolná, hogy több évre vonatkozóan kell egy ilyen fejlesztési tervet elkészíteni, ha a fejlesztési tervben az van, hogy mit csinálunk ezekkel a gyerekekkel, akiknek tanulási, magatartási zavara van, aki hátrányos helyzetű. Ha itt évenként gondolkodunk, akkor soha semmi nem fog az oktatásban szakmailag jól megvalósulni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szakszervezeti oldal!

MENYHÁRT PÁL: Most már egyedül vagyok. Én a Magyar Szakképzési Szakszervezet részéről szeretnék egy-két gondolatot elmondani. Hallatlanul nagy az anyag. Ezt áttanulmányozni, megérteni, ahhoz azért egy kis idő kell. Üdvözölni tudom a benne lévő mindenféle olyan támogatást, ami a gyerekek javára szolgál.

Nem értettünk egyet régebben sem azzal, hogy a gyermekvédelem és ifjúságvédelem meg a pedagógia kettévált azzal, hogy a hátrányos helyzetű és a halmozottan hátrányos helyzetű

gyerekeket milyen alapon különböztettük meg. Nem témája a mai dolognak, mert amit el tetszettek mondani, hogy ki a halmozottan hátrányos helyzetű és ki a hátrányos helyzetű, ezzel sem értettem soha egyet – most sem értek vele egyet mint a Magyar Szakképzési Szakszervezet alelnöke sem. A pedagógiában a hátrányos helyzet az, amit itt a kolléganő is elmondott. Ehhez még hozzá lehet tenni egy csomó dolgot, a lelki sérüléstől a devianciáig, a memóriazavartól a drogig, a cigarettáig.

*(Az itt elhangzottakat – a hozzászóló kérésére – a jegyzőkönyv nem tartalmazza.)*

Soha nem értettem egyet azzal, hogy valaki akkor kap valami támogatást, ha valamelyik osztályba ezt, meg ezt, meg ezt a gyereket beveszi. És ne csak mindig általános iskolában gondolkodjunk, hanem gondolkodjunk gimnáziumban, szakközépiskolában is. A legtöbb lemorzsolódott gyerek a szakiskolában van. Nem is ezt akarom ezzel mondani...

Szerettük volna, de nagyon nehéz kihajtani - az iskola saját költségvetéséből hajtotta ki a pszichológust és a gyermekvédőt, sőt, már a gyermek- és ifjúságvédelmist is korlátozzák, már az sem kötelező: ha van pénzed, lehet, ha nincs, nem kell. Mi mindenképpen szeretnénk, ha a szakiskolákban legalább egy félállásos fejlesztő pedagógust lehetne alkalmazni, és ki lehetne képezni. Ugyan jó a felzárkóztató oktatás, akinek a felzárkóztatást nyújtja – de nemcsak neki kell adni! Az összes általános iskolából odajött kilencedikes gyereket fel kell zárkóztatni. Már fél év arra megy rá, hogy felzárkóztatjuk a gyereket. Erre nincs pénz.

Azért mondom, hogy ezzel a törvénytervezettel, a költségvetéssel meg mindennel a Magyar Szakképzési Szakszervezet egyetért, sőt, támogatja is, de a másik oldal azért hiányos: a nevelés támogatása. Azelőtt 40-45-50 százalék volt egy iskolában a hátrányos helyzetű, hiszen hátrányos helyzetű volt a bejáró gyerek is, a lelki sérült gyerek. Naponta foglalkozni kell a gyerek lelkével, nemcsak tanítani kell egy iskolában – ezt felejtí el a törvényalkotó mindig. Nemcsak tanítani kell, hanem meg kell nevelni ezeket a gyerekeket – és nemcsak a gyerekeket, hanem a szülőket is neveljük mi, akik ott vagyunk. Köszönöm szépen, nem akarom húzni az időt.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szülői oldal!

KESZEI SÁNDOR: Tényleg nagyon fontos ez a kérdés. Szerintünk ez az évtized oktatási ügye, ami megosztja a szülői társadalmat, megosztja a szakmát és megosztja a politikát is. Maga Tatai-Tóth András képviselő úr volt, aki nagyon keményen bírálta az integrációs felkészítéssel kapcsolatos megnyilvánulásokat. Nagyon komoly dolognak tartjuk tehát, és mindjárt azt is hozzátehetjük, hogy ez egy költségvetési manőver, ez a 2,8 milliárd, mert ez legalább 5,6 milliárdot ért még három évvel ezelőtt, amikor ezek kiegészítő normatívák voltak – lásd: felzárkóztató oktatás, a szakiskolai képzésnek a dupla normatívája ment, és plusz hozzá mentek dolgok. Ez tehát egy költségvetési manőver.

Most mondjuk el akkor, hogy a halmozottan hátrányos helyzet kitalálása is egy költségvetési manőver volt – én pontosan tudom, mert részt vettem olyan körökben, ahol ez kiderült. Rávettek a minisztériumot, hogy törölje a második szakképzést, és azt hagyták benn nagy nehezen, az Oktatási Minisztérium elért, hogy de a hátrányos helyzetűeknek ingyenes legyen a második szakképesítés megszerzése. Erre a következő törvénymódosításnál a Pénzügyminisztérium kitalálta, az Oktatási Minisztérium meg belement, hogy most nevezzük halmozottan hátrányos helyzetűnek, ez még kevesebb, és nekik van most ingyenes második szakképzés. Csak nekik. Egy nagy vívmányt, hogy volt Magyarországon ingyenes második szakképesítés, levitték a hátrányos helyzetre, és jött a halmozottan hátrányos helyzet.

Költségvetési manőverekről van szó, és nyilván itt hátrányban van az Oktatási Minisztérium mint szakágazat, és nem mindig tudja megvédeni azokat az érdekeket, amiket szeretne. Lehet, hogy ilyen engedményekkel esetleg nagyobb pénzeket behozott, de szerintem ez a 2,8 milliárd egy pénzügyminisztériumi költségvetési manőver, egy stikli, amivel elvonnak pénzeszközöket különböző szolgáltatásoktól, és átviszik egy részét pályázati formába. Aki egy kicsit foglalkozik vele, ezt átlátja. Itt elvileg nincs is miről tárgyalni.

Fölmerül még egy kérdés az esélyegyenlőséggel kapcsolatban. Kik pályázhatnak, kik vehetnek ebben részt? A cigánygyerekek? A romagyerekek? Vagy a magyar gyerekek? Én erről nem hallok semmit sem a sajtóban, sem sehol. (*Nádor Rudolfné dr.: Miért, a roma nem magyar?*) Várj, ide akarok kilyukadni!

A közbeszédben hallunk egy olyat, amikor azt mondják, hogy „cigány”. Nekünk van egy roma egyesületünk, aki kikéri magának, hogy ő nem cigány. A cigány egyesület meg kikéri magának, hogy ő nem roma. Ugyanakkor hallok politikusoktól, más emberektől, amikor azt mondják, hogy cigányok – maguk a cigányok is azt mondják – és a magyarok. Az Akadémia Nyelvtudományi Intézetéhez fordulunk, hogy találjanak ki egy szót: aki nem cigány és nem roma, az micsoda? Ők is magyarok. Ez itt a politikai és oktatáspolitikai kérdés. A szülőket, a közvéleményt – most hallottuk: a szakmát is – megosztja ez az egész manőver, ami itt látható. Ez volt az első része.

Az integrációs pedagógiai program – itt van, én megszereztem. Erről a jogszabály azt mondja, hogy ezt a miniszter adja ki. Igen ám, de benne van a törvényben, hogy a miniszter által kiadott pedagógiai programokat és egyéb programokat véleményeztetni kell az OKNT-vel. Az első kérdésem, hogy volt-e ez véleményeztetve az OKNT-vel és azon belül a Kerettantervi Bizottsággal. Én a Kerettantervi Bizottság meghívott tagja vagyok ugyan, de még nem találkoztam ezzel a programmal.

A legelső kérdésem az volt, hogy kik részesülhetnek ebben. Mit mondjak én egy szülőnek vagy egy gyereknek, hová iratkozzon bel, hogyha képességkibontakoztató felkészítésben akar részt venni, melyik iskolába? Meghirdette azt a KIFIR? Vannak olyan iskolák a KIFIR-ben, hogy a mostani akárhanyadikos gyerekek be tudnak kerülni a képességkibontakoztató felkészítésbe vagy az integrációs felkészítésbe? Nem találtam. Kikértem azokat az iskolákat, akik részt vesznek ebben, akik megnyerték. Van elutasított iskola, és van, aki megnyerte, de akit elutasítottak, az is indíthat képességkibontakoztató felkészítést. Hol vannak ezek az iskolák? Hová mehetnek a gyerekek? Mit tett az Oktatási Minisztérium, hogy azok a szülők tudjanak erről? Ez a fő kérdés.

A következő kérdés, hogy milyen iskolatípusban indítható. A rendelet azt mondja, hogy képességkibontakoztató felkészítés kizárólag általános iskolában és szakiskolában lehetséges. Ugyanakkor a jogszabály – a 11/1994-es – beteszi a középiskolát is. Itt miért hagytak ki egy iskolatípust? Középiskolában nem lehet indítani, a jogszabály szerint pedig lehet – ez 11/1994. 39. §/ B-ben van. Ez egy másik nagy probléma. A célcsoportot kerestük az előbb. Most kiderült, hogy a halmozottan hátrányos helyzetűek, de nem tudjuk, hogy ez romakérdés, cigánykérdés, magyarkérdés, rászorulók kérdése vagy éppen olyan gyerekeké, akik tényleg... Nem tudom, hogy kik, majd az Akadémia megmondja, de nem olyanok, mint a romák... Ők részt vehetnek ebben?

Aztán megint egy ellentmondó dolog, mert utána már mondja, hogy általános iskola, középiskola, szakiskola – ez a (3) bekezdés. Itt valami keveredés van.

Egyik helyen azt tetszenek írni, hogy a helyben élők vehetnek ebben részt. Helyben élők? A faluban élők? A városban élők? Hol vannak ezek? Most azt csináljuk, hogy egy-egy nagyobb városba autóbusszal becipeljük ezeket a gyerekeket, akik nem ott laknak. De az (5) bekezdésben

az áll, hogy a helyben élő tanulókra kell vonatkoztatni. Az ott tartózkodók, oda beiratkozók, ott lakók?

Az összeg. Tudjuk, hogy ez egy piti összeg erre. Nem akarom elmondani, hogy mire használható, meg milyen feladatokat kell ellátni, de itt van egy kifejezés, hogy „legfeljebb 50 ezer forint”, egy másik tételnél pedig, hogy a legmagasabb összeg 68 500. Mi az, hogy „legfeljebb”, meg mi az, hogy „a legmagasabb összeg”? Az egyik ennyit fog kapni, a másik annyit? Mihez van ez kötve? A felvett gyerekek létszámához? Ezt nem látom sehol. Vagy kitöltöm ezeket az űrlapokat, és mindegy, hogy tíz gyerek van, vagy mennyi – az a 25 százalék mond valamit, de én gondolkodnék azon, hogy a felvett gyerekek létszáma... Arról nem beszélek, amit a szakmai oldal már elmondott, hogy ezek a határidők tragikusak. Ha csak az Oktatási Minisztérium támogatási igazgatóságát nézem, egy százezer forintos szülői pályázatot három hónapig húznak. Még azt is megkérdem, mikor keltünk föl, és mikor feküdtünk le, mert mindennel foglalkoznak, és szakmailag nincsenek felkészítve – ez az én álláspontom. Erre sincsenek. Ezt nem lehet ennyi idő alatt lebonyolítani – én most az integrációs felkészítésre gondolok.

A másik, hogy ha az iskolák nem teljesítik a pályázati feltételeket, akkor a felfüggesztik a támogatást. Amikor kérdeztem, hogy milyen szankciók vannak, ott nem is szerepelt, arról szó se volt, hogy felfüggesztik a támogatást. Itt legalább benne van, hogy a támogatást felfüggesztik. De milyen szankciók vannak? Van itt valami szankció?

Találok egy olyat, hogy az OKM Esélyegyenlőségi Hivatal és az OOH munkatársai fognak mindenfélét elvégezni. Hányan vannak? Olyan sokan vannak, hogy ezt a hatalmas munkát el tudják végezni? Tizenhárom melléklet van! Ez aztán túltesz az összes többin. Voltak itt hatok, ötök, négyek – itt tizenhárom van! Ennyire leszűrőzzük?

Van még egy nagyon fontos. Tegnap nyilatkozott a sajtóban Borovszky Tímea. Azt mondta, aki nem vesz részt az integrációs felkészítésben, az nem részesülhet EU-támogatásban. Lehet, hogy ez az egész rendszer egy szűrő az EU-támogatáshoz? Egy várost vettek ki, Miskolcot. Itt van a sajtónyilatkozat, amely szerint Miskolc vagy a Miskolchoz hasonlóak esetleg nem jogosultak EU-s támogatásra, akik – jogosan és indokoltan, pedagógiailag, tanügy-igazgatásilag alátámasztott százalékokat, végrehajthatatlan létszámkeret előírásával – vissza mernek utasítani?

Ezekre kérnék választ, amiket föl tettem kérdésként, ha kell, meg tudom ismételni.

Az a problémánk, hogy ez egy miniszteri programcsomag. Mi ismerünk miniszteri programcsomagokat, a Kerettantervi Bizottságban. Ez ilyen: tankönyvvel, mindennel. Lehet, hogy itt nem kell, mert ez nem miniszteri programcsomag, hanem pedagógiai program. Én elfogadom. De hogy ezt nem látta az OKNT... Vagy látta? Nem tudom, nem akarok vádaskodni. A Kerettantervi Bizottság, amióta én ott vagyok, egypár éve, ezt nem látta. Ettől függetlenül elfogadjuk.

Még egy valami: ennek a 90 százalékát elfogadjuk mi pozitív intézkedésnek, csak nem ezzel a vállalással, sem a sajtóban, sem a médiában. Mi úgy érezzük, hogy a szülők meg vannak vezetve, meg vannak osztva. A kommunikációval és az egész vállalásával óriási baj van, és még egyszer hangsúlyozom, hogy ez egy költségvetési manőver része. Most még azt is hozzátesszük, hogy az EU-pályázatoknak, az EU-támogatásoknak az egyik része, mert úgy tudom, hogy az 5 milliárdról 45 milliárdra emelkedik. Lehet, hogy nincs mögötte semmiféle szándék, de én úgy érzem, hogy szülői aspektusból óriási problémák vannak. Megegyezhettünk volna, hogy előtte tárgyalunk, és akkor nem itt kellene véleményt mondanunk.

Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A helyi önkormányzatoké a szó.

DR. SÁSKA GÉZA: Köszönjük szépen a szót, elnök asszony.

Miután a mai napirendünk főként az elszámolás rendjéről szól, tehát ilyen technikai jellegű dologról, és elég nagy terjedelmű, engedtessek meg, hogy ha a polgármesterek, illetve akik ennek a gyakorlati részét jobban átlátják, észrevételt tesznek, továbbítjuk. Ehhez most nem kívánunk hozzászólni.

Az esélyegyenlőségi felzárkóztatás pedig, miután az anyag tárgya nem ez, hanem valami egészen más vita, erre a vitára máskor kell nekünk alkalmat találnunk, amikor magyarázatot találhatunk arra, mi az oka annak, hogy Szabolcs-Szatmár megye az első világháború óta hátrányos helyzetű, bár azóta ömlik a pénz, a hátrányos helyzet még mindig megvan. Azt hiszem, ezeket az anomáliákat, illetve a tényeket számba véve és a vágyakat a realitásokhoz közelítve meg kellene ejtenünk egyszer ezt a vitát – de nem most. Köszönjük szépen az előterjesztést. Részünkről nincs több hozzáfűznivalóm.

KESZEI SÁNDOR: A következő napirendi pontnál itt lesz a Szociális Integrációs Hálózat képviselője.

ELNÖK: Kisebbségi önkormányzatok? *(Közbeszólás: Elmondta.)* Így van.

Én azt gondolom, hogy a szakmai, a szülői és a szakszervezeti oldal nagyon sok mindent elmondott. Csak azt szeretném néhány gondolatban elmondani, azt gondolom, hogy a mai oktatáspolitikának az esélyegyenlőség és felzárkóztatás egy rendkívüli problémája, ugyanakkor rendkívül hátrányosnak tartom mindazoknak az iskoláknak a segítségét, akik ebben részt vesznek, hogy nekik pályázat útján kell hozzájutniuk ezekhez a támogatásokhoz a helyett, hogy azok a gyerekek, illetve az intézményeik vagy fenntartóik alanyi jogon megkaphatnák ezeket a támogatásokat. Ez a dolog egyik része.

A másik része, hogy valóban óriási ebben az adminisztráció, ami csak nehezíti azt a munkát, amit a gyerekért kellene tenni. Ha megnézem a rendelettervezetet, akkor 23 oldal a szöveges rész, és a fennmaradó hatvanig olyan mellékletek vannak, amelyekkel, azt gondolom, ha meg is birkózik az intézmény, meg az ott dolgozók, ezt az időt, ezt a törődést, ezt a lehetőséget mind a gyerektől vesszük el. Itt vissza kell utalnom a szakmai oldalnak arra a felvezető gondolatára, amit a második után mondott el Miklósi kolléga, amely szerint talán alapjaiban kellene megváltoztatni a finanszírozást, és erre már jóelőre lehetne gondolni.

Köszönöm szépen. Megkérem a kormányoldalt, hogy legyen szíves válaszolni a feltett kérdésekre.

HEGYINÉ PALLAGHY SZILVIA: Köszönöm szépen az észrevételeket.

A kisebbségi oldal említette, hogy a kistérségi társulások által működtetett közoktatási intézmények esetében a német nemzetiségi oktatást az integrációs felkészítésre vonatkozó szabályozás hátrányosan érinti. Mivel felmenő rendszerben lehet a német nemzetiségi oktatásba, a kéttannyelvű oktatásba gyerekeket bevonni, ugyanígy felmenő rendszerben tud belépni az a közoktatási intézmény az integrációs programba, aki nem tud rögtön az összes évfolyamon, az összes osztályban ilyen módon osztályokat megszervezni. Ezért nem hiszem, hogy az egyik üti a másikat.

Hasonló, a nemzeti-etnikai kisebbségekkel kapcsolatos kitérője volt a Magyar Szakképzési Szakszervezet képviselőjének. Hogy a tanulókkal, a gyermekekkel, hogyha különböző nemzeti-etnikai kisebbséghez tartoznak, miért kellene különböző módon foglalkozni, azt én soha nem tudtam befogadni. Én úgy gondolom, attól, hogy egy gyermek magyar, német vagy szerb, vagy cigány, még ugyanolyan gyermek, és ugyanúgy lehetnek vele problémák, mint a másik gyermekkel, ugyanúgy lehet magatartászavaros, ugyanúgy lehet túlmozgásos, lehet lelki sérült. Akikről mi beszélünk, azok a halmozottan hátrányos helyzetű gyerekek, akik szegény sorsú családokba születnek, és aluliskolázott szülők által neveltetnek. Ezeket a gyerekeket, kutatások által alátámasztottan, el kell tudni érni, és kiegészítő támogatást kell adni azoknak az iskoláknak, fenntartóknak, akik plusz feladatot vállalnak, plusz tevékenységet vállalnak azért, hogy ezeket a gyerekeket megsegítsék, hogy az iskolai sikerességüket megtámogassák. Természetesen nem arról szól a mi programunk, hogy egy adott gyermek melyik nemzeti-etnikai kisebbséghez tartozik. A szülői oldalnak is figyelmebe ajánlom a kisebbségi törvényt, amely egyértelműen elmondja, hogy az összes Magyarországon deklarált, beazonosított nemzeti, etnikai kisebbségnek milyen jogai vannak, milyen lehetőségei vannak. Semmi köze a nemzeti-etnikai kisebbségeknek az integrációs programhoz. Még egyszer hangsúlyoznám tehát, hogy a szegény sorsú, aluliskolázott szülők által nevelt gyerekek plusz megtámogatásáról szól ez a program, hiszen nemcsak a PISA-jelentések – a PISA 2000, 2003 és a 2006 -, hanem a hazai kutatások is azt mondják, hogy ezeknek a gyerekeknek plusz segítség kell, mert a magyar közoktatási rendszer olyan szelektív, és az iskolai szelekció olyan korán bekövetkezik, már az óvodából az általános iskolába való átlépés pillanatában, hogy ezeknek a gyermekeknek igenis plusz figyelmet kell szentelni, plusz kiegészítő támogatással meg kell segíteni őket abban, hogy sikeresen átlépjenek az óvodából az iskolába, majd szakmához jussanak.

A szülői oldal kérdezte, hogy az integrációs pedagógiai rendszer volt-e az OKNT előtt vagy sem, a Kerettantervi Bizottság látta vagy sem. Én nagyon örülök, hogy Keszei úr az általunk megküldött listákat tanulmányozta, és nagyon örülök, hogy a pedagógiai programot megnézte, mert ez azt jelenti, hogy érdeklődik, hogy fontosnak tartja – és ezt el is mondta (*Keszei Sándor: Nem kegyedet bíráltam.*), hogy az esélyteremtő programunkat az évtized legfontosabb oktatáspolitikai kérdésének tartja.

Hogy az OKNT véleményezte-e az integrációs pedagógiai rendszert, nem tudom, utána fogok nézni.

A Kerettantervi Bizottság előtt azért nem járt, mert a Nemzeti alaptanterv módosítása – ami egy friss dolog, nem olyan régen történt – írja elő a kerettantervek módosítására vonatkozó kötelezettséget. Ez a program jelenleg még nem tart itt. Ennek a programnak még nem is kellett volna a Kerettantervi Bizottság előtt járnia, mert kerettantervi szinten, jogszabályban nem kerül kiadásra. Ez a program itt még nem tart, az egy későbbi fázis.

Őn említette, nem egyértelmű az ön számára, miért van különbség a között a célcsoport között, ahol a képességkibontakoztató felkészítést be lehet vezetni, tehát azon fenntartók miatt mások, akik a képességkibontakoztatás érdekében az intézményeiknek megigényelhetik, mint akik az integrációs felkészítés utáni támogatást igénylik. Ennek csupán szakmai indokai vannak. Szakmai tapasztalatok támasztják alá, hogy vannak olyan intézménytípusok, ahol az integrációs felkészítés bevezetése a célszerű – ha a középfokú intézményekre gondolunk, akkor ezek a középiskolák -, és vannak olyan intézménytípusok, ahol a képességkibontakoztató felkészítés – ezek a szakiskolák, ahol a szakiskolai közoktatási tevékenység, ami a különböző kiegészítő támogatással megsegíthető.

Említette a 18. oldal (6) bekezdésénél a helyben élő tanulókra vonatkozó kitétel. Nagyon szépen köszönöm az észrevételt: itt valóban be kell majd írni, hogy ki a helyben élő. A lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel rendelkező a helyben élő. Az adott bekezdés pedig a települési arány betartására vonatkozik. A települési arány azt jelenti, hogy ha van egy település, ahol különböző iskolák vannak, akkor minden egyes iskolában figyelembe kell venni az adott iskolában lévő halmozottan hátrányos helyzetű gyerekek számát, és az iskola összes tanulójához viszonyítva ezt, kapunk egy arányszámot. Ezt a bizonyos arányt kell összevetni a települési aránnyal. Ez pontosan a szegregáció elkerülését és a szegregáló oktatásszervezés kikerülését szolgálja. Vagyis abban az esetben hívhatják le a fenntartók ezt a bizonyos támogatást, hogyha az adott településen működő különböző fenntartású intézmények közötti összehangoltság megtörténik. A nem állami intézményfenntartókra vonatkozóan találta meg az utolsó mondatban a helyben élő tanulókra vonatkozó kitétel. Ez azt mondja, hogy a hitéleti szabadságot figyelembe véve, az egyházi fenntartók jogosultságait figyelembe véve, az egyházi fenntartóknak is feladata van itt, tehát az egyházi fenntartók és a további, nem állami fenntartók is a helyben élő – lakóhellyel, tartózkodási hellyel rendelkező – tanulók tekintetében ezt a bizonyos arányszámot be kell hogy tartsák.

A következő felvetése a „legfeljebb” összegekre vonatkozott. Azért legfeljebb összegek vannak ebben a rendeletben végig, mindenhol, mert ez egy felülről zárt kalap, egy 2,8 milliárdos keret, ami nem lehet 3,6 vagy 4,9, csak 2,8 lehet, ezért muszáj azt írni, hogy legfeljebb 61 500, legfeljebb 68 500, hiszen, hogyha háromszor annyi igénylés jön be, mint amennyinek eleget tudunk tenni, akkor élnünk kell ezzel a bizonyos lehetőséggel, és csökkentenünk kell az egy főre adott összegeket.

Az integrációs képességkibontakoztató felkészítés igénylésénél a határidők szerintem nagyon rövidek, nagyon feszesek. Pont a miatt az elektronikus igénylési rendszer miatt van erre lehetőség, amiről beszéltem, amit elmondtam, hogyan fog felállni, és hogyan fogja támogatni a pontos és precíz igénylési adatokhoz való hozzájutásunkat. Az a fenntartói igénylés, amikor nem tudja elvéteni a fenntartó a különböző adatokat.

A 11 tagú előértékelő bizottságra azért van szükség, mert – ahogy én részletesen elmondtam – részben figyelembe kell venni, hogy a 2007/2008-as tanévben a programban bent lévő intézmények által megvalósított szakmai tevékenység és a forrás felhasználására vonatkozó szabályozásnak való megfelelés megtörtént-e, részben a 11/1994-es MKM-rendelet szerinti megfelelést kell figyelembe venni, és bizony, ez egy bonyolult rendszer. Én el is mondtam, hogy azért térünk át az elektronikus igénylésre, mert ez egy bonyolult rendszer. Bizony, az évfolyamokon belüli 25 százaléknál nem nagyobb eltérésnek való megfelelést is figyelni kell, bizony, a települési arálynak való megfelelést is figyelni kell, hiszen a szegregáció kizárásáról van szó, amit nagyon nehéz a mi intézményrendszerünkben tetten érni. Azért van szükség a 11 tagú előértékelő bizottságra - és ezek a munkatársak rendelkezésre állnak az Országos Oktatási Integrációs Hálózaton, illetve a minisztériumban -, hogy ezt a feladatot elláthassuk.

Az utolsó felvetése az uniós források igénylésére vonatkozik. Az uniós források igénylése során a regionális operatív programokban a ROP-os pályázatokban található az a kitétel, amire ön utalt. Azt mondják ezek a ROP-os pályázati felhívások, amelyek beadási határideje éppen mostanában zárult le, hogy közoktatási infra támogatásban - vagyis óvoda-, iskolafelújítás, - létesítés – csak akkor részesülhet egy fenntartó, hogyha figyelembe veszi az esélyegyenlőségi szempontokat. Ez azt jelenti, hogy esélyegyenlőségi helyzetelemzést köteles készíteni, és egy esélyegyenlőségi intézkedési tervet, amiben azokat a lépéseket felsorolja, amelyek megtételét vállalja annak érdekében, hogy például a szegregáló oktatásszervezés ne történhessék meg.

Minden egy irányba mutat tehát: a költségvetési források felhasználása is és az uniós források felhasználása is. Mindez különben törvényileg leszabályozott módon működik, hiszen a közoktatási törvény 85. §-a és a 89. §-a egyértelműen kimondja, hogy a fenntartóknak – akár önkormányzatok, akár kistérségi társulások – figyelembe kell venniük az esélyegyenlőségi szempontokat. Erre minden egyes OKM-es miniszteri rendelet kitér. Ha megnézi, a legutolsó előtti paragrafusban beszélünk arról – úgy emlékszem, abban –, hogy nyilatkozni kell a fenntartónak, elkészítette-e a minőségirányítási program részeként az esélyegyenlőségi intézkedésekről szóló tervét. Ha nem készítette el, nyilatkozni kell arról, hogy melyik képviselő-testületi ülésre hozza be, valamint arról is nyilatkozni kell önkormányzati fenntartó esetében, hogy a pedagógiai programba – a helyi iskolai dokumentumra gondolok – átvezetésre kerültek azok a lépéseket, amelyeket egy adott önkormányzati fenntartó elfogadott az ő önkormányzati intézkedési tervében.

Nem akarok most már nagyon nagy kitérőket tenni, mert nagyon rövid az idő.

Milyen észrevételeket kaptunk még? Azt hiszem, több lényeges észrevétel már nem volt. Ezzel én be is fejeztem, köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Van-e még valakinek kérdése ehhez a témához?

KESZEI SÁNDOR: Egy picit! Mi a lényeg? Hogy az esélyegyenlőségi terv elkészüljön, vagy hogy meg is meg is valósuljon az önkormányzatnál?

HEGYINÉ PALLAGHY SZILVIA: Természetesen az a lényeg, hogy meg is valósuljon.

KESZEI SÁNDOR: Azt hogy tudjuk ellenőrizni? Hogyha elkészítette, ezzel megfelel a pályázatnak, miközben van két szegregált iskolája – lásd: Miskolc. Ugye, tetszik ismerni a helyzetet. Miskolc azt mondja, hogy azokban az iskolákban, ahol szegregáció van, nem pályázik. Ahol nincs szegregáció, mert teljesítette a feltételeket, az pályázik. Ha ez így igaz, akkor baj van az egész rendszerrel.

HEGYINÉ PALLAGHY SZILVIA: A minisztérium – Borovszky Tímea - által kiadott közleményt természetesen ismerem, és köszönöm szépen, hogy a figyelmembe ajánlja. Igazából egyértelmű a válasz, és nem is érdemes a szót szaporítani: nem is lenne értelme az egésznek, hogyha nem volna ellenőrizve, amit vállal egy adott pályázó. Az uniós forrásokról szóló pályáztatás lényege az, hogy az esélyegyenlőségi intézkedési tervében foglalt vállalásokat számon kérjük, monitorozzuk. Az egész veszett fejsze lenne, értelme sem volna beszélni sem róla, ha nem lenne számon kérve, és monitorozva. Be se vállalta volna a kormányzat az egész célprogramot, ha ez nem így történe.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm szépen. Azt gondolom, az esélyegyenlőségi OKM-rendeletet véleményezte a Közoktatás-politikai Tanács.

A következő a szakmai vizsgák lebonyolítására nyújtott támogatás igényléséről szóló ugyancsak OKM-rendelet.

DOMJÁN ISTVÁNNÉ: Ígérem, hogy nagyon rövid leszek. Szeretném kiemelni, hogy nem pályázat, hanem, mint a címe is mondja: igénylés. Gyakorlatilag itt is arról van szó, hogy

megvan a költségvetésben egy meghatározott összeg, amit fajlagosan fel kell osztani úgy, hogy gyakorlatilag október végéig nem tudjuk a vizsgák számát. Ha reflektálnék az eddigi hozzászólásokra, azt mondanám, hogy itt viszont ez alanyi jogú, tehát nincsenek egyéb feltételek, kivéve egyet.

Szeretnék szólni az elmúlt évi eredményről. Az elmúlt évben építettük be először ellenőrzési szempontként, hogy be kellett küldeni a vizsgabizonyítvány-, illetve a törzslapszámot. Az eredmény az volt, hogy a tavalyelőtti 7400 helyett 10800 volt a támogatás, tehát jelentősen hozott ez a konyhára.

Új elem a rendeletben, hogy kimaradt a támogatáskezelő, tehát gyakorlatilag az igényléses rendszernek megfelelően, nem futtatjuk végig az adatokat a támogatáskezelőn, hanem a MÁK vállalja továbbra is a feladatot.

Azt gondolom, teljesen egyértelművé vált a rendeletben a forrásmeghatározás. Az egyes fenntartótípusokhoz egyértelműen rendeli hozzá a forrásokat.

Vita tárgyát képezhetné az előleg, ami a tavalyihoz képest ezer forinttal nőtt. El lehetett volna gondolkodni azon, hogy még egy ezret esetleg, de nem kívántunk kockáztatni. Én azt gondolom, ha így tudjuk emelni az előleget – mert egyre jobban bemérhető a vizsgaszám, éppen az ellenőrzés okán -, akkor ez már jelenthet egyféle biztonságot.

Új elem még, hogy egy feltétel került be, aminek lehet, hogy nem feltétlenül ebben a rendeletben van a helye, de itt is meg kívántuk erősíteni: csak azok igényelhessék, akik egyben vállalják azt, hogy a vizsgák után, amikre a támogatást felvették, gondoskodnak a javító-pótló vizsga megszervezéséről. Ez most már be fog kerülni a szakmai vizsgáról szóló rendeletbe is, de miután még nincs meg a szakmai vizsgarendelet, előkészítés alatt áll, és nem a mi rendeletünk, az oktatási-kulturális tárca ebben a pontban kívánt valamiféle garanciát szerezni, ne kerülhessenek a gyerekek abba a méltatlan helyzetbe, amibe kerültek: hogy júniusban eredménytelenül vizsgáznak, és nincs intézmény, amely kötelezett lenne októberben a javítóvizsga megszervezésére. Ennyi az új elem, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérem szépen a szakmai oldal véleményét.

DR. DOBOS KRISZTINA: Szeretnék jelezni, hogy nagyon elégedettek vagyunk, mert végre rövid, nem túlburjánzó rendelet, bár a hat paragrafusból az ötödik és a hatodik a fenyegetésről, illetve a visszafizetésről szól, de ez világos, érthető.

Egyetlen kérdésünk lenne. A február-márciusi vizsgák kifizetése májusban, illetve a május-júniusi vizsgák kifizetése decemberben történik. Az informatika korábban nem lehetne gyorsabban? Egy kicsit túl lassúnak ítéljük meg, de egyébként korrekt, viszonylag kevés táblázatot kell kitölteni, tehát nincsen kifogásunk ellene.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szakszervezeti oldal?

MENYHÁRT PÁL: Nekem csak annyi lenne a kérdésem, hogy ez a 6 ezer forint akkor nem 6 ezer forint. *(Domján Istvánné: Így van.)* Ha csak így nézzük, tízezer forintot tetszik mondani, a vizsgaelnököket a kamara, az OM és nem tudom, ki adja, 1960 forintért senki nem jön el. Egyetlen kirívó példa, egyetemről küldtek ki embert, és ő azt mondta, hogy 4500 forint kell. Eleve elvitte már azt. Figyelembe kellene venni a szakmákat, hogy hány kérdező tanár van. Teljesen ki van hagyva belőle a gyakorlati oktató, aki felkészíti. Egy vizsga nem így működik, hogy bejön egy tanár, és el van intézve. A fenét: föl kell rá készülni, két napot előtte, két napot

utána, be kell fejezni, és a többi, és a többi. Ezt a 6 ezer forintot keveslem. (*Domján Istvánné: Előleg.*) Előlegként is keveslem. De most már ön nyilatkozott...

DOMJÁN ISTVÁNNÉ: Ez tavaly is így volt, tavaly is előleget adtunk, csak akkor 5 ezer forint volt, és 10 800 lett a vége.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szülői oldal!

KESZEI SÁNDOR: Milyen pótvizsgaidőszakok vannak? Tudom, hogy az érettségivel megszűnt. A szakmai vizsgáknál milyen lehetőségek vannak?

DOMJÁN ISTVÁNNÉ: A végén mindenre válaszolok.

KESZEI SÁNDOR: Köszönöm szépen. Önkormányzati oldal!

DR. SÁSKA GÉZA: Köszönjük szépen az előterjesztést. Miután ez egy technikai jellegű előterjesztés, ismét kérem, engedje meg, hogy továbbítsam a polgármesteri hivataloknak, akik technikailag észrevételezik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kisebbségi oldal már nincs jelen.

Én egyetlen kifogást szeretnék tenni, ez pedig az 5. § - a fenyegető paragrafus – (5) bekezdéséhez tartozik: a nem állami intézmények esetén a fenntartó a 2008. évi támogatásairól történő elszámolása keretében, a kötött felhasználású normatíváknál számol el, ugyanakkor 2008. december 31-éig a fel nem használt összeget vissza kell fizetni. Mi duplán megdolgozzuk mindezeket a megpályázható pénzeket, mert visszafizetjük, meg elszámolunk, aztán január 31-éig újra elszámolunk róla. Köszönöm szépen.

DOMJÁN ISTVÁNNÉ: Ez a kérdés tavaly is fölvetődött, hogy a nem önkormányzatiak elszámolását miért szigorítjuk meg. Nem szigorítjuk. Itt jelenik meg, hogy az önkormányzatra az Áht. és a végrehajtási rendelet ugyanazokat kötelezően előírja, erre a körre pedig itt kerül előírásra. Nincs különbség a kettő között. Lehet, hogy a rendelet kapcsán így látszik, de valójában ugyanazok az előírások vonatkoznak rájuk.

A Krisztina kérdésére válaszolva: lehet, hogy lehetne, de gondold meg, hogy mikor van költségvetési törvény, és rendeletalkotási kötelezettség van. A február-márciusi vizsgákig egyszerűen nem tudjuk megcsinálni. A másik, hogy a február-márciusi vizsgák száma nem jelentős. Ez senkinek nem okozott még gondot, ilyen igények a fenntartóktól és az iskoláktól sem jelentek meg. Egyébként viszont el lehet ezen gondolkozni. Én azt gondolom, hogyha így sikerül évről évre emelni az előleget, és a vizsgaszám bemérhető lesz, mert ezzel párhuzamosan viszont az NSZI-ben sor került a vizsgaregisztrációra, tehát lesz vizsgaszám, ami eddig nem volt, akár azt is lehet mondani, hogy normatív leosztás, ezzel a feltétellel, és kész.

Az ön észrevételeiről azt tudom mondani, hogy feltehetően mindenben igaza van, hogy ehhez hozzá kell tennie. Talán ez nem hivatalos vélemény, de az a szakmai véleményem – hadd legyek ennyire privát ebben a kérdésben -, hogy ha ennyit kér, akkor egy másik elnököt kell talán hívni.

MENYHÁRT PÁL: Nem tudok. Sajnos küldik. Az utolsó pillanatban derül ki, amikor ott van.

DOMJÁN ISTVÁNNÉ: Akkor jelezni kell, hogy ilyeneket nem kell küldeni, hanem olyat, aki megfizethető. Lehet, hogy ezt ki kell egészíteni, de azért vannak iskolák, akik ebből működnek.

Azt a differenciálást, amit ön az előbb igényelt, a most készülő rendeletben lesz, de az nem a mi rendeletünk. Hogy a részszakképesítéseknél, a ráépüléseknél differenciálja a vizsgadíjakat, az most készül.

KESZEI SÁNDOR: Nekem nem tetszett válaszolni.

DOMJÁN ISTVÁNNÉ: A vizsgaidőszakokat a 20/2007. és a 21/2006. rendelet is rögzíti. Háromszor van vizsgaidőszak: a február-márciusi vizsgák, a május-június vizsgák és a szeptember-októberi vizsgák. Az a probléma, hogy októberben tudjuk meg a végső vizsgaszámot. Igyekszünk a lehető legnagyobb előleget juttatni, de a végső vizsgaszámunk októberben van.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azt gondolom, hogy a Közoktatás-politikai Tanács a szakmai vizsgák lebonyolításához nyújtott támogatásáról szóló OKM-rendeletet véleményezte. Ebben a sorozatban az utolsó a szakmai és informatikai fejlesztési feladatok támogatásáról szóló rendelet.

Kérem a kormányoldal előterjesztését.

AMBRUS ISTVÁN: Ennek a témakörnek Simon Henrietta az előadója, és Nagy Gyöngyi Mária fogja még kiegészíteni. Összesen három percet kértek.

SIMON HENRIETTA: Nagyon röviden, ami változás várható, és ami nem változik. Létszámarányosan megmarad a fő összeg, amit a fenntartó a szokott, megismert formában, a szokott, meghatározott dolgokra fordíthat: szakmai és informatikai eszköz. Csökkentettünk, nem határoztunk meg semmilyen kötelező elemet, hanem a jogszabályok alapján, a maga koncepciója alapján dönti el a fenntartó, hogy az adott intézmény mire fordítja a lehívott összeget. Azért automatizált, mert csak a Kincstár játszik benne szerepet, ezáltal továbbra is tudjuk csökkenteni, nem kell semmilyen mellékletet benyújtani, csak az igénylőlapot. Minden, ami a Kincstárban nyilvántartásban van, az itt szerepet játszik.

A másodikat most kihagyva, a harmadik része szerint minden háromezres vagy az alatti település, hogyha óvodai vagy általános iskolai feladatot lát el, feladatellátási helyenként nyújthatja be a pályázatot. Ez azt jelenti, hogy a nyári átszervezés kedvezett azoknak a kistélepüléseknek, ahol kistélepülési társulás van, vagy több tagintézményből áll egy intézmény: minden intézményegységre lehet pályázni kvázi 3 millió forint összegben, meghatározott szakmai és informatikai, illetve taneszközre. Itt is jöhetnek a saját egyéni kívánalmak, a jogszabályi kereteken belül, tehát hagyjuk érvényesülni az intézményeket, hiszen a pályázati bírálat ez alapján fog történni.

A szempontok is megvannak, erről lesz egy kis adminisztráció, ez vitathatatlan. Ezek alapján dönti el külső szakértő – akit a névjegyzékről választunk –, hogy megfelel-e a jogszabályi kereteknek, és a miniszter hozza meg a döntést, hogy megítéljük-e a támogatást.

A harmadikat átadnám a kolléganőmnek.

NAGY GYÖNGYI MÁRIA: Az új elem a rendeletervezetben, hogy a pedagógiai szakszolgálatok egy köre is támogatást kap – hiszen a tanulói létszámhoz kötöttről ők mindig kimaradtak. A pedagógiai szakszolgálatok közül a nevelési tanácsadás, a tanulási képességet vizsgáló szakértő, a rehabilitációs tevékenység és a logopédiai ellátás, ami most szerepel a rendeletben. Természetesen az igénylés alapja itt nem a gyermeklétszám, hanem a szakszolgálatban alkalmazott pedagóguslétszám, ugyanúgy, mint a normatív támogatásnál. Azt hiszem, senkit nem kell meggyőznünk arról, hogy nekik is szükségük van ezekre az eszközökre ahhoz, hogy korszerűen dolgozzanak. Külön jelenik meg szakértői és rehabilitációs bizottságonként egy 300 ezer forintos támogatás igénylésének a lehetősége, amellyel az NFT-I. keretében standardizált WISC-IV teszt beszerzése és a tanfolyam elvégzésének a támogatása történne meg. Hiába fejlesztünk, ha nem tudunk arról gondoskodni, hogy azonnal mindenütt megjelenjen. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azt gondolom, kezdjük el! Szakmai oldal?

DR. DOBOS KRISZTINA: Szeretném leszögezni, nem gondolom, hogy az azon nyomban megkapott rendeletekről szakmai véleményt tudna bárki is mondani, de az biztos, hogy a szakmai oldal nem tud. Ezt nem is tekintem véleménynek, legfeljebb megjegyzéseknek, mellékes megjegyzéseknek, és kérem szépen, hogy eztán ne legyenek ilyen rendeletek, amelyeket azon nyomban kellene véleményezni.

Nekem három alapvető kérdésem van.

Vizonylag nagy összeget jelent ez informatikai fejlesztésre. De hogy a programtanács által akkreditált szoftvereket lehet vásárolni, kérdés, versenytörvény és egyéb kérdésekben nem jelent-e komoly problémát.

Másrészt hogy mely szoftverekre van szükség egy adott iskolában, egy adott iskolatípusban vagy akár egy szolgáltató intézményben, én azt gondolom, jó lenne, hogyha tényleg szakmai úton történne az eldöntése, nem pedig másként.

Az előző informatikai fejlesztés, amely lezajlott az elmúlt időszakban, számos problémát rejtett magában. Ha úgy tetszik, az a kérdés is felmerült, hogy összeférhetlenségek voltak, túlzott árakkal kalkuláltak egyes cégek, olcsóbban meg lehetett kapni, hogyha nem azon a programon keresztül vette meg valaki. Én semmiféle védelmet nem látok itt, hogy ez a pénz valóban az oktatásé legyen, ne pedig egyes cégek meggazdagodását szolgálja.

Az utolsó észrevételem pedig – mondom, ez csak észrevétel: azt gondoljuk, hogy ha informatikai fejlesztési program van, akkor először egy koncepciót szeretnénk látni. Miután ennek már volt előzménye, igen sok pénzt költöttünk, és hogyha már folyamatosan sok pénzt költünk az informatikai fejlesztésre, lássuk már azt tartalmi, szakmai koncepciót, ami alapján elküldjük ezt a pénzt!

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szakszervezeti oldal!

MENYHÁRT PÁL: Én csak örülni tudok ennek a támogatásnak. Iskolai szinten ez hat számítógépet jelent. Nem is mondanám ezt fejlesztésnek, inkább csak felújításnak vagy karbantartásnak. Ezek a számítógépek pontosan azok a készülékek, amelyek két percen belül már nem érnek semmit. Az a legnagyobb baj, hogy a szakképzési hozzájárulásból tudunk

informatikai rendszert beszerezni, és most annak a fejlesztése ebből éppen csak hogy kijön. Nem tudom, ez a 30 milliárd élő még, az interaktív tábla?

SIMON HENRIETTA: A TIOP-ra gondol?

MENYHÁRT PÁL: Nem tudom, minek nevezik, de ebből a pénzből nem ártott volna.

AMBRUS ISTVÁN: Majd válaszol az előterjesztő.

MENYHÁRT PÁL: A fejlesztést inkább onnan kapjuk, ez pedig majd... De köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szülői oldal! *(Keszei Sándor jelzi: nem kíván szólni.)*  
Köszönöm szépen.

Önkormányzati oldal!

DR. SÁSKA GÉZA: Ezt most konzultációnak tekintjük, és egyetérték a szakmai oldallal, kell majd egy koncepció, hogy tudjuk, mire is van szükség. Mindig üdvözlöm a fejlesztési elképzeléseket, de általában sokba kerülnek és nagy bajt okoznak.

A másik, hogy itt szóba került a Wechsler Gyermek Intelligenciateszt. Ez az egyetlen ilyen intelligenciateszt van, amit a szakma elismer, amiért állami támogatásnak kell mellé állnia? Ezt meg kell nevezni. A megvásárlásával kapcsolatban pedig, hogy ezt ki forgalmazza. Nem kell válaszolni, csak miután konzultációról van szó, ezeknél a nagyon pontos, nagyon precízen előírt, dolgoknál a közpénzek körültekintő kezelésére hívom fel a figyelmet.

Végezetül egy általános megjegyzés a szakszervezetekhez és a mai napirendi pontokhoz. Azt érzékelem, itt megint arról szól, mire kell több közpénz. Most erről beszélünk, három nappal ezelőtt meg arról beszélünk, hogy azért kell iskolákat bezárni, mert nincsen közpénz. Láthatóan ez a két magatartás nincs meg, és azt is érzékelem most, hogy az a népi bölcsesség, miszerint a kapott ecet édesebb, mint a vett méz, igaz, de ráadásul még kevés is. *(Derűlttség. - Menyhárt Pál: Te is voltál igazgató!)* Hogy a dolognak mi a tárgya, és hogy az ember hogy viselkedik egy adott pozícióban, ezt most válasszuk is szét. Hogy az adott székben ülve mi az optimális magatartás? Természetesen az, amit a szakszervezeti oldal mondott – de azért ki kell mondani, hogy miről szól ez a dolog: nevezetesen, hogy ha az expanciónak nincsen fékje, és csak a szándékok moralitása van, akkor olyan nagy katasztrófát okoz, mint amilyen nagy összeomlást okozott most a közoktatási rendszerben. Ez az, amit itt konzultáció gyanánt és csak félve merünk elmondani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyetérték az oldalakkal, nehéz véleményezni azt, ami most került az asztalunkra. Szeretném mindenkinek azt mondani, hogy ha a 7. oldalon a lap tetejét elolvassuk, akkor a fenntartónak bőséges ideje van különböző koncepciók kialakítására, tekintettel arra, hogy a pénz folyósítása majd 2008 októberéig fog megtörténni, akár állami, akár nem állami szférára. Ez a dolog egyik része.

A másik része pedig: szeretném megkérdezni, hogy itt is kell-e szakmai és pénzügyi beszámoló december 31-éig a folyósított pénz elszámolására. Hogyha lehetne, szeretnénk kérni az oktatási tárcát, hogy kiméljen már meg bennünket olyan négy-öt-hatoldalas informatikai beszámolóktól, amelyek szerint használjuk-e a szoftvert, ki fér hozzá, a titoktartást ki koordinálja

stb., stb. Karácsony előtt öt perccel öt és fél oldalban ezt nagyon sok intézmény esetén meglehetősen nehéz összegezni.

Köszönöm szépen. Kérem a kormányoldal válaszát.

SIMON HENRIETTA: Dobozos szoftverek vásárlására is van lehetőség. Két szakasz szabályozza, hogy milyen módon, pont a kereskedelmi aggályok elkerülése végett. A miniszter által akkreditált ügyviteli szoftver csak egy lehetőség, mindenki eldönti. Reményeink szerint ez így marad. Ugyanakkor, ha például egy autista gyermek fejlődéséhez szükség van egy szoftverre, ha bizonyítottan a tanuló fogja használni, természetesen piaci alapon meg lehet vásárolni a támogatásból. Ennek az automatizált pályázatnak pont az a lényege, hogy a helyi igényekre szabottan lehet informatikai, szakmai, és ebbe semmilyen beleszólásunk nincsen.

Az első évben volt egy olyan fajta – az IBM bérleti szerződésre gondolok, én csak itt tudok egy céget -, tavaly már nem volt. Ha a fenntartó maga költötte el a támogatást, akkor értelemszerűen az összeghatárt figyelembe véve, közbeszerzés útján, illetve az elszámolás alapján megteheti, hogy az intézmény a piacon vásárolja meg attól, akitől akarja. Ilyen korlát nincsen.

Lehet, hogy most egy kicsit pontatlan leszek, szívesen kérnék egy konzultációt az ülés után. A tavalyi rendelettel kapcsolatban az volt a koncepció, a közoktatási törvény kimondja, hogy 2008. szeptember 1-jéig minden intézmény – teljesen mindegy, hogy hány feladatellátási helyen dolgozik – rendelkezze azokkal a kötelező eszközökkel, amelyek a 11/1994-es MKM-rendelet 7. számú mellékletében tételenként fel van sorolva. Az elmúlt évben is azt hangsúlyoztuk, hogy minél többet erre használjanak ott, ahol lemaradás van, hiszen beszéltünk 30-40 éves eszközökről is. Itt is teljesen szabad kezet kaptak a fenntartók. Tehát nem biztos, hogy mindig az informatika... Ennek a rendeletnek is az a koncepciója, hogy a fenntartó eleget tegyen ennek a kötelezettségének, kvázi elkerülve a bezárást is, hogyha nem felel meg a szakmai eszközre vonatkozó feltételnek. Jövőre lezárul ez a négyéves periódus. Egyetértek azzal, hogy kell egy szakmai koncepció, ami akár központilag meghatározza, és együttműködve a társulási, önkormányzati képviselői területekkel, hogyan kellene megint hosszabb távra tervezett módon meghatározni egy ütemet, hogy az ilyen kiemelt célok megint beazonosíthatók legyenek a tervezési időszakban.

A szakszervezeti oldalnak jelezném, nem tudom, hogy a 30 milliárd 30 milliárd-e, de a TIOP, ahol van 10 gyerekneként egy számítógép meg palatábla... – bocsánat: interaktív tábla (*Derültség.*) –, úgy tudom, regionális szinten lehet pályázni a TIOP keretében.

Itt jegyezném meg: az egy EU-s elvárás, hogy ilyen nagy horderejű beruházásokat támogat, ellenben az üzemeltetéshez, működtetéshez, karbantartáshoz – tudjuk, hogy ami gép, az el is romolhat –, illetve akár a tanulási módszerekhez kívánjuk adni fő koncepcióként a maradék automatizált részt, amit még nem költött el a fenntartó, hogy ezeket akár szerelésre, üzemeltetésre, összekapcsolásra, akár nyomtatófestékre használják. Ez tehát egy koncepció második része.

Az önkormányzati szakterület véleményét köszönjük. Értelemszerűen, hogyha egyéni észrevételek vannak, a szokásos módon szintén köszönöm.

A nem állami oldal észrevételére:

A szakmai beszámoló határidejét kitöltük, értelemszerűen mi is tanultunk abból a hibából, hogy egy 12-ei határidővel közzétett adatlap esetében ez nem volt túl szerencsés, rövid volt.

Az ügyviteli szoftverek ellenőrzése sajnos kötelező volt. Vagy azt választhattuk volna módszernek, hogy külön megküldjük, a szakmai adatlaptól függetlenül, vagy – ahogy tettük –

összekötjük a kettőt. Biztos, hogy nem lesz már az idén, mert ez egyszeri. Tavaly nem írtunk ki új akkreditációt, az idén majd döntenünk kell azzal, mit csinálunk azzal, amit 2005-ben létrehoztak. Biztos, hogy rövidebb lesz tehát, ésszerű határidővel: áttoltuk januárra. Le fogjuk rövidíteni.

A pénzügyi beszámólótól nem tudnak szabadulni sem az önkormányzati, sem a nem önkormányzati fenntartók. Külön jogszabály, a 20/96-os, illetve az Áht. Végrehajtási rendelete alapján kötelező pénzügyi beszámólót készíteni. Szerintem annyi könnyebbsége van a pénzügyi elszámolásnak, hogy nem létszamarányosan kell, hanem a kapott összegekről.

NAGY GYÖNGYI MÁRIA: Az én válaszom rövid: igen, ez az egy olyan teszt van, ami most frissen jogtisztán megvásárolható, és valóban a szakmai pszichológia, a szakma követelményeinek megfelelően standardizálásra került. Most zárult le. Szeretnénk ezt folyamatosan feltölteni, mert tudjuk, hogy a diagnosztikai vizsgálatok során a „letöltötte”, „valakitől kapta”, „kölcson kértem”, „máshol bevált” a jellemző. Eddig nem kapott elég figyelmet, és főleg ráfordítást az utóbbi évtizedekben, hogy standardizált tesztek álljanak rendelkezésre. Ez egy folyamat első lépése. A diszkalkulia van olyan helyzetben, hogy talán egy év múlva az is lesz.

AMBRUS ISTVÁN: Befejeztük, köszönjük szépen.

ELNÖK: Egyetlen kérdésre szeretnék visszatérni. Nehéz lesz a 11-esnek a 7. számú mellékletét abból a pénzből teljesíteni augusztus 31-éig, amit októberben fogunk megkapni.

SIMON HENRIETTA: Bocsanat, ezt kifelejtettem! Az októberi egy legvégső határidő, és reményeink szerint mi is ki fogjuk tolni. Tavaly beleestünk abba, hogy újra ki kellett írni, mert megmaradt pénz, ezért októberben utaltunk. Nem az a cél, hogy akkor kapják meg a pénzt, hanem minél hamarabb, hogyha zökkenőmentes lesz a pályázat lebonyolítása. Az automatizált pályázattal nem lesz gond, az augusztus, és az a nagyobb összeg.

ELNÖK: Köszönöm szépen mindenkinek a munkáját...

AMBRUS ISTVÁN: Elnézést, jeleztük, hogy lesz a különfélék keretében mondanivaló. Szeretném köszönten Balogh Gyula urat, aki a napot végigvárta. Ő az Országos Oktatási Integrációs Hálózat vezetője. Mint említettem, Keszei Sándor úr kérdést kíván föltenni az integrációs hálózat működésével kapcsolatban. Kérem, hogy akik itt maradnak, hallgassák meg, és a jegyzőkönyv részeként kezeljék. *(Zaj, többen távozni készülnek.)*

HEGYINÉ PALLAGHY SZILVIA: Elnézést, kollégáim az Educatio Kht.-ből, a Váci útról jöttek, és tíz óra óta itt várnak az egyebek napirendi pontra! Ezért maradtam jómagam is.

AMBRUS ISTVÁN: Akik nem maradnak itt, a jegyzőkönyvből megismerhetik.

DR. SÁSKA GÉZA: Elnézést, én nagyon fontosnak tartom, de a miniszterelnök úr most tart egy ilyen... Szívem szerint örülnék, ha adna egy alkalmat, hogy akár nem ilyen keretek között, én meghallgatnám.

BALOGH GYULA: Nagyon szívesen, és ha úgy gondolja a tanács, egy következő alkalommal ismét állunk az önök rendelkezésére. Most kíváncsian várom a kérdéseket.

KESZEI SÁNDOR: De akkor első napirendi pontként javasolom! Amikor Daróczi úrék itt voltak, első napirendi pont volt. Nem értek egyet azzal, hogy utolsó napirendi pontként tettük. Mi legyen tehát? Egy gyors valamit?

AMBRUS ISTVÁN: Sándor, te azt írtad nekünk, hogy kérdést szeretnél feltenni az integrációs hálózat tevékenységével kapcsolatosan.

KESZEI SÁNDOR: Kérdéseket – amiknek egy részét föl is tettem.

AMBRUS ISTVÁN: Kérdéseket, igen. Ha ezeket a kérdéseket fölteszed, akkor Balogh úr eldönti, hogy most helyben válaszol, vagy önálló napirendi pontra javasolja, és akkor a következő ülésen egy önálló napirendi pont keretében tárgyaljuk. Ez a két alternatíva tűnik szervezésileg megoldhatóknak.

KESZEI SÁNDOR: Kérdéseim vannak. Ezek számunkra oktatáspolitikai kérdések, és azt mondjuk, hogy az integrációs program, ami most folyik, az évtized egyik nagy eseménye a szülők számára. Szeretnénk tisztán látni, és szeretnénk választ kapni azokra a pontokra, amiket mi nem értünk.

Az egyik kérdés volt, hogy ez romakérdés, cigánykérdés vagy a halmozottan hátrányos helyzetű tanulók kérdése. Nekünk szakemberre van szükségünk. Van roma egyesületünk is, aki viszont azt mondja, hogy ez nem mindegy.

Még egy fontos: hogy minek nevezzük. Az előbb is elcsúszott egypár személynél az, hogy a cigányokat szembeállította a magyarokkal. A cigányok is magyarok.

Volt egy ilyen kérdésünk, hogy a „cigány” szót használjuk, vagy a „roma” szót, hiszen két nyelvről van szó. Jeleztem, van olyan egyesületünk, ami roma egyesület, és megsértődik, ha azt mondjuk, hogy cigány egyesület, és fordítva. Sok mindent támogatunk a kisebbségi kérdésekben – ezt is támogatnánk. Például az lenne az egyik legfőbb eredménye – föl is merült a szülők minősítése pozitív-negatív irányban -, hogy itt nemcsak a pedagógusokat kell kiképezni, nemcsak a szakértőket, hanem a szülőket, tehát a szülőket kellene egy nagy képzés alá venni.

Nekünk volt egy olyan lehetőségünk, hogy 52 milliót nyerhettünk volna egy pályázaton. Nem mertük elvállalni, túl nagy falat volt, nem volt hozzá elég segítségünk, de most az uniós pályázatokban meg egyebekben – nem ez a kérdésünk – legalább százmilliót bele kellene invesztálni a szülőkhöz is, hogy ennek valamilyen eredménye legyen.

Ez volt tehát az egyik kérdésünk, hogy romáknak, cigányoknak vagy magyaroknak nevezzük. Már azt is jeleztem, hogy az Akadémiához fordulunk ilyen kérdéssel, hogy hozzunk valami szót, valami kifejezést rá, mert ez három dolog, és a romák számára, mindenki számára sértő, hogyha valamit mondunk. Ez lett volna az első kérdésem.

A másik kérdés, ami felmerült, hogy ezekre az integrációs programokra hogyan tudjuk mi beiskolázni a tanulókat, ha mindig csak iskoláról van szó. Melyik iskola vesz részt? Van egy KIFIR, amelyik megmondja, melyik iskolában mire lehet jelentkezni. Nem tudják a szülők, hogy hol vannak a képességkibontakoztató oktatások. Önök megkeresik? De ők nem találják oda! Van honlapunk is. Azt szeretnénk, ha nyilvánosságra kerülne, hogy hová lehet, sőt, a KIFIR-be

bekerülne. Ezt már most javasoljuk – mert többfélét javasolunk, ezt is -, hogy be tudják majd iskolázni oda a gyerekeket.

Volt olyan problémánk – de azt már tisztáztuk, meg esetleg nem is most kell tisztázni, hanem majd megkeresem osztályvezető asszonyt, és segít szakmai kérdésekben -, hogy melyik iskolákban. A jogszabály középiskolát is írt. Miért vesszük ki a középiskolát a támogatottak köréből, amikor pontosan azt akarjuk, hogy érettségizzenek a gyerekeink? Hogyha erre van válasz, örülnék.

Fölmerült még a program, az iskolai integrációs program minősége. Azért kérdeztem, mert ezzel legitimizáljuk. Ha azt mondjuk, hogy ez akkor megtörtént, de nem került az OKNT elé, most meg kellene csinálni egy igazi, jó programot, ennél bővebbet. Ez miniszteri programcsomag, tehát nem kerettanterv. Most vizsgáljuk mi a kerettantervet és a miniszteri programcsomagot. Ez most egy miniszteri pedagógiai program. De ha programcsomag lenne, amit nem lehetett öt év alatt fölállalni, most viszont föl lehetne állalni, és ezzel legitimizálnánk, hogy van egy hivatalos miniszteri programcsomag, amiben még tankönyvek is lehetnek, meg akármi, hiszen valamit itt csinálni kell. Ilyen és ehhez hasonló kérdéseink vannak.

A másik, hogy erőltetettnek tartjuk ezt az integrációt, és hogyha ez nem romaintegráció... Biztos hallottak a Tatai-Tóth-féle fellépésről... *(Balogh Gyula: Természetesen.)* Hogyha tehát ez nem romaintegráció, hanem a halmozottan hátrányos helyzetűek integrációja, és ennek nyilván egy része a romák vagy cigányok integrációja, akkor mit tudunk tenni, hogy elfogadottabb legyen a szülők körében. Mert jeleztem az előbb, hogy ez megosztja a szülői társadalmat is.

Nem akarok többet. Akármit mondtok, nekünk jó, mert nincs információnk.

BALOGH GYULA: Köszönöm szépen. Valóban 10 óra óta vártam, de megérte, hiszen csak belehallgatva is ebbe a magas színvonalú vitába, látom azt a felelősséget, amivel önök képviselik Magyarország különböző szervezeteit, oldalait. Külön örülök annak, hogy a szülői szervezet vezetőjeként – több szülői szervezet vezetőjeként – találkozhatok önnel személyesen is. Ha megengedi, egyúttal kezdeményezném is azt, hogy az Országos Oktatási Integrációs Hálózat és a szülői szervezet között létesüljön együttműködési megállapodás, partnerségi megállapodás, mert rendkívül fontosnak tartjuk ezt. Nemcsak a szülői szervezettel, hanem minden más, a hazai közoktatásban már működő érdekvédelmi szervezettel – különösen például a Történelemtanárok Egyesületével, az Osztályfőnökök Egyesületével -, amelyekkel ezeket a gondokat, problémákat illetően szeretnénk, ha kölcsönös párbeszéd, egyeztetések folynának, adott esetben szakmai jellegű vitákon keresztül, de közösen tudnánk képviselni.

Röviden válaszként azt tudnám mondani önnek, hogy számunkra az integráció egyáltalán nem egy cél, nem egy légvár, bármiféle futurisztikus képződmény, amit szeretnénk megvalósítani, sokkal inkább egy eszköz. Eszköz annak érdekében, hogy valamennyi magyarországi tanuló, tekintet nélkül arra, hogy halmozottan hátrányos helyzetű-e, roma, vagy adott esetben egyik kategóriába sem tartozik, képességeinek maximális kibontakoztatása révén fejthesse be általános iskolai vagy bármilyen tanulmányait.

Azt szeretnénk, hogyha az eszköze lenne ennek az integráció. Azért eszköze, mert úgy gondoljuk, több nemzetközi felmérés, a PISA-vizsgálatok arról számolnak be, hogy Magyarországon a jelenlegi oktatási rendszer erősen szelektív mechanizmusok felé tart, és – hogy a költőt idézzem – így mindenik determinált valamilyen szinten, tehát determináljuk a szegénységet, determináljuk adott esetben a származásból fakadó hátrányokat. Ezzel a

közoktatásnak valamit kezdenie kell, főleg a demográfiai mutatók miatt, hiszen egynéhány éven belül nem lesz, akinek a vállán nyugodjék ez a gyönyörű ország.

Szeretném kérni, ha kérhetem, hogy egy szélesebb szakmai fórum előtt – ha lehet, esetleg első napirendi pontként, de nem ragaszkodom ehhez – beszélhessünk arról a tizenegy pontról, amit mi most szeretnénk megvalósítani. December óta vagyok az Országos Oktatási Integrációs Hálózat vezetője. Tizenegy pontba sűrítettük mindazokat a tevékenységeket, amiket már elkezdtünk. Tudjuk, hogy ez egy átmeneti időszak, hiszen nagyon-nagyon sok dolgot nem lehet, nem is szabad megváltoztatni – a legfontosabb pedagógiai elv talán a fokozatosság elve -, de rendelkezünk a szükséges egyeztetésekkel, amelyek eredményeként a 2009/10-es évben, amiről osztályvezető asszony is beszélt már, egy teljesen más rendelettervezet kerül önökhöz. Olyan rendelettervezet, amely immár kifejezi azt a szakmai elvárást, azt a sok-sok egyeztetést és tapasztalatot, amit ezzel kapcsolatban szereztünk.

Tehát azt kérném, hogy hadd térjünk erre vissza, és ha gondolják, akkor megadott időkeretek között – ha lehet, negyed órában, tíz percben, amennyire teret kapunk – ismertetnénk ezt a bizonyos tizenegy pontból álló programtervünket, ismertetnénk, hogy mit szeretnénk, és miben kérnénk az önök segítségét.

Még egyszer szeretném megerősíteni, hogy a szülői szervezetekkel kiemelten fontosnak tartjuk a szakmai együttműködést, és kérem, hogy erről esetleg majd beszélgessünk négy szemközt.

HEGYINÉ PALLAGHY SZILVIA: Köszönöm, én is szeretném kiegészíteni. Keszei úr már volt is bent nálunk, hiszen a pedagógiai programot mi küldtük meg, illetve a tavalyi nyertesekkel kapcsolatos információkat. Én ezt folytatni javaslom. Hogyha van fél órája, én itt vagyok majdnem minden nap – kivéve, amikor kinti programokon kell részt vennem -, nagyon szívesen megmutatom, hogyan ágyazódik be ez egyéb más keretekbe, hogyan ágyazódik be nemcsak a közoktatási törvénybe, hanem az egyenlő bánásmódról szóló törvénybe, és hogyan támogatják ezt meg egyéb, más dolgok. Számos olyan célprogram van – nemcsak ezek a normatív támogatások, amikről itt mi most beszéltünk, hanem egyéb, más célprogramok -, amelyek mind az esélyteremtést, a hátránykompenzálást szolgálják, és egységben látni, hogy mi van az óvodában, az általános iskolában, a középiskolában, a felsőoktatási intézményekben, és ha beszélhetünk röviden például a felnőttképzésről. Egységben kell tehát ezt látni, kezelni, és úgy lehet leginkább a mélyére látni. Én ezt javaslom.

PAULIK ANTAL: Csak hogy megkíméljem a Tudományos Akadémiát: a kisebbségi törvényt osztályvezető asszony már a figyelmébe ajánlotta. *(Keszei Sándor: Elovastam.)* Abban szerepel, hogy a magyarországi roma/cigány kisebbség. Bármelyik elnevezés használható, hiszen az Országos Cigány Önkormányzat saját megnevezésére a „cigány” önkormányzat kifejezést használja. A roma egy európai trend, az utóbbi tíz évben kezdték el a romákat románoknak nevezni nemzetközi szinten. Magyarországon is eléggé terjed, abból fakadóan, hogy a „roma” a három markáns magyarországi cigánycsoport egyikének az anyanyelvén azt jelenti, hogy „ember”. A magyar anyanyelvű cigányok nem feltétlenül használják azt, hogy roma. Korábban a „cigány”-t használták, és a beások se mindig szeretik azt, hogyha őket romának nevezik. A legegyszerűbb, ha megkérdezed attól, akivel éppen beszélsz, hogy neki melyik az anyanyelve, mert ehhez képest nevezhető cigánynak vagy romának, de egyik sem sértő most már – legalábbis remélem -, merthogy törvényben is megjelent. Talán nem nevezhető sértőnek.

KESZEI SÁNDOR: Van roma egyesület, aki kikéri magának.

PAULIK ANTAL: Valószínűleg az az a csoport...

KESZEI SÁNDOR: Elkülöníti magát. Egyébként fordítva gondoltam: miért mondjuk a magyarokra, hogy magyarok.

HEGYINÉ PALLAGHY SZILVIA: Messze vezető filozófiai kérdés.

Én elmondtam, azzal kezdtem, hogy elmondtam a halmozottan hátrányos helyzetű gyermekről azokat a kitételeket, ami alapján beazonosítható: szegény sorsú, aluliskolázott szülők által nevelt gyermek. Ezzel kezdtem az egész felvezetést, és kitértem erre is, amit Keszei úr mondott, hogy ez nem romaprogram, nem cigányprogram, hanem pont ezeknek a legsérülékenyebb gyerekeknek a megtámogatása, megsegítése érdekében egy olyan, a pedagógiai kultúrát megreformálni vágyó, ebből a célból megszületett program, amire nagy szükség van itt most, hiszen tudjuk, hogy ez egy szelektív oktatási rendszer, a mi oktatási rendszerünk. Szerintem visszatérni azokra a kérdésekre, amikre én már korábban válaszoltam, igazából most nem érdemes.

Amit Balogh Gyula, az Integrációs Hálózat vezetője feljárnlott, ennél jóval továbblépne. Ő nem ezekről a dolgokról akar beszélni, hanem arról a távlati tervről, amelyben nemcsak az Integrációs Hálózatnak a költségvetési források alapján végrehajtandó tevékenysége van benne, hanem az Integrációs Hálózat egy hatalmas uniós forrás gazdája lesz 2007. és 2013. között, és felelőse lesz az esélyteremtő források minél célszerűbb, minél hasznosabb felhasználásának. Ő ennél sokkal többet ajánlott, nemesak azt, amit ez a fórum fölvetett. Azt javaslom, egyeztessünk ez ügyben, és legközelebb első napirendi pontként hozzuk elő.

AMBRUS ISTVÁN: Én ennél többet ajánlanék. Azon túl, hogy Keszei Sándor úr hét-nyolc szülői szervezet képviselőjében van megválasztva, és mellette két országos egyesületnek is az elnöke, nem is olyan régen elnyerte az Országos Szülői Érdekképviseleti Tanács elnöki funkcióját is, amelyben a miniszter úr tanácsadó testületének a vezetője. Az lenne a javaslatom – annak a titkárságát is ellátó személyként -, hogy egyrészt az Integrációs Hálózatról beszéljünk abban a testületben, a szülők szerepvállalásának lehetőségeiről, illetve konkrétan azokról a feladatokról, amik a napirend tárgyalása során is fölmerültek, hogy a szülőket, a hátrányos helyzetű gyermekek szüleit hogyan lehetne helyzetbe hozni, kinek mi lenne ebben a feladata.

A másik javaslatom pedig az, hogy valóban itt, a Közoktatás-politikai Tanácsban, ahol a közoktatás nyolc alanya van jelen – szülő, diák, fenntartó stb. -, egy másik aspektusból, egy szélesebb megközelítésből próbáljuk az Integrációs Hálózat munkáját megismerni. Ennek lehet költségvetési vonzata is, a pályázati kérdés, de inkább a pedagógus-szakmai, illetve a diák-szülő együttműködés lehetőségeiről tárgyaljunk. A titkárság részéről azt tudom ígérni, hogy a napirendet valamelyik következő ülés napirendjére tűzöm. Most úgy látom, hogy napirendtorlódás következik még ebben a hónapban, de a tavaszi időszakban mindenképpen megcsinálnánk.

Egyet tetszik érteni?

CSIBRAN KATALIN: Igen.

AMBRUS ISTVÁN: Köszönöm szépen.

BALOGH GYULA: Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen a választ, és mindenképpen lehetőségünk lesz meghallgatni.

AMBRUS ISTVÁN: A terem kettőig volt a miénk...

*(Az ülés végének időpontja: 14 óra 25 perc)*

## Tartalomjegyzék

<u>Általános bevezető</u>	5
<u>A napirend elfogadása</u>	7
<u>Személyi javaslat a Közoktatási Értékelési Tanács tagjára, a 3/2002. (II. 15.) OM rendelet szerint</u>	7
<u>Javaslat az oktatási és kulturális miniszter rendeletére a minőségbiztosítás, mérés, értékelés, ellenőrzés támogatása és a teljesítmény motivációs pályázati alap igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól</u>	11
<u>Javaslat az oktatási és kulturális miniszter rendeletére az alapfokú művészetoktatás támogatásával kapcsolatos végrehajtási rendelet (a 2008. évi költségvetési törvény 5. számú mellékletének 22. pontja) alapján</u>	26
<u>Javaslat az oktatási és kulturális OKM rendeletére az esélyegyenlőséget, felzárkóztatást segítő támogatásokkal kapcsolatos végrehajtási rendelet (a 2008. évi költségvetési törvény 5. számú mellékletének 16. pontja) alapján</u>	30
<u>Hegviné Pallaghy Szilvia szóbeli kiegészítése</u>	30
<u>- a képességkibontakoztató és integrációs felkészítés, továbbá az óvodai fejlesztő program szervezésének támogatása című részhez</u>	30
<u>Nagy Gyöngyi Mária szóbeli kiegészítése</u>	34
<u>- a beilleszkedési, magatartási, tanulási nehézséggel küzdő gyermekek, tanulók felkészítésének támogatása című részhez</u>	34
<u>- a sajátos nevelési igényű tanulók tankönyvtámogatása című részhez</u>	34
<u>Domján Istvánné szóbeli kiegészítése</u>	35
<u>- a felzárkóztató oktatás lebonyolítása című részhez</u>	35
<u>Hegviné Pallaghy Szilvia szóbeli kiegészítése</u>	35
<u>- a halmozottan hátrányos helyzetű tanulók Arany János Kollégiumi–Szakiskolai programjának támogatása című részhez</u>	35
<u>- a nem magyar állampolgár tanköteles tanulók oktatásának támogatása című részhez</u>	36
<u>Nagy Gyöngyi Mária szóbeli kiegészítése</u>	36
<u>- a gyermekgyógyüdülőben, egészségügyi intézményekben, rehabilitációs intézményekben tartós gyógykezelés alatt álló tanulók támogatása című részhez</u>	36
<u>- a pedagógiai szakszolgálatok támogatása című részhez</u>	37
<u>Kérdések, hozzászólások, vélemények a rendelet valamennyi pontjával kapcsolatban</u>	37
<u>Válaszok az elhangzott felvetésekre, kérdésekre</u>	42
<u>Javaslat az oktatási és kulturális miniszter rendeletére a szakmai vizsgák lebonyolítására nyújtott támogatás igénylésének, folyósításának és elszámolásának rendjéről</u>	45
<u>A szakmai és informatikai fejlesztési feladatok támogatása, igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló OKM-rendelet</u>	48
<u>Különfélék</u>	52

